

Liahóna

Hogyan fordítják a szentírásokat? 20

Ismerjük meg új
apostolunkat, Ronald A.
Rasband eldert, 12

Idősebb házaspárok:
Szolgálatra elhíva, 26

Amikor a férj pornográfiaival
küszködik, a feleségnek
is gyógyulásra van
szüksége, 34

Tanulj meg lejátszani egy
himnuszt 10 perc alatt! 54

„[Í]gy szól az Úr: Egy szelíd olajfához foglak hasonlítani téged, Ó Izráel háza, melyet egy férfi vett és táplált a kertjében...
[...] És áldottak vagytok; mert mivel szorgalmasak voltatok, velem dolgozván a kertemben, és betartottátok parancsolataimat, és ismét elhoztátok nekem a természetes gyümölcsöt, hogy kertem már nem romlott, és ki van vetve a rossz, íme, örömötök lesz velem, kertem gyümölcse miatt.”

Jákób 5:3, 75

Az olajfa, melyet nagy területeken termesztenek a mediterrán országokban, régi szentírásbeli múltra tekint vissza, kezdve azzal, amikor a galamb olajfalevet hozott Noénak, majd mikor Jézus az Olajfák hegyén tanított, egészen Jákóbnak az olajfáról szóló példázataig.

ÜZENETEK

- 4** **Első elnökségi üzenet: Proféciák és a személyes kinyilatkoztatás**
Írta: Henry B. Eyring elnök
- 7** **Látogatótanítói üzenet: Mennyei Atyánk leányai**

KIEMELT CIKKEK

- 12** **Ronald A. Rasband elder: tehetséges vezető, odaadó apa**
Írta: M. Russell Ballard elder
Rasband elder szerető férj és apa, vezetői jártasságra pedig úgy tett szert, hogy éveken át kiváló üzleti és papsági vezetők voltak a tanítómesterei.
- 18** **Ő a püspök?**
Írta: Ill. Patrick J. Cronin
Megértettem, miért nem tudta elhinni, hogy immár püspökként szolgálok. Harminc évvel ezelőtt nagyon más ember voltam.

BORÍTÓ

Az elülső borítót és belső hátsó borítót fényképezte: Les Nilsson. A belső elülső borítót fényképezte: © RayTango/Thinkstock.

- 20** **Szentírásfordítás a szívünk nyelvére**
Írta: R. Val Johnson
A szentírásoknak a saját nyelvünkön való olvasása olyan, mintha lelkileg hazatérnénk.

- 26** **Időskori misszionáriusi pillanatok**
Írta: Russell M. Nelson elnök
Imádkozzatok erről a lehetőségről, hogy együtt megteremthessétek ezeket a nagyszerű időskori misszionáriusi pillanatokot.

- 28** **Idősebb misszionáriusok: Szükség van rájuk, áldottak és szeretik őket**
Írta: Richard M. Romney
A házaspárok úgy találják, hogy a missziós szolgálat rugalmasabb, kevésbé költséges és még örömtelibb élmény is, mint gondolnák.

- 34** **Mikor pornográfia sújtja az otthon – A férjnek és a feleségnek egyaránt gyógyulásra van szüksége**
Név a szerkesztőségben
Egy püspök megosztja, hogy miképpen segít nemcsak a pornográfiával küszködő férjeknek, hanem a feleségüknek is, akiknek ugyanolyan nagy szükségük van a Szabadító gyógyító erejére.

- 38** **Őrállók a tornyokon**
Gazdagítsd a prófétákról való tudásodat azáltal, hogy megtanulod, miben hasonlítanak a tornyok őrállóihoz!

ROVATOK

- 8** **Elmélkedések: Van-e értelme az utasításoknak?**
Írta: Ruth Silver
- 9** **Szolgálat az egyházban: Köszönöm a szolgálatodat!**
Név a szerkesztőségben
- 10** **Evangéliumi klasszikusok: A papság: biztos horgony**
Írta: L. Tom Perry elder
- 40** **Utolsó napi szentek történetei**
- 80** **Míg újra találkozunk: Törekedni a lelki ajándékokra**
Írta: George Q. Cannon elnök

44 Felismerni Sátán hamisítványait

Írta: Dennis C. Gaunt

Azáltal, hogy Sátán hazugságai és Krisztus tanításai között a különbségeket, nem pedig a hasonlóságokat keressük, képesek leszünk felismerni Sátán hamisítványait.

48 Bemutatkoznak a fiatal felnőttek: Áldásokat mérve Madagaszkáron

Írta: Mindy Anne Selu

Annak ellenére, hogy olyan országban lakik, mely sok nehézséggel küszködik, Solofo Ravelojaona úgy érzi, hogy élete teli van áldásokkal.

*Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett Liahónát!
Tipp: A tipp követéséhez kövesd a prófétát!*

50 Lelki stabilitás: Egy elsüllyeszt-hetetlen hajó építése

Írta: Dale G. Renlund elder

Ahogy egy hajót is gondosan kell megépíteni ahhoz, hogy stabil legyen, mi is mindannyian nagyobb stabilitásra tehetünk szert az életünkben a következő négy tantétel által.

54 Tanulj meg lejátszani egy himnuszt 10 perc alatt!

Írta: Daniel Carter

Ha soha nem zongoráztál még, de mindig is meg akartál tanulni, így kezdj hozzá.

57 Elhatároztam, hogy feladom

Írta: Gretchen Blackburn

Bármít megtettem volna, hogy ab-bahagyhasam a zongorázást, így mikor a szüleim azt mondták, hogy abbahagyhatom, ha megtanulok 50 himnuszt, hozzá is kezdtem.

58 Sokk, bánat és Isten terve

Írta: Paola Çajupi

Visszatekintve életem legtragikusabb eseményére, most már tudom, hogy Mennyei Atyám végig velem volt az út során.

60 Akkor is, ha félénk vagy

Írta: José A. Teixeira elder

Bízz az Úrban, és ő megáld majd az evangélium megosztására irányuló igyekezetedben.

62 A mi helyünk

63 Poszter: Jól néz ki?

64 Kérdések és válaszok

Gúnyolnak az iskolában, mert utolsó napi szent vagyok. Tudom, hogy ki kell állnom azért, amiben hiszek, de ez annyira nehéz! Hogyan lehetek elég bátor?

66 Egy apostol válaszol: Mit csinálnak az apostolok?

Írta: David A. Bednar elder

67 Békesség a szívemben

Írta: Carol F. McConkie

Mikor megláttam a prófétát és hallottam beszélni, békét éreztem.

68 Erik bizonyága

Írta: Larry Hiller

Úgy tűnt, mindenkinek van bizonyága, csak Eriknek nincs.

70 Pesókat a Mennyei Atyának

Írta: Angela Peña Dahle

Elfogyott a pénz, így Ana azon tűnődött: „Mit fogunk enni holnap?”

72 A próféták és az apostolok követése

Írta: Jenna Koford

Hogyan követheted a prófétát ebben a hónapban?

74 A Mormon könyve hősei: Alma megbánta a bűneit

75 El tudom olvasni a Mormon könyvét

76 Történetek a Mormon könyvből: Alma sok embert megkeresztel

79 Kifestő: A szombat különleges nap

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza
nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kvóruma: Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,
Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Főszerkesztő: Joseph W. Sitati

Főszerkesztő-helyettesek: James B. Martino, Carol F. McConkie
Tanácsadók: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A.
Cardon, Cheryl A. Esplin, Christoffel Golden, Douglas D.
Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Ügyvezető igazgató: David T. Warner

Család- és egyháztag-támogatási igazgató: Vincent A. Vaughn

Egyházi folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: R. Val Johnson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Megan VerHoef

Alkotói és szerkesztői csoport: Brittany Beattie,
David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller,
Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte
Larcbal, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekkir, Joshua J.
Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu,
Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley,
C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,
Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Katie Duncan, Bryan W. Gyi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Nyomdai előkészítő: Jeff L. Martin

Nyomatási igazgató: Craig K. Sedgwick

Terjesztési igazgató: Stephen R. Christiansen

Fordítás: Böröcz Attila

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési információ:

Előfizetéshez vagy címváltozás bejelentéséhez vegye fel a

kapcsolatot az Ügyfélszolgálatl.

Díjmentes telefonszám: 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 61 72 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1.90 euró

A kéziratokat és kérdéseket adják le online a liahona.lds.org-on,
vagy a következő címre küldjék el: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy e-mailben:
liahona@ldschurch.org.

A *Liahóna* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és
„iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken
jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt,
fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi,
japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar,
malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz,
örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano,
szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és
vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2016. Minden jog fenntartva.

Printed in the United States of America.

A *Liahónában* megjelent szövegekről és képekről készíthető
másolat esetenkénti, nem kereskedelmi, egyházi vagy otthoni
használatra. Nem lehet azonban másolatokat készíteni
azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett
tüntetve! A szerzői joggal kapcsolatos kérdéseiket a következő
címe küldhetik: Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; vagy e-mailben:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2016 Vol. 24 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian
(ISSN 1085-3847) is published six times a year (January, April,
May, July, October, and November) by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada,
\$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake
City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Post
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address
changes to Distribution Services, Church Magazines,
P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ötletek a családi esthez

Az e lapszámban található cikkek és tevékenységek közül jó pár felhasználható a családi
est alkalmával. A következőkben ismertetünk egy példát.

Akkor is, ha szegyenlős vagy, 60. oldal: A családi estet használhatjátok arra, hogy meg-
osszátok az evangéliumot! A családtagjaitokkal közösen beszéljétek meg, mely félelmek
nehezítik meg számotokra, hogy megosszátok az evangéliumot. Imádkozhattok együtt,
hogy az Úr segítsen magabiztosnak lennetek az evangélium megosztásában, majd imád-
kozatok arról, hogy kit hívhatnátok meg a családi estre. Vedd fontolóra, hogy felkéréd a
család minden tagját, hogy ossza meg bizonyosságát a lecke folyamán. Esetleg választhatsz
egy leckét a visszaállításról vagy a szabadítás tervéről. Az élményeiteket és az érzéseiteket
le is jegyezhetitek a naplótokba.

INTERNETES FORRÁSOK

A *Liahóna* és más egyházi anyagok számos nyelven elérhetők a languages.lds.org honla-
pon. Látogass el a [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) oldalra (elérhető angol, portugál és
spanyol nyelven) inspiráló üzenetért, családi est ötletekért és olyan anyagokért, melyeket
megoszthatsz az ismerőseiddel és a családdal.

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

aktivizálás 18
bátorság 48, 64
becsületesség 62
békesség 50, 67
bizonyosság 64, 68
bűnbánat 18, 74
elhívások 18
engedelmesség 8, 34,
62, 72
engesztelés 34
gyász 58
hamisítványok 44, 63
hit 34, 48, 58, 60
ima 41, 64

isteni természet 7
Jézus Krisztus 20, 34,
43, 58
keresztelés 75, 76
kinyilatkoztatás 4, 10, 20,
41, 42, 50, 70, 72
látogatótanítás 9
lelki ajándékok 80
megbocsátás 34
megtérés 43, 58, 75, 76
misszionáriusi munka 26,
28, 60
Mormon könyve 43, 44
parancsolatok 8, 72

pornográfia 34
próféták és apostolok 10,
12, 66, 67, 72
sabbatnap 79
szentírások 20
Szentlélek 44, 50
szeretet 40
szolgálat 9, 26, 28, 41
tanítás 75
tanítványság 12, 26
tehetségek 40, 54
tized 62, 70
zene 54, 57

Írta: Henry B. Eyring elnök

első tanácsos az Első Elnökségben

Próféciaák

ÉS A SZEMÉLYES KINYILATKOZTATÁS

Jézus Krisztus igaz egyháza visszaállított és ma is a földön van. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházát mindig is élő proféták és apostolok vezették, akik állandó útmutatást kapnak a mennyből.

Ez az isteni minta az ősi időkben is igaz volt. A Biblia a következőt tanítja: „Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a profétáknak” (Ámós 3:7).

Napjainkban Isten újra szólt hozzánk Joseph Smith profétán keresztül. Joseph profétán keresztül kinyilatkoztatta Jézus Krisztus evangéliumát annak teljességében. Visszaállította az Ő szent papságát annak kulcsaival, és a papsági hatalom szent erejének jogaival, hatalmával és feladataival együtt.

Napjainkban az élő proféták és apostolok felhatalmazást kaptak, hogy az Atyaisten és az Úr Jézus Krisztus hatalmával szóljanak hozzánk, valamint tanítsanak és irányítsanak bennünket. A Szabadító ezt mondta a Profétának: „Amit én, az Úr mondtam, azt megmondtam, és én nem mentegetőzöm; és bár elmúlnak az egek és a föld, az én szavam nem múlik el, hanem mind beteljesül, akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz” (T&Sz 1:38).

Évente kétszer az általános konferencián azzal a lehetőséggel áldatunk meg, hogy hallhassuk az Úr szavát, melyet az Ő szolgálói keresztül üzen nekünk. Ez a kiváltság mindennél drágább. De ennek a lehetőségnek az értéke

attól függ, hogy a szavakat ugyanannak a Léleknek a hatása alatt fogadjuk-e be, amely által azoknak a szolgálóknak adatnak (lásd T&Sz 50:19–22). Ahogy ők a mennyekből kapnak útmutatást, nekünk is úgy kell. És ez tőlünk ugyanazt a lelki erőfeszítést igényli.

„Végezd el a házi feladatodat!”

Évekkel ezelőtt a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja megkért, hogy olvassak el egy konferenciái beszédet, melyet az általános konferenciára készített. Akkoriban még új tagja voltam a kvórumnak. Megtisztelt a bizalmával, hogy én lehetek az, aki segíthet neki megtalálni a szavakat, melyeket az Úr szeretné, hogy szóljon. Mosolyogva ezt mondta nekem: „Ó, ez már a 22. pizkozata a beszédemnek.”

Eszembe jutott Harold B. Lee elnök (1899–1973) szeretetteljes és kedves tanácsa, melyet korábban adott nekem, komolyan kihangsúlyozva: „Hal, ha szeretnél kinyilatkoztatást kapni, végezd el a házi feladatodat!”

Elolvastam ezt a 22. pizkozatot, átgondoltam és imádkoztam róla. A tőlem telhető legbehatóbban tanulmányoztam azt a Szentlélek hatása alatt. Mire a kvórumnak ez a tagja elmondta a beszédét, én elvégeztem a házi feladatomat. Nem tudom, hogy segítettem-e, de azt tudom, hogy én megváltoztam, mikor hallottam, ahogy elmondja a beszédet. Jóval az általam elolvasott és a beszélő által elmondott szavakon túlmutató üzeneteket kaptam. Azoknak a szavaknak

sokkal fontosabb jelentése volt, mint azoknak, melyeket a pizskozatban olvastam. Úgy tűnt, az üzenet nekem szól, az én szükségleteimhez szabva.

Isten szolgálói böjtölnek és imádkoznak, hogy megkaphassák azt az üzenetet, melyet Ő rajtuk keresztül azoknak szán, akiknek kinyilatkoztatásra és sugalmazásra van szükségük. Ebből és sok más hasonló élményből megtanultam, hogy ahhoz, hogy szert tehessünk az élő próféták és apostolok hallgatásából fakadó hatalmas előnyökre, mi magunknak is meg kell

fizetnünk a kinyilatkoztatás elnyerésének árát.

Az Úr mindenkit szeret, aki csak hallhatja az Ő üzenetét, és Ő ismeri mindegyikük szívét és körülményeit. Tudja, milyen kiigazítás, milyen bátorítás és milyen evangéliumi igazság segít majd leginkább minden egyes személynek megválasztani a saját útvonalát az örök élethez vezető ösvény mentén.

Mi, akik hallgatjuk és nézzük az általános konferencia üzeneteit, gyakran eltűnődünk utána: „Mire emlékszem leginkább?” Az Úr azt reméli,

hogy mindannyian így válaszolunk majd: „Soha nem felejttem el azokat a pillanatokot, mikor éreztem a Lélek hangját az elmémben és a szívemben, amint megmondja nekem, mit tehetnék, hogy örömet okozzak Mennyei Atyámnak és a Szabadítónak.”

Ilyen személyes kinyilatkoztatást kaphatunk, amikor meghallgatjuk a prófétákat és az apostolokat, és amikor hittel azon dolgozunk, hogy elnyerjük azt, pont úgy, ahogy Lee elnök mondta. Tapasztalatból és a Lélek tanúsága által tudom, hogy ez igaz. ■

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

Fontold meg, hogy hangosan felolvassátok Eyring elnök történetét arról, amikor tanulmányozta a kvórumtársa konferenciai beszédének pizskozatát. Felteheted a kérdést: „Mi az ára annak, hogy kinyilatkoztatásban részesüljünk?” A beszélgetések után

felkérheted az általad látogatott személyeket, hogy gondolják végig és valósítsák meg annak tervét, hogy a következő általános konferencián az üzeneteket „ugyanannak a Léleknek a hatása alatt [fogadják be], amely által [azok Isten ama szolgálóinak] adattak”.

Mennyei Atyám egy konferenciái beszéd által szólt hozzám

Írta: Anne Laleska Alves de Souza

Bizonytalan voltam abban, hogy mit tanuljak az egyetememen. A legtöbben rosszakat mondtak arról a kurzusról, melyet fel akartam venni, úgyhogy imádkoztam az Úrhoz, hogy lássam, egyetért-e a döntéssel.

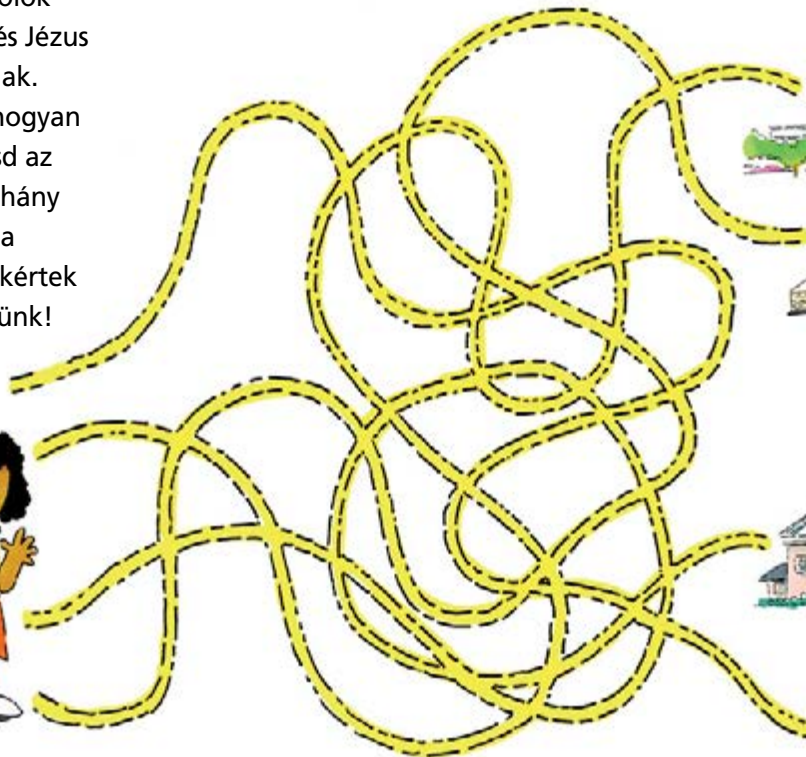
A válasz a következő napon érkezett, miközben egy általános konferenciái beszédet olvastam a *Liahóna* folyóiratban. Úgy éreztem, Mennyei Atyám azt üzeni nekem, hogy Ő nem választhat helyettem; hogy ezt a döntést egyedül kell meghoznom. Tudtam, hogy bármit is választok, keményen kell dolgoznom, hogy sikeres legyek.

Tudom, hogy az imám válaszra lelt. A Szentlélek megerősítő hatalma segített döntést hoznom. Megtanultam a legjobbat kihozni magamból, és tudtam, hogy Mennyei Atyám segít majd. *A szerző Brazíliában, Sergipében él.*

Kövessd a prófétát!

A próféták és apostolok Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus nevében szólnak. Megtanítják nekünk, hogyan kövessük Jézust. Kövessd az ösvényt, hogy rálelj néhány olyan dologra, melyet a próféták és apostolok kértek tőlünk, hogy megtegyünk!

Imádságos lélekkel tanulmányozd ezt az anyagot, és törekedj rá, hogy megtudd, mit kell megosztanod! Miként fog segíteni neked A család: Kiáltvány a világhoz megértése növelni a hitedet Istenben, és megáldani azokat, akikről látogatótanítóként gondoskods? További információkért látogass el a reliefociety.lds.org honlapra!

Mennyei Atyánk leányai

A szentírások azt tanítják nekünk, hogy „az Istennek nemzetsége vagyunk” (Apostolok cselekedetei 17:29). Isten úgy utalt Emma Smithre, Joseph Smith próféta feleségére, hogy „leányom” (T&Sz 25:1). A családról szóló kiáltvány azt tanítja, hogy mindannyian „mennyei szülők szeretett... lélekleánya[i] vagyunk”.¹

„[A halandóság előtti] birodalomban tanultunk örökkévaló női mivoltunkról – mondta Carole M. Stephens, a Segítőegylet általános elnökségének első tanácsosa.

– Halandó utazásunk ide, a földre, nem változtatott ezeken az igazságokon.”²

„Mennyei Atyátok név szerint ismer titeket, és ismeri körülményeiteket – mondta Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából. – Ő hallja az imáitokat. Ismeri óhajaitokat és álmaitokat, de félelmeiteket és csalódottságaitokat is.”³

„Mindannyian Isten családjához tartozunk, ahol szükség van ránk –

mondta Stephens nőtestvér. – A földi családok mind másfélék. És bár minden tőlünk telhetőt megteszünk azért, hogy erős hagyományos családokat alakítsunk ki, az Isten családjához tartozás nem függ semmilyen más állapottól: sem a családi állapotunktól vagy szülői helyzetünktől, sem a pénzügyi vagy társadalmi helyzetünktől, vagy akár a közösségi oldalakon kipoztolt állapotunktól.”⁴

További szentírások

Jeremiás 1:5; Rómabeliek 8:16; Tan és a szövetségek 76:23–24

JEGYZETEK

1. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.
2. Carole M. Stephens: A család Isten ajándéka. *Liahóna*, 2015. máj. 11.
3. Jeffrey R. Holland: A fiatal nőkhöz. *Liahóna*, 2005. nov. 28.
4. Carole M. Stephens: A család Isten ajándéka. 11.
5. Lásd Gospel Topics, “First Vision Accounts,” topics.lds.org.

Hit, család, segítségnyújtás

Történelmünkéből

Joseph Smith próféta az első látomásról írt beszámolójában⁵ számos igazságot megerősít, köztük azt is, hogy Mennyei Atyánk név szerint ismer bennünket.

Fiatal korában Joseph nem tudta eldönteni, melyik egyházhoz csatlakozzon, de a Jakab 1:5-ben útmutatást talált erre vonatkozóan. Joseph úgy döntött, megkérdezi Istent.

1820 egy tavaszi reggelén kiment az erdőbe imádkozni, de azonnal valamilyen sötét hatalom kerítette hatalmába. Így írt erről:

„[A] nagy ijedségnek ebben a pillanatában egy fényoszlopot láttam pontosan a fejem felett, a napnál is ragyogóbbat, mely fokozatosan ereszkedett lefelé, míg nem megpihent rajtam.

Amint megjelent, észrevettem, hogy megszabadultam az ellenségtől, mely fogva tartott. Amikor a fény megpihent rajtam, két Személyt láttam felettem a levegőben állni, akiknek ragyogása és dicsősége leírhatatlan volt. Egyikük hozzám szólt, a nevemen szólítva, és ezt mondta a másikra mutatva: *Ez az én Szeretett Fiam. Őt hallgasd!*” (Joseph Smith története 1:16–17).

Gondold át

Milyen hatással van a döntéseidre az, hogy tudod, Isten leánya vagy?

VAN-E ÉRTELME AZ UTASÍTÁSOKNAK?

Írta: Ruth Silver

Egy kerékpártúra meggyőzött arról, hogy milyen fontos állandóan ellenőrizni a térképet, melyet az Úr adott az életünkhöz.

Néhány évvel ezelőtt Franciaországban elmentem a nővéremmel, a sógornómmal és a lányával egy kerékpártúrra. Minden reggel három oldalnyi részletes utasítást kaptunk, melyeket ha pontosan betartottunk, elvezetett az aznapi úti célunkhoz. Amikor az utunk éppen szőlőültetvényeken vezetett át, az utasításokban olyasmi állt, hogy „menj 50 métert észak felé, majd fordulj balra és menj tovább 100 métert”. Általában azonban inkább jeleket és utcaneveket tartalmazott.

Egyik reggel egy mesés szép úton tekertünk végig, ám hamarosan észrevettük, hogy az utasítások nem illenek a tájra. Azonnal elveszettnek érezve magunkat úgy döntöttünk, hogy visszatérünk oda, ahol utoljára tudtuk, hogy jó helyen vagyunk, és hogy majd ott kitaláljuk, merre tovább.

Mikor visszaértünk ahhoz a pont-hoz, találtunk egy kis jelzőtáblát, amely benne volt ugyan az utasításokban, de egyikünk sem vette észre. Hamarosan újra úton voltunk, ezúttal az utasításoknak megfelelően haladva, melyek így már ismét tökéletesen érthetőek voltak.

Ez az élmény hasonlatként szolgált egy elgondolkodtató kérdésemhez, amely már előtte felmerült bennem: Hogyan lehetséges az, hogy mikor valaki már bizonyosságot szerzett az evangéliumról, mégis elpártoljon attól? Világossá vált, hogy ha rossz irányba fordulunk (vétkezünk) vagy nem követjük Isten parancsolatait, akkor az utasításoknak (Isten szavának) már nem látjuk értelmét. Mondhatni, hogy a térkép nem illik ahhoz a területhez, melyen tartózkodunk. Hacsak nem távolodtunk el túl messzire, még felismerhetjük, hogy ez a mi hibánkból történt és hogy vissza kell térnünk (bűnbánatot kell tartanunk) – vagyis újra elköteleznünk magunkat az Isten parancsolatai szerinti életre – odáig, ahol még tudtuk, hogy megfelelően követtük az útvonalat.

Túl gyakran, ha az utasítások nem illenek arra a helyre, ahol épp vagyunk, az útmutatót kérdőjelezzük meg. Ahelyett, hogy visszafordulnánk, inkább az utasításokat okoljuk, és aztán elvetjük azokat, úgy ahogy vannak. Végül, mivel feladtuk az úti

célunkról alkotott elképzeléseinket, elveszünk, és olyan ösvényeken bolyongunk, melyek átmenetileg nagyon vonzóknak látszanak, de nem vezetnek el oda, ahová el kell jutnunk.

Mindennap lehetőségünk van tanulmányozni a szentírásokat, és félévente részt vehetünk az egyház általános konferenciáján. Hát nem olyan idők ezek, amikor megvizsgálhatjuk a térképünket és meggyőződhetünk róla, hogy ott vagyunk, ahol lennünk kell? Egyszer, miközben hallgattam a konferenciát, úgy éreztem, akármilyen tökéletesnek is vagyunk, abból tudhatjuk, hogy a helyes úton vagyunk-e, ha tökéletesen értelmezhetőek ezek az útmutatások számunkra.

Ugyanúgy, ahogy a helyes útmutatók elvezetnek bizonyos úti célokhoz ebben az életben, a szentírások tanulmányozása és az élő próféták tanácsainak megfogadása lehetővé teszik, hogy ellenőrizzük az útirányunkat, és ha kell, módosítsunk rajta, hogy végül megérkezhessünk celesztális otthonunkba. ■

A szerző, aki az Egyesült Államokban, Coloradóban élt, tavaly hunyt el.

KÖSZÖNÖM A SZOLGÁLATODAT!

Név a szerkesztőségben

Tökéletes mintája vagy azoknak a nőknek, akik a nauvooi időszakban szeretetteljes és sugalmazott látogatótanítások által szolgálták egymást.

Nem tudom a nevedet, nem tudom, hány éves vagy, és semmi mást sem tudok rólad. Csak annyit tudok, hogy Joann látogatótanítója vagy, és teljes szívemből hálás vagyok lelkiismeretes szolgálatodért.

Tudom, hogy egy olyan kevésbé tevékeny nőtestvért látogatni, mint amilyen Joann (a nevet megváltoztattuk), a menyem, nem könnyű, különösen azért, mert nem túl vendégszerető. Kétlem, hogy eleinte fogadni akart volna benneteket. De Joann elmesélte, hogy igaz barátja voltál, hogy néha csak úgy benéztél hozzá, hogy hogy van, és olyannak fogadtad el, amilyen.

A 19 év alatt, amióta hozzáment a fiamhoz, ez az első eset, hogy megemlítette, hogy van egy látogatótanítója. Nemrég elmondta nekem, hogy milyen rendszeresen látogatsz őt, és milyen figyelmes és kedves vagy vele mindig. Azt mondta, számtalanszor segítettel neki, mikor beteg volt, és még azt is felajánlottad, hogy elviszed magaddal az unokámat a Fiatal Nők osztályába vasárnap.

Az utóbbi 10 évben a menyem, a fiam és a gyermekeik több száz mérföldre laktak tőlünk. Azért imádkoztam, hogy legyenek olyanok

körülöttük, akik úgy törődnek velük, ahogyan én; sírva könyörögtem Mennyei Atyánknak, hogy mások is nyújtsák ki feléjük a kezüket, ahogyan én tenném, ha a közelemben laktának. Abból, amit Joann mond, te vagy az imáimra adott válasz.

Attól, hogy Joann és a fiam nem engedelmeskednek a Bölcsesség szavának és nem járnak istentiszteletre, még jó emberek, és szeretik a gyermekeiket. A te szemedet valahogy nem homályosította el Joann cigarettafüstje. Nem az alapján ítélted őt meg, hogy jár-e az egyházba. Megismerted őt, és láttad, hogy egy szerető édesanya, aki azt szeretné, hogy a lánya eljárjon az

egyházba és bizonyágot szerezzen. És amikor Joann-nek műtétje volt, ételt hoztál neki, nem pedig azon tűnődöttél, hogy ő maga okozta-e magának az egészségügyi problémáit.

Mennyire hálás vagyok neked, amiért példa vagy az unokám számára! Olyan valakiként tekinthet fel rád, aki számára mindenki fontos, és aki minden tőle telhetőt megtesz, hogy szerető törődést nyújtson. Elmesélte nekem, hogy egyik nap, mikor nem is volt autód, több mint másfél kilométert gyalogoltál a házukig a kisgyermekeiddel, hogy sütit hozz nekik.

„Eszembe jutottál te és az anyukád, és szerettem volna valami kedveset tenni értetek, csak úgy” – mondtad neki.

Bárcsak elmondhatnám, hogy milyen nagyra becsülöm a látogatótanítói elhívásod iránti odaadásodat! Tökéletes mintája vagy azoknak a nőknek, akik a nauvooi időszakban szeretetteljes és sugalmazott látogatótanítások által szolgálták egymást. Ezt a szolgálatot és szeretetet azzal mutattad ki, hogy ilyen szeretettel látogatsz az én kevésbé tevékeny menyemet.

Köszönöm! ■

Írta: L. Tom Perry elder (1922–2015)

A Tizenkét Apostol Kvórumából

A PAPSÁG: BIZTOS HORGONY

Ezt a cikket L. Tom Perry elder írta 2015. május 28-án, két nappal a halála előtt, hogy megossza a fiatal papságviselőkkel.

Életem egyik legnagyobb erőforrása mindig is Isten papsága volt. Úgy vélem, számotokra, fiatal férfiak számára is biztos horgony lesz. De ahhoz, hogy kifejtse hatalmát az életetekben, meg kell értenetek és használnotok kell azt!

Korai tapasztalatok a papsággal

A Utah állambeli Loganben nőttem fel, nagyon kellemes környezetben. Gyermekkoromban nem kellett aggodalmaskodnom afelől, hogy lesz-e mit ennem, lesz-e hol laknom vagy tovább tudok-e tanulni. De talán pont azért, mert az életem könnyű volt, kellett valami kapaszkodó – valami, ami lehorgonyoz engem.

Számomra ez a horgony Isten papsága volt. Felnövekedvén rendhagyó helyzetben voltam. Mikor egyéves voltam, édesapámat elhívták püspöknek, és ő volt a püspököm 19 éven át. Az ő apai és lelki útmutatása óriási segítséget jelentett számomra.

Azt hiszem, leginkább ezért vártam nagyon, hogy elnyerhessem az ároni papságot a 12. születésnapomon. Emlékszem arra a különleges napra,

mikor édesapám a fejemre helyezte a kezét, hogy elrendeljen engem. Ezután szépen haladtam előre az ároni papság hivatalaiban, és olyan elhívásokat kaptam, melyeket nagyon élveztem.

Az úrvacsora osztása nagyon különleges volt számomra. Az ember ilyenkor láthatja, hogyan kötelezik el magukat mások az Úrnak való engedelmesség és parancsolatainak betartása mellett, miközben vesznek az Ő testének és vérének jegyeiből.

Gyarapodva a papsági tudásban

Ahogy telt-múlt az idő, leérettségiztem, majd miután egy éve főiskolára jártam, megkaptam a missziós elhívásomat. Minden percét élveztem, és szerettem a társaimat. Az egyikük különösen nagy erőt adott nekem. Sokat tanultam tőle, miközben a feladatunkat végeztük.

Mivel az ország háborúban állt, miután hazatértem a missziómról, beléptem az Amerikai Egyesült Államok Tengerészgyalogságához. A háború végeztével visszatértem a főiskolára, megházasodtam és családot alapítottam. Változatos munkahelyeimnek köszönhetően sok helyre eljutottam az Amerikai Egyesült Államokban, ahol sokat tanultam, miközben

számos papsági elhívásban szolgáltam. Végül Massachusetts államban, Bostonban kötöttem ki, ahol cövekelnökként szolgáltam. Onnan hívtak el a Tizenkét apostol segédévé, majd 17 hónap múltán a Tizenkét Apostol Kvórumába.

Apostolként megtanult leckék

Hogy mit tanultam a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjaként?

Azt tanultam, hogy a papság útmutatást, horgonyt és egyfajta védelmet nyújt.

A papság mindig is létezett. Mielőtt Ádám a földre jött, már viselte a papságot. Mikor Ádám utódai szétszéledtek a papságot viselven,

szükségessé vált megszervezni, hogy miképpen szolgáljanak a papságban. Ezt az Úr úgy végezte el, hogy elhívta Ábrahámot, hogy elnököljön a családja papságviselői fölött. Ez a szervezet tovább folytatódott Izsák és Jákób vezetése alatt, majd Jákób neve később Izráelre változott.

Évszázadokkal később Izráel gyermekei fogságba kerültek. Az Úr Mózeset küldte a kiszabadításukra, de mikor sikerült neki, ők bebizonyították, hogy népként nem állnak készen a melkisédeki papságra. Ezért a Szabadító eljöveteleig az ároni papságban maradtak.

Nagyon érdekesnek találom, hogy mit tett a Szabadító elsőként, mikor megkezdte a szolgálatát: megszervezte a melkisédeki papságot. Elhívott tizenkét apostolt, és megtanította

nekik a papság törvényeit és rendjét. Pétert elhívta a fő apostolnak, ezáltal megalapítva a felhatalmazási vonalat az Ő egyházában. Csakúgy, mint akkor, ma is Jézus Krisztus az, aki kiválasztja a fő apostolát, hogy elnököljön az egyház felett, és a Szabadító maga ad neki utasításokat a papsági kötelességeiben.

Tehát a papság közvetlenül Urunktól és Szabadítónktól érkezik az Ő fő apostolán át a többi apostolig, és így tovább az egyház többi papságviselőjéig. Az apostoloknak megadatnak a felhatalmazás kulcsai, és amíg ezek a kulcsok a földön vannak, maga az Úr vezet bennünket. Ez az isteni irányítás megvéd bennünket, és biztosítja azt, hogy az egyház nem fog eltérni az igazságtól. Mindig állandó lesz, mert nem földi lény irányítja. Az Úr irányítja azt.

Tanuljátok meg a papság tanait!

A legfőbb tanácsom számotokra, fiatal férfiak, az, hogy tanulmányozzátok a papság tanait; értsétek meg, milyen hatalommal bírtok a papságotok gyakorlásakor; és tanuljátok meg, hogy az miként áldhatja meg az életeteket és mások életét!

Megígérem, hogy ha megtanuljátok a papság tanait és teljesítitek papsági kötelességeiteket, a papság olyan biztos horgonnyá válik, mely lelkileg biztonságban tart benneteket, és hatalmas örömet hoz majd. Legyetek igaz papsági kvórum! Nyújtsátok ki kezeiteket a barátaitok felé, és hozzátok el őket a kvórumotokba! Teremtsetek olyan testvériséget a kvórumotokon belül, mely tartós alapjává válik majd az életeteknek! ■

Ronald A. Rasband elder

TEHETSÉGES
VEZETŐ,
ODAADÓ APA

Írta: M. Russell Ballard elder

a Tizenkét Apostol Kvórumából

Ron Rasband soha nem kételkedett abban, hogy teljes idejű missziót fog szolgálni. 19 évesen, amikor felnyitotta a misszionáriusi elhívását, csak az volt a kérdéses számára, hogy *hol* fog szolgálni.

„Édesapám Németországban szolgált missziót. A bátyám Németországban szolgált missziót. A jövőendő sógorom Németországban szolgált missziót – idézi fel. – Azt hittem, én is Németországba megyek.”

Az Úrnak azonban más tervei voltak. Ron a Keleti Államok Misszióba kapott elhívást, melynek New York városában volt a székhelye. Csalódottan bevitte az elhívását a szobájába, letérdelt az ágya mellé, elmondott egy imát, találmra kinyitotta a szentírásokat, és olvasni kezdett:

„Íme, lássátok, sok népem van ezen a helyen, a környező vidékeken; és hatékony ajtó nyílik majd meg a környező vidékeken ebben a *keleti országrészben*.”

Ezért én, az Úr, megengedtem nektek, hogy e helyre jöjjetek, mert célszerűnek láttam ezt, a lelkek szabadulására” (T&Sz 100:3–4; kiemelés hozzáadva).

A Szentlélek azonnal megerősítette Ron számára azt, hogy a keleti államokba szólító elhívása nem tévedés.

„Csalódottságomat eloszlatta az a szentírásokból érkező benyomás, melyet még sok

követett, hogy ez az a hely, ahová az Úr elvár engem – emlékszik vissza. – Fordulópontot jelentő lelki élmény volt ez számomra.”

A keleti államokban szolgált missziója volt az első azon számos egyházi elhívás sorában, amelyek nem várt helyekre vezették el őt. Ronald A. Rasband elder pedig minden egyes elhívás esetében elfogadta az Úr akaratát, és továbbra is az Ő lelkére támaszkodva szolgált és szolgálja Isten gyermekeit – oktatóként, püspökként, főtanácsstagként, misszióelnökként, a Hetvenek tagjaként, a Hetvenek rangidős elnökeként, valamint az Úr Jézus Krisztus apostolaként.

Jobbra fent: Ronald A. Rasband elder misszióelnökként New York városában 1998-ban. Jobb szélen: Rasband elder és nővére, Nancy Schindler; az édesanyja, és a bátyjai: Russell és Neil. Jobbra: Hétéves fiúként a szüleivel

Általában jó fiú volt, de beismeri, hogy volt benne némi csibészség.

„Az [elemis] tanárain többször is odamentek az édesanyámhoz, aki a cövek Elemi elnöként szolgált, és azt mondták neki: »Ez a Ronnie Rasband elég kemény legény« – meséli. – De soha nem mondtak le rólam. Nagy szeretettel

voltak irántam, és mindig visszahívogattak az órára.”²

Ron gyermekkorában az egyház köré szerveződött: egyházközségi gyűlések, egyházközségi mulatságok, egyházközségi vacsorák és egyházközségi sportcsapatok. Amikor nem a gyülekezeti házban sürgölődött, akkor alkalmi munkákat végzett, cserkész tevékenységeken vett részt vagy a barátaival töltötte az időt. Otthon a családdal töltött idő a szentírások, játékok és a házimunka köré szerveződött.

„Édesapám saját példájával mutatta meg nekem, hogy mi is az a munka – mondja. – Édesanyám pedig úgy, hogy megcsináltatta velem.”

Ron édesapja kenyérszállító kisteherautót vezetett, mindennap hajnali 4 órakor kelt és este későn ért haza. Édesanyja otthon nevelte a gyermekeket, és jövedelemkiegészítésként porcelánból és csipkéből babákat készített, majd eladta ezeket.

Ron veleszületett vezetői, delegálási és szervezési képessége már korán megmutatkozott, és ezeknek jó hasznát vette a munkahelyi és papsági feladataiban is.

Jó szülőktől

Jézus Krisztus apostolaként elmondott első beszédében Rasband elder szívből jövő köszönetet mondott az őseiért. „A régmúlt időkben élt Nefihez hasonlóan én is jó szülőktől születtem – mondta –, ahogyan ők is, hat nemzedékre visszamenően.”¹

Édesanyja, Verda Anderson Rasband, szeretetteljes vezető volt, aki táplálta az ifjú Ron szentírások iránti rajongását. Édesapja, Rulon Hawkins Rasband hitű papsági vezető volt, akin megmutatkoztak a kemény munkából fakadó erények.

Ronald A. (Anderson) Rasband elder 1951. február 6-án született a Utah állambeli Salt Lake Cityben. Szüleinek ebből a házasságából ő volt az egyetlen gyermek, ám szüleinek korábbi, válással végződő házasságaiból volt két bátyja és egy nővére, akik szintén gondoskodtak róla.

„Szüleink tulajdonságait egyesítette, így hát mindannyian szerettük őt – mondja a nővére, Nancy Schindler. – Ron soha nem hagyta, hogy anya és apa egymás mellett álljanak vagy üljenek, mindig közük furakodott.”

„Ron feladata volt a fű nyírása” – emlékszik vissza a nővére. Azonban Mark Twain Tom Sawyerjéhez hasonlóan Ron is jó volt abban, hogy rávegye a barátait a segítségnyújtásra.

„Kinéztem, és épp a legjobb barátja nyírta neki a fűvet – meséli Nancy. – A rákövetkező héten egy másik barátja. Ő meg csak ült a verandán, nevetett és viccelődött velük, miközben a munkáját végezték.”

Ron szüleinek voltak ugyan anyagi gondjai, de a család rendelkezett az evangéliummal. „Soha nem volt valami sok pénzünk – emlékszik vissza Ron –, de ez soha nem állt a boldogságom útjába.”

Megbízható barátok és vezetők

Ron gyermekkorában jó barátokkal és megbízható papsági vezetőkkel volt megáldva. Közéjük tartozott James E. Faust (1920–2007), aki 14 éven át volt a cövekelnöke, mielőtt a Tizenkét Apostol Kvórumában és az Első Elnökségben szolgált volna. Ron családja közeli kapcsolatban állt Faust elnökkel és családjával. „Mindig a gyülekezeti fiaként emlegetett, mivel segített felnevelni” – mondja.

Ronnak a középiskolában már nem volt ideje sportolni, mert mindig dolgozott mellette, azonban a hű barátaira időt szakított, és ezek a barátságok egy életre szóltak.

„Mindig is tiszteltem Ront, de azért nem volt tökéletes”, mondja róla a gyermekkori barátja, Kraig McCleary, majd mosolyogva hozzáfűzi: „Megmondtam neki, hogy ha ő bejut a mennybe, akkor én is, mert fiatal

korunkig ugyanazokban a dolgokban voltunk benne.”

Ron 1970 elején indult el a missziójába, de Kraig úgy gondolta, inkább vár a misszionáriusi szolgálattal az őszi vadászszезon végéig. Ron azonban felhívta őt a missziójából.

„Nem tudom, hogy kapott engedélyt a hívásra, de megdorgált amiatt, hogy nem megyek lelkesen azonnal misszióba – meséli McCleary testvér. – Természetesen ezután nem halogattam tovább.”

Ron „fantasztikus” élménynek nevezi a misszióját. „Az Úr sok csodás, hitet ébresztő élménnyel áldott meg engem – mondja. – A misszióm hatalmasat lendített a lelki életemen.”

Ron a missziója egy részét a Bermudaszigeteken töltötte. A misszióelnöke, Harold Nephi Wilkinson, kizárólag „nyílegyenes misszionáriusokat” küldött oda, mert csak ritkán tudta meglátogatni őket.

„Teljesen magunk voltunk, de az elnöknek nem kellett aggódnia miattunk – emlékszik vissza Ron. – Elvégeztük a munkát.”

„Álomlány” a diákszövetségből

Ron 1972-ben befejezte a misszióját, állást szerzett magának, ősszel beiratkozott a Utah Egyetemre, és csatlakozott a Delta Phi Kappa

Rasband elder és Rasband nővér már a házasságuk kezdete óta első helyre teszik az Urat. 1973. szeptember 4-én kötöttek házasságot (lent), és végül négy leány- és egy fiúgyermekkel áldottak meg (fent). Átellenben: id. Jon Huntsman, Rasband elder korábbi üzlettársa és mentora, aki azt mondja Rasband elderről, hogy „végtelenül hűséges, tehetséges vezető”.

diákszövetséghez, a visszatért misszionáriusok egy baráti társaságához. A társasági élethez tartozó tevékenységeken önkéntelenül is felfigyelt egy vonzó fiatal nőre, akinek Melanie Twitchell volt a neve. Melanie a Delta Phi által megválasztott „álomlányok” egyike volt, aki segédkezett az általuk végzett szolgálatokban.

Ronhoz hasonlóan Melanie is tevékeny utolsó napi szent családból származott. Édesanyja és hivatásos katonatiszt édesapja soha nem engedték, hogy a család gyakori költözései indokot adjanak az egyházi gyűlésektől való távolmaradásra.

Melanie-t lenyűgözte Ron kedvessége, udvariassága és evangéliumi tudása. „Azt mondtam magamban: »Olyan bámulatos ember, hogy azt sem bánom, ha soha nem fogunk randizni. Csak szeretnék a legjobb barátja lenni.«”

Az idő előrehaladtával a Lélek megerősítette számára mindazt, amit Ronban látott, hogy milyen elkötelezett az Úr iránt. Melanie szóhasználatával élve a barátságukból hamarosan virágzó, „tündérmesébe illő románc” lett.

Rasband elder szerint tökéletes párost alkottak. „Melanie minden tekintetben felért velem evangéliumi odaadás és örökség tekintetében. A legjobb barátokká váltunk, és ekkor megkértem a kezét.”

1973. szeptember 4-én házasodtak össze a Salt Lake templomban. Elmondása szerint azóta „önzetlen örökévaló társam... úgy formázott engem, mint fazekas az agyagot, hogy segítségével Jézus Krisztus kifinomultabb tanítványává váljak. Szeretete és támogatása felemel és megtart engem, csakúgy, mint öt gyermekünké, az ő házastársaiké és 24 unokánké.”³

„Menjünk!”

Amikor az elderek kvórumának elnökeként szolgált a házias diákok egyházközségében, megismerkedett id. Jon Huntsmannel, az egyházközségi főtanács tanácsadójával. Jont azonnal lenyűgözte az, ahogy Ron a kvórumot vezette.

„Rendkívül jó vezető és szervező volt – emlékszik vissza Huntsman elder, aki 1996 és 2011 között területi hetvenesként szolgált. – Rendkívülinek gondoltam, hogy egy még egyetemista fiatalember így vezessen egy kvórumot.”

Jon hónapokon keresztül figyelte, amint Ron a papsági kötelességeik elvégzése során tettekre váltja az

elképzeléseket. Amikor Jon cégénél – mely később a Huntsman Chemical Corporation nevet kapta – megnyílt egy vezető értékesítői álláslehetőség, ő Ronnak kínálta fel az állást, mert úgy gondolta, hogy benne minden megvan hozzá. Ehhez egy héttel később már munkába is kellett állnia, méghozzá Ohio államban.

„Azt mondtam Melanie-nek: »Nem fogom abbahagyni az iskolát és elköltözni – emlékszik vissza Ron. – Egész életemben azért dolgoztam, hogy elvégezhessem az egyetemem, és végre közel vagyok a célomhoz.«”

Melanie emlékeztette Ront, hogy azért jár iskolába, hogy jó munkát szerezhessen.

„Mi az, ami aggaszt? – kérdezte. – Tudom, hogy kell összepakolni és elköltözni. Egész életemben ezt csináltam. Majd minden este felhívhatod az anyukádat. Menjünk!”

Jon jól tette, hogy Ronba fektette a bizalmát. Jon szárnyai alatt Ron gyorsan haladt előre az egyre bővülő vállalat ranglétráján, és 1986-ban annak elnöke, valamint fő műveleti igazgatója lett. Az országon belül és kívül is sokat utazott üzleti ügyben. Szoros időbeosztása ellenére Ron megpróbált otthon lenni a hétvégéken. Amikor pedig úton volt, időnként megpróbált családtagokat is magával vinni.

„Amikor otthon volt, tényleg érezte a gyerekekkel, hogy különlegesek és szereti őket” – mondja Melanie. Amikor csak lehetett, elment a tevékenységeikre és a sporteseményeikre. Jenessa MacPherson, a házaspár négy lányának egyike, azt mondja, hogy az édesapja papsági kötelességei gyakran nem tették lehetővé számára azt, hogy a családjával melletten üljön az egyházi gyűléseken.

„Amikor velünk volt, összevesztünk azon, hogy ki ülhet mellé, annyira ritka volt az ilyen alkalom az egyházban – meséli. – Emlékszem, hogy a kezébe csúsztattam a kezem, és azt mondtam magamban: »Bárcsak tudnám, hogyan

váljak olyanná, mint ő, mert akkor jó úton járok majd ahhoz, hogy olyanná váljak, mint a Szabadító.« Mindig is ő volt a hősöm.»

A házaspár fia, Christian, az „apa–fiú időtöltés” kedvenc emlékeit idézi fel. A család gyakori költözései miatt a barátok mindig váltakoztak, mondja, „de édesapám mindig is a legjobb barátom maradt” – és kemény versenytárs.

Ron akkor is szeretett nyerni, ha kosárra dobott Christiannal, társasjátékozott a lányával vagy horgászott a családdal és a barátokkal.

„Amikor gyerekek voltunk, soha nem engedte csak úgy valakinek, hogy nyerjen – meséli Christian. – Meg kellett küzdenünk érte, de ez a javunkra vált. A hagyomány pedig tovább folytatódik szerető unokái körében.”

Ron családja az évek során önkéntelenül is észrevette, ahogy az egyházi vezetői szolgálat révén egyre inkább ki tudja mutatni a szeretetét és az együttérzését, ki tudja fejezni a Lélektől kapott érzéseket, és lelkesíteni tud másokat arra, hogy a legjobbat hozzák ki magukból. Amikor Ron és Melanie unokája, Paxton megszületett, a család nagy mértékben támaszkodott Ron lelki erejére és támogatására.

Paxton egy ritka genetikai rendellenességgel született, melyből rengeteg egészségügyi probléma származott, és ez fizikailag, érzelmileg és lelkileg is próbára tette a családot.

Rasband elder azt mondta erről az időszakról, hogy „egész életüket megváltoztató utazás kezdődött Paxton születésével, amelyből különleges, örök érvényű igazságokhoz kötött tanulságok származnak.”⁴

Paxton e földön eltöltött rövid három éve alatt – mely sok kérdést felvetett, de csak kevés válasszal szolgált – Rasband elder lelki támaszként szolgált a családja számára, és élen járt abban, hogy a családja mérítsen Jézus Krisztus engesztelésének erejéből.

Új elhívásának bejelentésekor a családtagjai és barátai közül sokan nem lepődtek meg. „Mi, akik a legjobban ismerjük őt – mondja Christian – még magasabbra emeltük a kezünket, amikor apostolként támogattuk.”

„Megyek és szolgálók”

Ron 1996-ban 45 éves volt, épp egy sikeres karrier közepén, amikor elhívást kapott, hogy a New York-i New York Észak Misszió elnökeként szolgáljon. Akárcsak az ősi apostolok, „azonnal otthagyt[a] a hálój[ít]” (Máté 4:20).

„Csupán a pillanat töredékébe került, hogy elfogadjam az elhívást” – mondja Rasband elder. Azt mondta az Úrnak: „Ha azt akarod, hogy menjek és szolgáljak, akkor megyek és szolgálók.”

Balra fent: Rasband elder és nővér egyháztaggal az indiai Újdelhiben, 2015 novemberében. Fent: Rasband elder és nővér, amikor 1996 és 1999 között Rasband elder misszióelnökként szolgált New York városában; Paxton unokájukkal, aki segített a családnak „örök érvényű igazságokhoz kötött tanulságok” megismerésében; és a Kaliforniai Sacramento templom szegletkö ünnepségén

Ron magával vitt egy, a munkatapasztalataiból leszűrt nagyszerű tanulságot: „Az emberek mindennél fontosab-
bak.”⁵ Ennek tudatában és kifinomult vezetői készségeivel
készen állt rá, hogy teljes idejű szolgálatot teljesítsen az Úr
királyságában.

Ron és Melanie számára a misszionáriusi munka New
York városában egyszerre volt kihívásokkal teli és pezsdítő.
Ron nem habozott felelősséget ruházni a misszionáriu-
sokra, amivel kivívta a tiszteletüket, ő pedig tanította, épít-
tette és felemelte őket.

2000-ben, röpké nyolc hónappal azután, hogy Ron és Me-
lanie befejezték a missziójukat, Ron elhívást kapott a Hetve-
nekhez, ahol a felkészültsége, a tapasztalatai és a tehetségei
megáldották az egyházat. A Hetvenek tagjaként tanácsosként
szolgált az Európa Középső Terület elnökségében, ahol 39
nemzetben folyó munka felügyeletében segédkezett. Bár
már 40 éve otthagyta az egyetemet, tudatos diák maradt, és
szívesen vette a tapasztaltabb fivérek folyamatos tanításait,
miközben az Észak-Amerika Nyugati, Északnyugati és három
Utahi területet igazgatta; a Templomi Osztály ügyvezető igaz-
gatójaként szolgált; és a Hetvenek elnökségében szolgált,
szorosan együttműködve a Tizenkettekkel.

Rasband elder nemrég a következő megállapítást tette:
„Mily nagy megtiszteltetés és kiváltság számomra az, hogy
a legkisebb lehetek a Tizenkettek között, és hogy minden
alkalommal mindenfélét tanulhatok tőlük”⁶

„Én is tudom, amit ők tudtak”

Rasband elder irodáját két festmény díszíti. Az egyik
mormon misszionáriusok tanítanak egy családot az 1850-es
évek Dániájában. A másikon Dan Jones, egy korai misszio-
nárius prédikál egy kút kávéjáról a Brit-szigeteken. A festmé-
nyek (fent jobbra) saját őseire emlékeztetik Rasband eldert.

„Ezek a korai pionírok mindenüket feladták Jézus Krisz-
tus evangéliumáért, és hogy követendő örökséget hagy-
janak utódaikra” – mondta a bizonyosságában.⁷ Rasband
elder őseit ugyanaz hajtotta előre a megpróbáltatások és
az üldöztetés közepette, mint ami őt is alkalmassá teszi új
elhívására: az Úrnak és az Ő munkájának ismerete és az
abba vetett szilárd tanúbizonyossága.

„Olyan sok mindent meg kell még tanulnom az új
elhívásomban – mondja. – Ez nagy alázatot ébreszt

bennem. Van azonban az elhívásomnak egy olyan ré-
sze, amelyre most is képes vagyok. Ez pedig az, hogy
az egész világon tanúságot tegyek Krisztus nevéért (lásd
T&S 107:23). Ő él!”⁸

Majd hozzáfűzi, hogy pionírok dédunokájaként „én is
érezem, a mit ők éreztek. Én is tudom, amit ők tudtak.”⁹

És amit reményeik az utódaiknak szántak, az mind
megtestesül Ronald A. Rasband elder életében, tanításaiban
és szolgálatában, aki példájukat követve és örökségüket
tiszteletben tartva halad előre az Úr különleges tanúinak
egyikeként. ■

JEGYZETEK

1. Ronald A. Rasband: Ámulok Jézus szeretetén. *Liahóna*, 2015. nov. 89.
2. Ronald A. Rasband, “Friend to Friend: Golden Nuggets,” *Friend*, Oct. 2002, 8.
3. Ronald A. Rasband: Ámulok Jézus szeretetén. 89.
4. Ronald A. Rasband: Különleges tanulságok. *Liahóna*, 2012. máj. 80.
5. Ronald A. Rasband, press conference, Oct. 3, 2015.
6. Ronald A. Rasband, testimony, Priesthood and Family Department devotional, Dec. 1, 2015.
7. Ronald A. Rasband: Ámulok Jézus szeretetén. 89.
8. Ronald A. Rasband, bizonyosság.
9. Ronald A. Rasband, Pioneer Day address, Tabernacle, Salt Lake City, July 24, 2007.

Mivel évekkorábban nem voltam tevékeny az egyházban, egy egyháztag, aki abból az időből ismert, nem akarta elhinni, hogy elhívtak püspöknek.

Írta: III. Patrick J. Cronin

Egy papsági végrehajtó bizottsági gyűlésen a teljes idejű misszionáriusaink jelentették, hogy találkoztak egy egyháztaggal, akinek a tagsági feljegyzései nem voltak itt az egyházközségben. Azonnal felismertem a nevet, és megemlítettem, hogy a hölgy és én évekkor azelőtt ugyanabba az egyházközségbe tartoztunk.

Az egyik misszionárius így felelt: „Igen, püspök, ő is említette ezt, és nagyon meglepettnek tűnt, hogy te vagy a püspök.”

Megkérdeztem tőlük, mégis mit mondott ez a nőtestvér, mire ők azt felelték, hogy nagyon meglepetten nézett rájuk, és azt kérdezte: „Ő a püspök?”

Felnevettem, majd elmagyaráztam, hogy ez a nőtestvér teljesen más emberként ismert 30 évvel korábban.

Amikor később ezen az eseten tűnődtem, végiggondoltam, milyen sokat változott az életem a harmincegy-néhány év alatt, amióta a családommal egyháztagok vagyunk. Az egyházközségünk legtöbb tagját már 20 éve ismerem, és szolgáltam őket gyülekezeti elnökként és püspökként is, de egyikük sem ismert engem 30 évvel korábban. Bár esetenként megosztottam bizonyos élményeket a múltamból, mikor a bűnbánatról vagy Jézus Krisztus engeszteléséről tanítottam, az egyházközség nagyjá nem is tudja, hogy milyen hihetetlen utazás volt az életem az egyházon belül.

A családommal együtt 1979-ben ismertük meg az egyházat, és azonnal tudtam, hogy ide tartozunk. Júniusban keresztelkedtünk, és eleinte mindannyian aktívak voltunk, de nem sokkal később én kezdtem elmaradni, míg végül visszatértem régi szokásaimhoz. Valójában soha nem kértelkedtem az evangélium és a visszaállítás igazságában, de úgy gondoltam, nincs meg bennem az, ami ahhoz kell, hogy jó egyháztag lehessenek.

1982-ben, a folyamatos alkoholfogyasztásom miatt a feleségem, aki soha nem rendült meg a hitében, beadta a válókeresetet. Abban az időben a családom Oklahomában élt, ám én visszatértem Illinois-ba, ahol nevelkedtem. Eljutottam arra a pontra, hogy már majdnem elveszítettem az egyetlen olyan dolgot, ami valóban számított nekem: a családomat.

Elkezdtem reggel és este térdre ereszkedve imádkozni egy olyan Istenhez, akinek a létezésében már nem is voltam olyan biztos; vagy ha mégis létezik – gondoltam –, már rég megfeledeztem rólam. Mégis három hónapon át hithűen imádkoztam. Egyik hajnalban, miközben elmerültem az imámban, hatalmas megkönnyebbülés töltött el, és tudtam, hogy Isten él, hogy Ő ismer és szeret engem. Azt is tudtam, hogy alkoholra még csak rá sem nézek soha többé.

Aznap este felhívott a feleségem, és közölte velem, hogy hamarosan küldi a válási papírokat, hogy írjam alá. A beszélgetésünk közben egyszer csak azt mondta: „Valami miatt olyan más vagy most. Azt érzem, hogy soha többé

Ő

A PÜSPÖK?

nem fogsz újra inni, én pedig most azonnal széttépem ezeket a papírokat.” Kibékültünk, és két évvel később életet adott a harmadik fiunknak.

Azt hihetné az ember, hogy ezek után újra teljesen tevékeny lettem az egyházban, de én makacs ember vagyok. Egy időre visszatértem az egyházba, és még elhívást is kaptam az elderek kvórumának oktatójaként. De hamarosan újra azt éreztem, hogy nem vagyok elég jó tanítónak, és megint inaktív lettem.

1991-ben elköltöztünk, és egy kis gyülekezet tagjai lettünk. Néhány hónappal a legkisebb fiunk nyolcadik születésnapja előtt a feleségem, aki akkor az Elemi elnöke volt, megkérdezte, hogy kit szeretne megkérni, hogy megkeresztelje őt. Természetesen azt akarta, hogy az apukája végezze a szertartást. A feleségem azt mondta neki, hogy sajnos nem valószínű, hogy erre sor kerülhet. A fiam azonban nem fogadta el ezt a választ, és nekifogott, hogy aktivizálja az apját. Eléggé kitartó volt, én meg hamarosan azon kaptam magam, hogy cserkészvezető vagyok, később pedig megkereszteltem és konfirmáltam a fiamat.

Az aktivizálásom utáni nyolc hónap eléggé eseménydús volt. A családukat összepecsételték az Illinois-i Chicago templomban, és újra elhívtak, hogy szolgáljak az elderek kvórumának oktatójaként, csak ezúttal nem hagytam abba. Aztán elhívtak tanácsosnak a gyülekezeti elnökségbe, majd öt hónapra rá gyülekezeti elnöknek. Az elhívásom után körülbelül egy hónappal emlékszem, azt kérdeztem magamtól: „Én vagyok a gyülekezeti elnök?”

Az évek során sok küszködő szentnek mondtam már, hogy ha én képes voltam fejlődni az evangéliumban, akkor bárki képes rá. Csak az kell hozzá, hogy megértsük a Szabadítónak és az Ő engesztelésének valódi hatalmát, és megtegyük a Hozzá vezető lépéseket.

Örökké hálás leszek a feleségemnek és a gyermekeimnek, valamint minden hithű házitanítónak, kvórumelnökömnek, püspökömnek és a többi hithű szentnek, akik olyan csodálatos példát mutattak számomra. Kiváltság, hogy az Urat és a szenteket szolgálhattam ebben az elmúlt 20 évben. Az életem sokkal áldottabb, mint azt valaha is el tudtam volna képzelni. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Illinoisban él.

SZENTÍRÁSFORDÍTÁS A szívünk nyelvére

Ez az élmény ismerős lesz azok számára, akik részt vettek a szentírások angol nyelvről más nyelvekre való fordításában. Újra és újra megtörténik.

Egy fiatal örmény férfi, kezében a nyelvére csak nemrég lefordított Mormon könyvével, odamegy a fordításban részt vevő csapat egyik tagjához, és azt mondja: „Köszönöm! Olvastam a Mormon könyvét angolul. Olvastam a Mormon könyvét oroszul. Olvastam már ukránul. De amíg el nem tudtam olvasni örményül, nem értettem igazán. Mikor örményül olvastam, végre értelmet nyert. Mintha hazatértem volna.”

Hazatérés

Ha Jézus Krisztus evangéliuma a mi lelki otthonunk, akkor úgy helyes, hogy azt kellemesnek érezzük és ismerős legyen

számunkra. Az otthonunkban megpihenünk. Táplálékot veszünk magunkhoz. A szereteteinkkel olyan nyelven beszélünk, melyet édesanyánk ölében tanulunk meg. Ez a szívünk nyelve, és mivel a szív az, melyhez az evangéliumnak el kell érnie, elengedhetetlen, hogy a szentírásokat a szívünk nyelvén olvassuk.

A Tan és a szövetségek is ezt sugallja. Ebben az Úr kinyilatkoztatja, hogy az Első Elnökség által viselt papsági kulcsokon keresztül „felfedetik az Úr karja, hatalommal, meggyőzve a nemzeteket... szabadulásuk evangéliumáról.

Mert léssen azon a napon, hogy minden ember a saját nyelvén és a saját beszéde szerint hallja majd az evangélium teljességét, azokon keresztül, akiket e hatalomra rendelt a Vigasztaló szolgálata, amely Jézus Krisztus kinyilatkoztatásáért lett kiárasztva rájuk” (TSz 90:10–11).

**SZÁMTALAN ÉLMÉNYEN KERESZTÜL MUTATKOZIK
MEG AZ ÚR KEZE AZ Ő SZENTÍRÁSAI LEFORDÍTÁSÁ-
NAK MUNKÁJÁBAN.**

Írta: R. Val Johnson
Egyházi folyóiratok

*A szentírások még
jobban megéri-
tik a szívet, ha az
anyanyelvünkön
– a szívünk nyel-
vén olvassuk azt.*

A teljes Mormon könyvét 89 nyelven adták már ki, és további 21 nyelvre fordították le a szemelvényeket.

Jim Jewell, aki a szentírásfordító csapatban dolgozott az egyház központjában, elmesélt egy történetet, hogy mennyire megérinthetnek valakit a szentírások, ha a szív nyelvére fordítják azokat.

„Mikor a Mormon könyvét fordítottuk az afrikai Lesotho államban, beszélt szeszotó nyelvre, találnunk kellett valakit, aki segít kiértékelni a fordítócsapat munkáját. A projekt igazgatója, Larry Foley, talált is egy egyháztagot Lesothóból, aki végzős hallgató volt a Utah Állami Egyetemen. Lesothóban angolul folyik a tanítás, így ez a hölgy és a gyermekei az első osztálytól kezdve angolul tanultak, de otthon ettől még szeszotóul beszéltek.

Beleegyezett, hogy dolgozzon a fordításon. A neki elküldött fejezetekről szóló kiértékelése valóban hasznosnak bizonyult. Rutinszerűen tettünk fel konkrét kérdéseket a szókinccsel és a nyelvfelépítéssel kapcsolatban, melyekhez hasznos megjegyzéseket fűzött. Azonban feltűnt, hogy számos, a kérdéseinktől független verset is kiemelt sárgával. Mikor rákérdeztünk a kiemelt versekre, ezt mondta: »Ó, azok olyan versek, melyek mélyen megérintették a szívemet, és angolul előtte soha nem értettem őket teljesen. Azért emeltem ki őket, hogy megoszthassam majd a gyermekeimmel.«

A szentírásfordítás modellje

A Biblia fordítása hosszú és lenyűgöző múltra tekint vissza,

kezdve az egyes részeknek héberrel görögre fordításával. A Bibliát később görögről latinra, majd a latin és a görög nyelvekből angolra és számtalan más nyelvre ültették át.¹ Ezért Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nem fordítja le a Bibliát a különböző nyelvekre, hanem azokat a változatokat veszi át, melyeket az adott nyelven beszélő keresztények irányadóként fogadnak el.²

Így a legtöbb szentírás-fordítási munka, melyet az egyház végez, a Mormon könyvére (mindig elsőként), a Tan és a szövetségekre és a Nagyértékű gyöngyre irányul. Ezeket a könyveket angol nyelvről fordítják – ez az a nyelv, amelyen Joseph Smith próféta számára kinyilatkoztatásra kerültek, az ő szíve nyelvén. A folyamat, mely során a szentírásokat angolról más nyelvekre fordítják, ismerős kell hogy legyen az egyháztörténetben

---

„MERT LÉSZEN..., HOGY MINDEN EMBER A SAJÁT NYELVÉN ÉS A SAJÁT BESZÉDE SZERINT HALLJA MAJD AZ EVANGÉLIUM TELJESSÉGÉT, AZOKON KERESZTÜL, AKIKET E HATALOMRA RENDELTIEKI” (T&SZ 90:11).

A SZENTÍRÁSFORDÍTÁS FOLYAMATA

1

A fordítási terv jóváhagyása

- A szentírásfordítást a Területi Elnökség kérvényezi, ha az adott nyelvet beszélő egyháztagok számának növekedése indokolja azt, és ha az adott nyelvre már lefordították a legalapvetőbb anyagokat.
- A kérvényt számos egyházközi bizottság átnézi, köztük a Tizenkét Apostol Kvóruma és az Első Elnökség is.

A fordítás fázisai

Bevezető fázis:

- Kiválasztanak egy már létező bibliafordítást egyházi használatra.
- Ma már először az alapvető anyagokat fordítják le: A *Gospel Fundamentals* című anyagot (tartalmazza az alapvető tanokat, valamint az egyház nevét, az úrvacsorai imákat, a keresztelési imát és a Hittételeket), a *Joseph Smith próféta bizonyágtétele* című füzetet és egy honlapot az LDS.org webhelyen.
- Az adott nyelvre tolmácsolhatják az általános konferenciái beszédeket is.

1. fázis:

- Mormon könyve, Tan és a szövetségek, Nagyértékű gyöngy (körülbelül 10 évi munka).
- Alapvető kiadványok, például A család: Kiáltvány a világhoz; Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága; válogatott himnuszok; illetve a *Prédikáljátok evangéliumomat!*

jártas egyének számára. Ez többnyire ugyanaz a folyamat, mely által a Próféta lefordította angolra a Mormon könyvét.

Joseph Smith alázatos, jobbára tanulatlan parasztfiú volt. Ám rendelkezett azokkal a tulajdonságokkal és lehetőségekkel, melyekre az Úrnak szüksége volt az elvégzendő munkához. Sőt, Joseph és családja pontosan e munka végzésére lett felkészítve és a helyére állítva.³

Joseph segítséget is kapott – mind istenit, mind halandót – a nefita feljegyzések fordításához. Moróni angyal négy éven át évente meglátogatta Josephet, mielőtt megengedte, hogy átvegye a feljegyzést. Nem tudunk minderről, amit Moróni a Prófétának tanított, de látogatásai nyilvánvalóan felkészítették őket lelkileg és szellemileg is a rá váró feladatra.⁴

Az Úr korábban fordítóeszközöket is készített ahhoz, hogy egy elvesztett nyelv lefordításában segítsenek. A leírás szerint két átlátszó kő fémfoglalatban, valamint egy látókőnek nevezett hasonló eszköz segített a Prófétának angolra fordítani a nefita feljegyzést. A Próféta nem részletezte a folyamatot; egyszerűen bizonyágot tett arról, hogy a Mormon könyvét „Isten ajándéka és hatalma által”⁵ fordította le.

Az isteni támogatás mellett Joseph halandó segítséget is kapott olyan írnokok formájában, akik elkészítették az írott példányokat, melyekhez mások elkészítették a szedést, majd

kinyomtatták, aztán kifizették és eljuttatták a világon mindenhová azokat.

Ugyanúgy, ahogy Joseph felkészítést és segítséget kapott a fordítási munkájához, az Úr azokat is felkészíti és ellátja – mind isteni, mind halandó – segítséggel a munkájuk során, akiket napjainkban bíznak meg a szentírások fordításával.

Kinyilatkoztatáson alapuló munka

A fordítás merev folyamatát átjárja az a lelki energia, melyet talán leginkább „tanácskozás általi kinyilatkoztatásnak” lehetne nevezni. A fordítónak választott két-három személy másokkal együtt csapatokba szerveződik a munka folyamán. Az igazgatóik az egyház központjából valók, vannak helyi átnézőik, egy lexikonjuk referenciaként,⁶ fordítási útmutatóik, számítógépes programjaik, valamint papsági támogatást is kapnak, amely elér egészen az Első Elnökségig. (Lásd a mellékelt ábrát.) Amikor az Első Elnökség végső jóváhagyását adja egy fordításra, azt a művet szedik, nyomtatják és elkezdik terjeszteni. Digitális formátumban elkészítve az LDS.org honlapra és az Evangéliumi könyvtár alkalmazásra is felteszik.

Ez az együttműködés intenzív és sugalmazott is. Elkötelezett figyelmet kell szentelni a tartalom minőségére és a fizikai formátumra is, melyben átadásra kerül. A fordításokat sok szinten nézik át, különösképpen a papsági szinten, ahol az Úr jóváhagyására törekednek. Csak akkor folytatódik

a fordítási folyamat, ha ez a jóváhagyás megvan. Habár nem pontosan kinyilatkoztatás által történik – mint ahogyan Joseph Smith próféta fordította a Mormon könyvét –, a folyamat nyilvánvalóan az Úr irányítja, az Ő ajándékai és hatalma által.

Ez nem azt jelenti, hogy a fordítás tökéletes, mikor először elkészül. Gyakran idővel – és azok javaslatára, akik tanulmányozzák a szentírásokat – nyelvtani és szóhasználati változtatásokat javasolnak, vagy szedési hibákat vagy elírásokat fedeznek fel benne. Ritkán, de történhet benne pontosítás a tanok magyarázatát illetően is. Ilyen változtatásokra az Első Elnökség irányítása alatt kerülhet sor.

Az Úr gondoskodása

Az Úr más módokon is segíti a fordítás eme munkáját. Gyakran számol be egy-egy fordítócsapat az egyház központjának arról, hogy mikor felmerül egy szükséglet, az Úr gondoskodik róluk.

Egy példa a sok közül: Egyszer szükség volt egy fordítóra az egyházi anyagok mam nyelvre fordításához és felvételéhez (a mam a maja nyelvcsalád egyik Guatemalában beszélt tagja). A Guatemalába elhívott első misszionáriusok között volt egy elder, akinek a nagyapja beszélte a mam nyelvet. A misszionárius egy városban nőtt fel és csak spanyolul tudott, de a nagyapja minden éjjel megjelent neki álmában, és tanította neki a mam nyelvet. Ez a fiatal elder lett

a mam nyelv elsődleges fordítója az egyházban.

A fordítás munkáját gyakran nagy személyes áldozatok árán végzik. A pénzügyi helyzetétől függően vannak fordítók, akik önként felajánlják szolgálataikat, másokat pedig fizetnek, hogy még több időt tudjanak szánni a fordításra.

Az a férfi, aki az urdu fordítók egyike lett, Pakisztánban tért meg az egyházhoz, ahol tanárként dolgozott. Megtérésének eredményeként elvesztette a munkáját; elvesztette a házát, melyet az iskola biztosított számára, ahol tanított; és elvesztette a gyermekei taníttatásának lehetőségét is. Az egyik fordítási igazgató megkereste őt, hogy szolgáljon fordítóként, és felajánlott neki egy szerény fizetséget. Néhány hónappal később a férfi az igazgatóval való beszélgetés közben bátortalanul megkérdezte, hogy nem venne-e neki az igazgató egy új golyóstollat, mert amit addig használt, kifogyott. Ekkor jött rá az igazgató, hogy egy írnihibák miatt a fordító csupán egy kis százalékát kapta a neki járó fizetésnek, és a hibát csak ekkor tudta helyrehozni.

Amint az Úr Joseph Smitht is oly módokon áldotta meg, amelyek lehetővé tették számára, hogy be tudja fejezni a munkáját, az Úr most is megáldja a fordítóit. Például a lett szentírások fordítója ügyvéd volt, aki Oroszországban tanult jogot, és itt tért meg a visszaállított evangéliumhoz is. Visszatérvén Lettországba, a saját vállalkozása beindításán dolgozott.

2. fázis:

- Számos más anyag is kérvényezhető, mint például a *Liahóna* folyóirat; ifjúsági és felsőfokú hitoktatási kézikönyvek; a vasárnapi oktatáshoz szükséges kézikönyvek; himnuszok és gyermekénekek; templomi és családtörténeti anyagok; valamint tolmácsolás a cövekai és területi közvetítéseken.

Legfőbb munkacsoportok

Fordítócsapat:

- Két vagy három, templomi érdemességgel és megfelelő evangéliumi jártassággal rendelkező egyháztag.
- Segítségükre van egy versenki fordítási útmutató, egy lexikon, és egy egyházközponti fordítási igazgató.

Egyházi átnéző bizottság:

- Kettő és öt közötti létszámú; férfiakból és nőkből áll, akik egyházi vezetők a területen.
- Elhívják és elválasztják őket, hogy segítsenek átnézni a fordítást olvashatóság és tanbéli pontosság szempontjából.
- A szövegben nem lehet változtatni semmit, amíg a bizottság egyhangúlag bele nem egyezik, és a változtatások összhangban nincsenek a fordítási kalauzzal.

Egyháztag átnézők:

- Helyi egyháztagok is átnézik a fordítást.
- Visszajelzést adnak a szóhasználat érthetőségéről és helyességéről.
- A fordítás érthetősége biztosítja azt, hogy a Szentlélek bizonyosságot tudjon tenni a tanítások igaz voltáról.

A szentírásfordítási folyamathoz a fejre és a szívre is szükség van: mind a szellemi készségekre, mind a lelki rálátásra.

Gyülekezeti elnökként is szolgált. Nem is lehetett volna elfoglaltabb, de az egyháznak szüksége volt rá és az angoltudására.

Időt kért, hogy imádkozhasson a kérésről, mert ha elfogadja, akkor – ahogy a saját szavaival fogalmazott az egyházi vezetőnek – „a gyermekeim szájából veszem ki a falatot”. Miután imádkozott, úgy döntött, hogy elfogadja az ajánlatot, de arra kérte az

Urát, hogy áldja meg őt a szükséges forrásokkal ahhoz, hogy végezni tudja ezt a nehéz, lelki igénybevétellel járó, időigényes munkát.

Mindennap egy órával előbb kezdett bejárni az ügyvédi irodájába, és ezt az órát a Mormon könyve fordítására szánta. Jóval előbb végzett, mint a folyamathoz általában szükséges öt év. Sőt, ez volt az egyik leggyorsabb fordítás azóta, hogy Joseph Smith mintegy

60 nap alatt végzett a Mormon könyve fordításával.

Sok más, ehhez hasonló élményt lehetne elmesélni, melyek megmutatják az Úr kezét az Ő szentírásai lefordításának munkájában. Mindezek világosan hirdetik, hogy ez az Ő munkája, és hogy Ő mélységesen törődik vele. Felkészíti az embereket, hogy a munkáját végezzék. Előkészíti az eszközöket is, melyre szükségük van, hogy meggyorsítsák a munkát. Az út során sugalmazást nyújt nekik és megáldja őket.

Az eredmény pedig egy olyan világ, melyet Isten azon igéje gazdagít, melyet a szív nyelvén adott a gyermekeinek. ■

AZ ÚR SZENTÍRÁSAINAK FORDÍTÁSI MUNKÁJA SORÁN VILÁGOSSÁ VÁLIK, HOGY EZ VALÓBAN AZ Ő MUNKÁJA. Ő ELLÁTJA AZ EMBEREKET AZOKKAL AZ ESZKÖZÖKKEL, MELYEK SZÜKSÉGESEK A MUNKA MEGGYORSÍTÁSÁHOZ, VALAMINT SUGALMAZZA ÉS MEGÁLDJA ŐKET KÖZBEN.

JEGYZETEK

1. Lásd a nyolcrészes sorozatot: “How the Bible Came to Be” [Miként lett a Biblia]. Írta: Lenet H. Read. Megjelent az *Ensign* folyóiratban 1982 januárja és szeptembere között.
2. Lásd például: “Church Edition of Spanish Bible Now Published,” mormonnewsroom.org.
3. Lásd Matthew S. Holland, “The Path to Palmyra,” *Liahona*, June 2015, 14–19.
4. Lásd Kent P. Jackson, “Moroni’s Message to Joseph Smith,” *Ensign*, Aug. 1990, 12–16.
5. Joseph Smith, a Mormon könyve bevezetése. Bővebb tudnivalóért Joseph Smith Mormon könyve fordításáról lásd Gospel Topics, “Book of Mormon Translation,” topics.lds.org.
6. A lexikon az angol szentírások minden szavát értelmezi, hogy a fordítók jobban értsék a szavak jelentését. A szavak gyakran több jelentéssel is bírnak, így a fordítóknak a szöveggörnyezetre, sugalmazásra és a csapatmunkára kell hagyatkozniuk a helyes változat meghatározásakor. Időnként előfordul, hogy egy-egy szó jelentésével kapcsolatos kérdésre csak az Első Elnökség tud választ adni.

Írta: **Russell M. Nelson elnök**

a Tizenkét Apostol
Kvórumának
elnöke

Időskori misszionáriusi

*Az egyik legjobb módja annak,
hogy az idősebb házaspárok
nagyyszerű élményekre tegyenek
szert, az, hogy közösen
szolgáljanak missziót.*

PILLANATOK

A mikor a 60–70 éves barátaink elfelejtenek valamit, gyakran úgy utalunk viccesen erre az emlékezetkihagyásra, mint „időskori pillanatra”. De én most egy másfajta időskori pillanatról szeretnék beszélni: egy olyan nagyyszerű pillanatról, melynek emléke örökre fennmarad. Ez az a pillanat, mikor egy idősebb misszionárius házaspár ráébred, hogy pontosan azt teszik, amit az Úr vár tőlük. Az ilyen emlékezetes pillanatokban felismerik, hogy

- egész emberöltőnyi tapasztalatot oszthatnak meg, valamint a tehetségeiket, készségeiket és evangéliumi tudásukat mások megáldására használhatják;
- a példájuk áldás a gyermekeik és gyermekeik gyermekei számára;
- miközben szolgálnak, tartós barátságokat kötnek;
- a házasságuk mindennap erősödik;
- az Ő nevében végzett szolgálat édes.

Pillanatok születnek

Drága idős házaspár barátaim, az ilyen pillanatoknak most kell megszületniük az életetekben sokatok számára. Gondoljátok át a következő történetet, melyet Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja mesélt arról, hogy mire volt képes egy Chilében szolgáló idősebb házaspár. Egy fiatal elder egyik szülője elhunyt. A misszióelnök túl messze volt ahhoz, hogy gyorsan el tudjon jutni a misszionáriushoz.

„Ám volt ott egy drága, [érett] misszionárius házaspár, akik a területen szolgáltak – mondja Holland elder. – Ők elmentek a misszionáriushoz, leültek vele, és szeretetteljesen gondoskodtak róla és vigasztalták, amíg a misszióelnök személyesen is találkozni tudott vele. Nagyszerű fiatal misszionáriusaink voltak a misszióinkban, de egyetlen fiatal egyedülálló misszionárius sem tudta volna mindazt megtenni azért az elderért, amire ez a házaspár képes volt.”¹

Abban a pillanatban a készségük egyszerűen csak annyi volt, hogy együttérzően bánjanak vele a szükség idején. Nem foglalkoztak azzal, hogy a krisztusi szeretet nyelvén kívül más nyelvet is beszéljenek. Nem nyugtalankodtak, hogy lemaradnak egy unokájuk születésnapjáról vagy egy kisbaba megáldásáról, akármilyen fontosak is ezek az események. Azzal törődtek, hogy ott legyenek, ahol az Úr használni tudja őket arra, hogy megáldja az egyik gyermeke életét. És mivel ők készségesek voltak, az Úr hagyhatta, hogy Őt képviseljék.

A szolgálat ritkán kényelmes

Az igazság az, hogy egyetlen idősebb misszionáriusnak sem kényelmes elhagynia az otthonát. Nem volt az Joseph Smithnek, Brigham Youngnak, John Taylornak vagy Wilford Woodruffnak sem. Nekik is voltak gyermekeik és unokáik, és ugyanúgy szerették a családjukat, mint mi. De az Urat is szerették, és szolgálni akarták őt. Egy nap talán találkozhatunk ezekkel a rendíthetetlen emberekkel, akik

segítettek megalapozni ezt az adományozási korszakot. És akkor majd örvendezünk, hogy nem árnyakat kergettünk, ahelyett, hogy szolgáltunk volna.

Néhányan inkább úgy döntenek, hogy otthonról szolgálnak. Miután Aase Schumacher Nelson (csak névrokon) egy agyvérzés miatt kerekesszékekbe kényszerült, attól félt, hogy az egész életében dédelgetett álma, hogy férjével, Donnal missziót szolgáljon, nem teljesülhet. Aztán egy szomszédja mesélt neki a saját egyházszolgálati missziójáról, melyet a püspökök tárházában teljesített. Ezen felbátorodva beszélt az intézmény egyik igazgatójával, kitöltötte az ajánlási nyomtatványokat, és elhívták őket, hogy heti két alkalommal szolgáljanak az egyik otthonukhoz közeli tárházban.

„Könnyű lenne csak hátradőlni és azt gondolni, hogy már úgyszincs rám szükség – mondja Aase Nelson. – De most már érzem, hogy igenis *van* rám szükség. És ez egy bizonyosság a számomra.”

Kifejezetten szükség van rátok

Ha kísértést éreztek azt gondolni, hogy nincs rátok szükség, hadd biztosítsalak titeket afelől, hogy de igenis van! Nincs olyan misszióelnök az egyházban, aki ne szeretné, hogy még több házaspár szolgáljon a missziója területén. Az idősebbek erősítik a fiatal eldereket és nővéreket. Olyan támogatást képesek nyújtani, amely segít másoknak jobban szolgálni a saját feladatkörükben. És el tudjátok képzelni, mit jelent például egy olyan vezetőnek, aki csak néhány éve tagja az egyháznak, ha a rendelkezésére állnak tapasztalt egyháztagok? Az idősebb házaspárok gyakran szó szerint válaszok a püspökök és gyülekezeti elnökök imáira.

Buzdítjuk a misszióelnököket, hogy keressenek olyan házaspárokat, akik betöltik a missziójukban felmerülő szükségleteket. A püspökök keressék meg azokat a házaspárokat, akik szolgálhatnának. Az LDS.org honlap több oldalon keresztül sorolja, milyen lehetőségek vannak az idősebb házaspárok számára. De mindenek előtt, a házaspárok maguk is térdre ereszkedhetnek és megkérdezhetik a Mennyei Atyát, hogy eljött-e a megfelelő idő számukra, hogy együtt szolgáljanak missziót. Minden készség közül talán a misszióra való *vágy* a legfontosabb (lásd T&S 4:3).

Egy házaspár a dél-koreai Szöulban élvezi a közös szolgálat édességét.

Az idősebb misszionáriusok munkájának dicsőítése közben azzal is tisztában vagyok, hogy sokan vannak, akik szeretnének szolgálni, de nem tehetik meg. A kor vagy a rossz egészségi állapot miatti korlátokat komolyan kell venni, csakúgy, ahogy a családtagok fontos szükségleteit is. Ha égtek a vágytól, hogy szolgáljatok, ám ilyen korlátok merülnek fel, mások lehetnek a lábaitok és kezeitek, és segíthettek úgy, hogy az ehhez szükséges anyagiakat biztosíthattok.

Idősebb házaspárok, nem számít kik és hol vagytok, kérünk titeket, imádkozzatok erről a lehetőségről, hogy együtt megteremthessétek ezeket a nagyszerű időskori misszionáriusi pillanatokat. Mennyei Atyánk segíteni fog tudnotok, hogy mi az, amit megtehettek. ■

JEGYZETEK

1. Jeffrey R. Holland in Joseph Walker, "Elder Jeffrey Holland: LDS Church Desperately Needs More Senior Missionaries," *Deseret News*, Sept. 14, 2011, 3.

Legfelül: A Malmrose házaspár rendszeresen találkozik Robison elnökkel, hogy megbeszéljék, hogyan használják a tehetségeiket mások szolgálatára. Fent: A fiatal misszionáriusok a misszionáriusképző központban Ghánában, Acrrában azt mondják, hogy Malmrose elder és Malmrose nővér támogatását élvezni olyan, mint ha egy második apukájukkal és anyukájukkal szolgálnának együtt.

OTTHONRÓL VAGY AZ OTTHONUNKTÓL TÁVOL

Akár otthonról, akár az otthonuktól távol szolgálnak, az idősebb misszionárius házaspárok „jönnek és segítenek” az egyházközsegekben és gyülekezetekben, missziós irodákban, látogatóközpontokban, templomokban, belvárosi missziókban, orvosi megbízásokban, munkaügyi központokban, önellátási programokban, függőségekből való felépülési programokban, a család-történeti munkában, a feljegyzések megőrzésére irányuló erőfeszítésekben, az Egyházi Oktatási Szervezetben, a közösségkapcsolatokban, emberbaráti szolgáltatásokban és más területeken. És egyre több házaspárra van szükség.

Idősebb misszionáriusok:

SZÜKSÉG
VAN RÁJUK,
ÁLDOTTAK ÉS
SZERETIK ÖKET

*Misszionáriusi
házaspárként szol-
gálni rugalmasabb,
kevésbé költséges
és még örömtelibb
élmény is, mint
gondolnád!*

Írta: Richard M. Romney

Egyházi folyóiratok

„TUDNÁTOK JÖNNI SEGÍTENI?”

Ezt a kérdést Gerald és Lorna Malmrose az amerikai egyesült államokbeli Washingtonból már megválaszolta, mikor igent mondtak korábbi püspökük – aki ekkor misszióelnök volt – azon kérdésére, hogy tudnának-e vele együtt a nyugat-indiai szigeteken szolgálni. Aztán újra igent mondtak, mikor cövekelnökük elhívta őket, hogy végezzenek egyházszolgálati missziót az egyház központjában, a Utah állambeli Salt Lake Cityben, ahol számítógépekkel és emberi erőforrásokkal dolgoztak.

Amikor korábbi püspökük és misszióelnökük, Reid Robison újra telefonált – ezúttal az Accra Ghána Misszió elnökeként –, megkérdezte Malmrose-ékat, hogy kisegítenék-e még egyszer.

„Tudtuk, hogy bízhatunk az Úrban – mondta Malmrose elder. – Ezért úgy döntöttünk, hogy újra megbízunk Benne.” Igent mondtak, kitöltötték az ajánlási nyomtatványait, megkapták az elhívásukat, és hamarosan Ghánában voltak.

Házaspárként szolgálni

Malmrose-ék élménye jól szemléltet néhány olyan alapelvet a missziót szolgáló idősebb házaspárokról, mely talán nem annyira köztudott:

- *Kétfajta misszió létezik.* (1) Az egyház elnöke hív el idősebb házaspárokat, hogy vagy a saját otthonukból,

vagy az otthonuktól távol szolgáljanak. (2) Egy cövekelnök hív el egyházszolgálati misszionáriusi házaspárokat, hogy töltsenek be helyi vagy területi szükségleteket részidőben, heti 8–32 órában. Ők általában helyben laknak és szolgálnak, de időnként szolgálhatnak az otthonuktól távol is.

- *A misszióelnököket arra biztatják, hogy találjanak olyan házaspárokat, akik az adott misszió területén felmerülő szükségleteknek eleget tehetnek, a házaspárok pedig jelezhetik a preferenciáikat.* „Nem azt állítjuk hogy a párok kiválaszthatják a saját misszionáriusi elhívásukat – mondta Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából. – Az elhívás attól még elhívás. [...] De... az idősebb házaspárjainkkal beszélünk a szolgálati preferenciáikról, és mindent figyelembe veszünk, hogy engedjük őket ott és úgy szolgálni, ahol és ahogy ők szeretnének.”¹
- *A misszióelnökök tanácskoznak a házaspárokkal arról, hogy hogyan tudnák a leginkább kihasználni a készségeiket és képességeiket.* „Ahhoz, hogy idősebb házaspárként a lehető legjelentőségteljesebb élményben legyen részed – mondja Robison elnök –, meg kell kapnod a lehetőséget arra, hogy olyan területen dolgozhass, melyet szenvedélyesen szeretsz, és amelyben olyan jártasságod van, hogy úgy érzed, nyújtani is tudsz valamit.”

ÁLLJATOK KÉSZEN!

„[N]agyon-nagyon sok időskorú misszionáriusra van [még] szükségünk. ...álljatok készen... Kevés olyan alkalom lesz az életekben, amikor így fogjátok élvezni azt az édes lelkületet és megelégedettséget, mely a Mester munkájában közösen végzett... szolgálatból fakad.”

Vö. Thomas S. Monson
elnök: Újra összegyűltünk.
Liahóna, 2010. nov. 6.

Például Robison elnök tudta, hogy Malmrose elder beszél franciául, ami nagyon hasznos volt, mert sok afrikai beszél franciául. „Az volt az elképzelésem, hogy az utaztatás területén fog besegíteni, és a vízumok intézésben – mondta Robison elnök. – De mikor ideért, feltűnt, hogy nem ez az, ami igazán érdekli őt. Ezért felajánlottam neki, hogy használja a számítógépes ismereteit. Sok-sok órányi időt takarított meg nekünk azzal, hogy korszerűsítette a rendszerünket és olyan jelentési formátumot fejlesztett ki, melyre szükségünk volt.” Malmrose elder a misszionáriusoknak is segít – különösen a franciául beszélő misszionáriusoknak –, hogy neveket készítsenek elő és templomi munkát végezzenek a családjukért. Malmrose nővér, aki diplomás orvosi asszisztens, azt a megbízást kapta, hogy a missziós orvossal és nővérral dolgozzon.

Ő előkészíti az utat

Malmrose-ékhoz hasonlóan más párok is úgy találják, hogy ha bíznak az Úrban, Ő előkészíti számukra az utat. Ez történt Alvin és Corazon Rietával is a Fülöp-szigeteken, a Cavite tartománybeli Kawitban.

„Két évvel ezelőtt, hogy eldöntöttük, hogy szolgálni fogunk, elkezdtünk konkrét terveket kidolgozni a családi vállalkozásunkra vonatkozóan – mondja Rieta elder. – A fiunk és a lányunk ekkorra már elvégezte a főiskolát, és a helyünkbe léphettek volna, de azon tűnődöttünk, ki oldaná meg a felmerülő üzleti gondokat, és vajon miképpen reagálnának az ügyfeleink a döntésünkre.”

Rieta nőtestvér ezen felül még idősebb édesanyja miatt is aggódott, akit magára kell majd hagynia. „Féltem, hogy a távollétünkben elveszíthetjük őt – mondja. – Arra sem éreztem magam alkalmasnak, hogy az evangéliumot tanítsam.”

Tanácskoztak a püspökükkel és egy olyan házaspárral, akik nem sokkal korábban szolgáltak Davaóban. „Mindannyian erőteljes bizottságot tettek arról, hogy az Úr minden

házaspárral tudatja, hogy miképpen intézzék el az otthoni, a családi és a misszió költségeivel kapcsolatos ügyeiket” – mondja Rieta nővér.

„Miközben útmutatásra törekedtünk – mondja Rieta elder –, a félelmeink megoldódtak: a kihívások ellenére jól ment az üzlet; az ügyfeleink elmondták, hogy örülnek nekünk és támogatnak bennünket; a családjuk tagjai pedig közelebb kerültek egymáshoz a beteg édesanyjánk gondozása közben. Kezdtük megérteni, hogy az Úr valóban segíteni fog nekünk.”

A Rieta házaspár szolgálata most az egyháztárgyak és a vezetők támogatására irányul a Fülöp-szigeteki Cagayan de Oro Misszióban.

Sok mindent képes vagy megtenni

Vannak házaspárok, akiknek a fizikai korlátaik miatt támadnak kétségeik. Ám Keith és Jennilyn Mauerman az amerikai egyesült államokbeli Utah-ból nem ilyen. Évekkel ezelőtt, négy hónappal azután, hogy összeházasodtak a Kaliforniai Los Angeles templomban, Keitht besorozták és harcba küldték. Egy ejtőernyős raj parancsnokaként a többi katona előtt haladt, mikor egy taposóakna felrobbant. Mindkét lábát elvesztette. Mikor Keith hazaért, Jennilyn rögtön melléállt.

„Tudtam, hogy nem kell aggódnom – mondta Keith –, mert a házasságunk örökkévaló. A feleségem mindvégig támaszt nyújtott nekem. Mind a mai napig, mindennap támogat engem.”

Mikor Mauerman nővér nyugdíjba ment, eldöntötték, hogy missziót szolgálnak. De vajon Mauerman elder kettős amputációja nem okoz majd gondot? „Mindig van olyan, amit *nem tudok* megtenni – mondja –, de nagyon sok minden van, amit viszont *meg tudok* tenni, ezért tudtuk, hogy lesz majd egy megfelelő hely a számunkra.”

Miközben az ajánlási nyomtatványt töltötték ki, bejelölte azt a rubrikát, hogy szolgált a katonaságnál. Hamarosan felhívták őket az egyház Katonásági Kapcsolatok részlegéről. „Volt egy igazolványom, amely feljogosított

arra, hogy a katonai bázisokra belépünk, ezért engedélyt kértek, hogy hadd ajánljanak bennünket egy katonasági kapcsolatok misszióra.”

Mauermanékat elhívták, hogy Észak-Karolinában szolgáljanak egy katonai bázison. Mauerman elder így mesél erről: „A kapun ez a felirat állt: »Fort Bragg, a Légideszant otthona«. Az őt a légideszantosok jelmondatával, a »Mindvégig!« felkiáltással köszöntött. Évek óta most először hallottam ezt. Otthon éreztem magam, pedig előtte sosem jártam Fort Braggben. Tudtam, hogy a missziós elhívásunk tökéletesen ránk lett szabva, és az Úr figyel rám.”

„Leckéket tanítottunk arról, hogyan váljunk önellátóvá és állhatossá, valamint a házasság megerősítéséről is –

Egyetemes nyelvek

A Utah állambeli Randy és Lou Ellen Romrellt a Cuiabá Brazília Misszióba hívták el, ami kissé aggasztotta őket. Bár Romrell elder fiatal misszionáriusként Brazíliában szolgált, hagyta, hogy időközben megkopjon a portugál nyelvtudása, Romrell nővér pedig nem beszélt portugálul. A tanulás és az igyekezet végül meghozta gyümölcsét: Romrell elder portugáltudása visszatért, Romrell nővére pedig fejlődött. Egy ukulele is segít.

„Nem igazán terveztem, hogy elhozom – mondja Romrell nővér –, de Romrell elder sugalmazást érzett rá, és csodás látni, hogy milyen hatása van! Miközben tanítjuk az érdeklődőket, és az újraaktivizáláson és támogatáson munkálkodunk, örömet szerezhetünk vele

Rieta elder és Rieta nővér, akik legyőzték a pénzügyekkel kapcsolatos aggodalmaikat, a saját országukban, a Fülöp-szigeteken szolgálnak.

Mauermanéknak a katonasági kapcsolatok kötelékében való szolgálat tökéletesen testhezálló feladat. „Olyan érzés, mint hazajönni” – mondják.

Romrellék sugalmazást éreztek, hogy magukkal hozzák az ukuleléjüket. A hangszer segít nekik, hogy a zene egyetemes nyelvével, a himnuszok éneklése által szólhassanak azokhoz, akiket meglátogatnak.

mondja Mauerman nővér. – Eleinte nem akartuk megosztani a saját történetünket, de rájöttünk, hogy nagyon sokat számított, ha megtettük. A katonák és a házastársaik ránk néztek, és azt mondták: »Ha nektek megy, akkor nekünk is menni fog!«

A Mauerman házaspár olyan jó élményeket szerzett Észak-Karolinában, hogy azt kérték, hadd szolgáljanak újra. Ma hetente kétszer teszik meg a 64 km-es utat az oremi otthonuk és Salt Lake City között, hogy az egyház Katonasági Kapcsolatok irodájában szolgáljanak. Ezen kívül idősebb házaspárokat tanítanak a provói misszionáriusképző központban, ahol rájöttek, hogy szinte minden csoportban vannak olyanok, akiknek le kellett győzniük valamilyen akadályt ahhoz, hogy szolgálhassanak.

másoknak a himnuszok éneklésekor. Ezáltal mi tanuljuk a nyelvet, a himnuszok pedig erős lelkesítést hoznak magukkal.”

Habár Romrell nővér portugáltudása még fejlődőben van, a zene nyelvét „folyékonyan beszéli”. „A zene összehozza az embereket – mondja. – Még ha nem is értünk mindent, amit mondanak a látogatásunk alatt, az éneklés mégis összeköt bennünket.” Mikor Romrelléket felkérték, hogy beszéljenek a helyi iskolákban az amerikai hálaadás ünnepéről, hála témájú himnuszokat énekeltek, ukulele kísérettel. Romrell nővér egy sokkal hagyományosabb hangszerrel is használ: a zongorát, hogy kísérelje a himnuszokat az istentiszteleten.

És a portugál nyelv? „Még ha nem is beszél az ember folyékonyan, már néhány szó is sokat segít – mondja. Egy

„MIT TE KÍVÁNSZ, ÉN AZ LESZEK”

„Mikor arra gondolok, milyen nagy szükségünk van az idősebb misszionáriusokra, mindig a szeretett Megyek, ahová Te vezetsz című himnusz (*Himnuszok*, 173. sz.) és annak üzenete jut eszembe, mely így szól: »Mit te kívánsz, én az leszek«.”

Dallin H. Oaks elder a Tizenkét Apostol Kvórumából.

HÁZASPÁROKRA VAN SZÜKSÉG

„Minden érett házaspárunk számára világos az üzenetünk: mélyesen nagy szükségünk van rátok! Mindent megteszünk, amit csak tudunk, hogy olyan kényelmessé tegyük nektek, hogy elmentek, amennyire csak lehet. [...] Jobban kelletek, mint valaha! Sok embernek van rátok szüksége. Kérlek titeket, menjetek!”

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából, *Deseret News*, Sept. 14, 2011.

szia és egy egyszerű üdvözlés is sokat számít. Mondd el nekik, hogy még tanulsz a nyelvet! Fogd egyszerűre, és támaszkodj a Lélekre!” És a Lélek természetesen egy másik olyan nyelv, melyet bárki megérthet.

Szolgálat otthonról

A utahi Paul és Mar Jean Lewis már három missziót szolgált együtt (New York-i Palmyra templom; Kínai Hongkong templom; valamint Horvátország, Szerbia és Szlovénia ifjúsági és felsőfokú hitoktatása). Épp arra készültek, hogy még egy missziót szolgáljanak, mikor a cövekelnökük azt

olyanokkal is, akik letértek az ösvényről. Az, hogy látjuk őket visszatérni, részesülni a szeretésben és elmenni a templomba, csodálatos áldás!”

„Sok házaspár, mikor a missziós szolgálaton gondolkodik, azon aggódik, hogy mi lesz az otthonukkal, az autójukkal, vagy miből maradnak ki a családjukban – mondja Lewis elder. – Mi a saját házukban lakhatunk és a saját autónkat használhatjuk. Arra is biztatnak bennünket, hogy menjünk el a családi eseményekre, amennyiben nem ütköznek a misszionáriusi feladatainkkal. Még az egyik unokánk születésénél is itt voltunk.”

Lewisék, akik otthonról szolgálnak, élvezik, hogy megismerhetik a saját cövekek teljes idejű misszionáriusait és az ott élő egyháztagokat.

Sorensenék apró köveket osztogatnak a diákoknak a Cook-szigeteken, emlékeztetve őket, hogy maradjanak „sziklaszilárdak Krisztusban”.

kérdezte tőlük: „Hajlandóak lennétek itt, a mi cövegünkben támogatni a missziót, amelyhez tartozunk?”

„Újak vagyunk itt, ezért ez csodás lehetőség volt a számunkra – mondja Lewis nővér. – A fiatal elderekkel és nővérekkel szolgálunk együtt, szoros kapcsolatban állunk a misszióelnökkel, eljárunk a kerületi és zónagyűlésekre, és együtt dolgozunk az egyházközségi misszióvezetőkkel.” Meglátogatják az érdeklődőket és a kevésbé tevékenyeket is.

„Csodálatos emberekkel találkoztunk, akiket máskülönben nem ismertünk volna meg – mondja Lewis nővér –, köztük

Családi áldások

Jill és Kent Sorensen viszont, akik ugyanabból a cövekből jöttek, állítja, hogy az egyik legjobb módja a családjuk megerősítésének az volt, hogy távol szolgáltak az otthonuktól. Sorensen nővér szerint „a legfőbb kifogás, melyet a házaspárok felhoznak arra, hogy miért nem mennek el misszióba, az szokott lenni, hogy az unokáik, nehézségekkel küszködő házas gyermekük, várandós lányuk vagy idős szülei miatt nem tehetik, és még sorolhatnám. A család valóban elsőbbséget élvez, és hiányzik is mindennap. De az, hogy misszióba megyünk, fontos üzenetet közvetít arról, hogy a misszionáriusi munka is fontos.”

Emellett, jegyzi meg Sorensen elder, „olyan sokféle módon lehet a kapcsolatot tartani, hogy manapság bármikor rájuk nézhetünk”.

Sorensenék misszionáriusi kalandja három évvel ezelőtt kezdődött, amikor a püspökük megkérte őket, hogy tartsanak havonta esti beszélgetéseket a misszionáriusi szolgálatot fontolgató házaspárok részére. „Miután állandóan erről beszéltünk – mondja Sorensen nővér –, hát muszáj volt nekünk is elmennünk!” A Cook-szigetekre kaptak elhívást, ahol Jill nagyszülei szolgáltak 50 évvel korábban.

Ma, egyéb feladataik mellett, arra is megkérték őket, hogy tartsanak iskolai bibliaórákat.

„Arról beszélünk, hogy Krisztus a kőszikla – magyarázza Sorensen elder. – Ilyenkor adunk a tanulóknak egy kavicsot,

A házaspárok világszerte azt vallják, hogy a házastársukkal való közös szolgálat – azon kívül, hogy másoknak segítenek vele – a házasságukat is megerősíti, és közelebb hozza őket Mennyei Atyánkhoz.

és arra buzdítjuk őket, hogy maradjanak sziklaszilárdak Krisztusban. Mostanra bárhová megyünk, mikor megpillantanak bennünket, azt kiáltják: »Sziklaszilárdak!«

Jöjjetek, segítsetek!

Ha ti is gondolkodtok azon, hogy teljes idejű missziót vagy egyházzolgálati missziót szolgáltatok, ezek a házaspárok mind ugyanazt kérdeznék tőletek is, amit Robison elnök kérdezett Gerald és Lorna Malmrose-tól: „Tudnátok jönni segíteni?” És azt mondják majd nektek, hogy nem számít, milyen módon vettek részt ebben a munkában, a következő ígéret biztosan áll: Szükség van rátok, van mit adnotok, áldottak lesztek és szeretni fognak benneteket! ■

JEGYZET

1. “Elder Jeffrey Holland: LDS Church Desperately Needs More Senior Missionaries,” *Deseret News*, Sept. 14, 2011, deseretnews.com.

SOKFÉLE MÓDON LEHET SZOLGÁLNI

Nézz utána a jelenlegi lehetőségeknek, beszélj olyanokkal, akik jelenleg szolgálnak, és találgatj választ a kérdéseidre az lds.org/callings/missionary honlapon.

KÖNNYEBB, MINT VALAHA

A rugalmas szabályok egyszerűbbé teszik a házaspároknak a szolgálatot.

- Az egyházzolgálati házaspárok lakhatnak a saját otthonukban és szolgálhatnak a lakhelyükön.
- A házaspárok 6, 12, 18 vagy 23 hónapig szolgálhatnak. 18 hónapnál rövidebb időre is elmenthetnek nemzetközi szolgálatra, ha fedezik az útiköltségüket.
- A házaspárok saját költségükön elhagyhatják rövid időre (általában 7–10 napra) a missziójuk területét, hogy hazatérhessenek egy-egy fontosabb családi eseményre.
- A szállás önköltségének van egy felső határa. A házaspárok legfeljebb egy előre meghatározott összeget fizetnek a szállásért, mely magában foglalja a bérleti díjat, a rezsit és a bútorozást.
- A szállások biztonságosak és kényelmesek. A missziós vagy területi irodák tiszta, szerényen bútorozott és gazdaságos szállásokat intéznek.
- Az időbeosztás kevésbé megerőltető. A házaspároktól nem várják el, hogy ugyanannyi időt töltsenek munkával és ugyanazokat a tevékenységeket végezzék, mint a fiatal egyedülálló misszionáriusok.
- Gyakrabban kerül sor a családdal való kommunikációra. A házaspárok sokkal gyakrabban tartják a kapcsolatot a családjukkal, mint ahogy az a fiatal egyedülálló misszionáriusoknak meg van szabva.

MIKOR
pornográfia
sújtja az otthont
A FÉRJNEK ÉS
A FELESÉGNEK
egyaránt gyógyulásra
van szüksége

Első kézből láttam, hogy a Szabadító gyógyító hatalma mind a feleség, mind a férj számára elérhető, mikor a férj a pornográfiával küzd.

Név a szerkesztőségben

Apüspökként eltöltött első hat hónapom során az egyházközségemből több házaspár is felkeresett bizalmasan az irodámban, hogy elmondják, hogy a férj pornográfiahasználattal küszködik. Néhány esetben az asszony épphogy csak kezdett magához térni a meg-rázkódtatásból, hogy rájött a szörnyű titokra; más párok esetében a feleség már hónapok, néhol évek óta tudott a dologról.

Engem könnyorület töltött el mindegyik házaspár iránt, és éreztem a Szabadító megváltó hatalmát az érintett férfitestvérekkel való rendszeres és figyelmes tanácskozásainkon, melyek során igyekeztem segíteni nekik lerázni annak láncait, aki szorosan megkötözte őket (lásd 2 Nefi 9:45).

Azonban a Lélek legnagyobb kiadásaira talán akkor került sor, mikor a feleségükkel találkoztam. Úgy találtam, hogy bár némelyikük sebe friss, másoké pedig már heges az éveken át tartó kitettségtől, mindegyik nőtestvér mély lelki fájdalommal küszködik, melyet a „mit tettem, hogy már nem vonzódik hozzám?” vagy „miért akarja magát rajtam kívül inkább valaki mással elképzelni?” és ehhez hasonló kérdések okoznak.

Mivel a férj az, aki a vétket elkövette, a püspök könnyen gondolhatja azt, hogy a férjnek van a leginkább szüksége arra a kulcsra, amely megnyitja előtte a Szabadító gyógyító hatalmát; én azonban rájöttem, hogy a feleségnek éppen úgy szüksége van arra, hogy felgyógyuljon a fájdalomtól és a traumától, mint ahogy a férjének szüksége van rá, hogy kigyógyuljon a bűnből és a rögeszmés kényszereiből.

A nefitákhoz szóló beszédében Jákób elítélte a férfiakat a feleségükkel szembeni hűtlenségükért, „akik közül sokaknak rendkívül gyengédek, szeplőtelenek és finomak [voltak] az érzéseik Isten előtt, amely dolog tetszik Istennek” (Jákób 2:7). Így folytatta: „Összetörtétek gyengéd feleségeitek szívét... rossz példátok miatt előttük; és szívük zokogása Istenhez hatol fel ellenetek” (Jákób 2:35). Ezeket a zokogásokat első kézből tapasztaltam meg. Nem csupán abból fakadnak, hogy a nő mélységesen elárulva érzi magát férje pornográfiahasználata miatt, hanem az a goromba viselkedés és azok a lealacsonyító szavak is okozzák, melyek gyakran a férj belső küzdelme eredményeként törnek a felszínre. Sőt, nem ritkán megesik, hogy a férfi, akinek a szokásai napvilágra kerültek, a feleségét okolja a saját viselkedéséért, felhánytorgatva neki, hogy miket tett vagy nem tett meg. Tragikus módon az sem ritka, hogy a feleség magára veszi és elhiszi ezeket a vádakot.

Egyszer egy ilyen házaspár ült le velem az irodámban, csupán napokkal azután, hogy a férj bevallotta egy pornográf szokását, mely már fiatal kora óta gyötörte őt. Miközben

egy segítőegyleti tanítást hallgatott, mely Linda S. Reeves nőtestvér 2014. áprilisi általános konferencián elhangzott beszédére épült – melynek címe Védelem a pornográfia ellen: a Krisztusra összpontosító otthon –, a feleség számos olyan dolgot vélt felfedezni férje vele szembeni kritikus viselkedésében, mint amelyet a tanító is ecsetelt. A lecke után szembesítette férjét a kérdéssel, az pedig bevallotta neki a titkot, melyet oly sokáig rejtgetett előle. A nő már így is megrogyott önbecsülését most még a mélységes megbánottság érzése is tetézte. Az első találkozáson nem igazán látták, hogyan tudnák folytatni a házasságukat. Biztosítottam őket arról, hogy van remény, adtam néhány kezdeti tanácsot, aztán megkértem őket, hogy jöjjenek vissza és találkozzanak velem külön-külön.

A buzgó imákon kívül, melyeket e találkozókra készülve mondtam el, átnéztem az LDS.org honlap

HOGYAN SEGÍTHETNEK A PAPSÁGI VEZETŐK

Miközben a vezetők együtt dolgoznak a pornográfiával küszködő egyháztagok házastársával, ugyanolyan fontos arról gondoskodniuk, hogy ezek a házastársak érezzék, hogy meghallgatják és megértik őket, mint a tanácsok, melyet adhatnak nekik. A Ministering Resources (ministering.lds.org) következő javaslatait is megfontolhatod:

- Találkozz velük rendszeresen és nyújts nekik támogatást.
- Hangsúlyozd ki, hogy a Szabadító képes személyes gyógyulást hozni a pornográfiát használó egyén házastársának (lásd Alma 7:11 és Máté 11:28–30).
- Amikor helyénvaló, kérd meg az illetőt, hogy fontolja meg, hogy részt vesz egy szenvedélybetegnek szóló program önszorgató csoportgyűlésén, vagy valamilyen hasonló támogatócsoportban.

- Segíts a házastársnak megérteni, hogy ő maga is kaphat személyes sugalmazást arról, hogy hogyan állítson fel egyértelmű korlátokat a kapcsolatukban és az otthonukban.
- Segíts a házastársnak, hogy találjon egy olyan bizalmas barátot vagy családtagot, aki érdelemleges és állandó támogatást tud nyújtani.
- Segíts a pornográfiát használó egyénnek felelősséget vállalni a tetteiért, és támogasd a házastársát.
- Vedd fontolóra, hogy a pornográfiát használó fél házastársát szakemberhez vagy tanácsadásra küldöd, hogy ott kapjon segítséget. Keress olyan helyi forrásokat, melyek az egyházi tantételekkel harmonizáló szolgáltatásokat nyújtanak.

Lent: Kerri magába roskadt, mikor megtudta, hogy a férje pornográfiával kapcsolatos kihívásokkal küszködik, de Jézus Krisztus és az Ő engesztelése által reményre lelt és meggyógyult.

Ministering Resources részében található javaslatokat is, különösen azt a forrásanyagot, mely a pornográf tartalmakat használó felek házastársának támogatására szolgál. Ezt írja: „Fejezd ki [a feleség iránt] is személyesen – éppúgy, mint a házastársa iránt – a szeretetedet és törődésedet. Tedd világossá, hogy nem ő a felelős a házastársa pornográfia-használatáért vagy helytelen viselkedéséért, és nem várja el tőle senki, hogy eltűrje a bántalmazó viselkedést.”

Mikor találkoztam ezzel a nőtestvérrel, megfogadtam ezt a tanácsot és biztosítottam arról is, hogy a férje tettei egyáltalán nem róla, a feleségéről szólnak, nem arról, amit ő tett vagy nem tett, hanem a férje saját belső küzdelméről. Láttam, ahogy elfogja őt a megkönnyebbülés és a vigasz érzése, amint kezdte felfogni e szavakat és érezte a Lélek megerősítését arról, hogy mindez igaz. Az interjú végén azt kérdezte, adnék-e neki egy papsági áldást. Rájöttem, hogy én vagyok az egyetlen, akihez ilyen áldásért fordulhat, hiszen szerette volna titokban tartani a helyzetét a családja és barátai előtt.

Hogy segítsék a gyógyulás folyamatában, meghívtam a férjét egy helyi utolsó napi szent terápiás csoport gyűlésére függőségben szenvedők számára, és arra biztattam a feleségét, hogy csatlakozzon az ehhez tartozó, a házastársak és családtagok részére szervezett csoporthoz. A feleség elmesélte, mennyi vigaszt merített a többi nőtestvérrel való találkozásokból, akik átértékelték szenvedését; valamint a reményről, melyet akkor kapott, mikor látta, hogy vannak házaspárok, akik ugyanezen a

nehézségen mentek keresztül, és sikerült azt együtt legyőzniük.

Több hónap telt el azóta, hogy először ütem le beszélgetni ezzel a házaspárral, és a többszöri találkozásunk eredményeként az irántuk érzett szeretetem és törődésem egyre nőtt. Bár tudom, hogy az előttük álló út nem lesz mindig zökkenőmentes, mindig öröm számomra, mikor megtudom, hogy a férjnek sikerült egy újabb hónapig megtartóztatni magát a kéjvágytól és a pornográfiától, és látom azt, hogy a felesége önbecsülése és önbizalma láthatóan növekszik.

A velük tartott legutóbbi néhány interjú alkalmával a korábbi találkozóink során tapasztalható gyöttrődést és könnyeket a gyakori mosolygás, sőt néha nevetés váltotta fel. De talán a legnagyobb eredmény a remény. Remény abban, hogy nemcsak hogy folytatódhat a házasságuk, de lehetőség rejlik benne arra is, hogy gyönyörűséggé és felmagasztalóvá váljon.

Tudom, hogy sajnos nem minden házaspár tapasztalja meg ugyanezt az eredményt. Vannak házasságok, melyek tönkremennek, mikor a pornográfiát használó fél nem hajlandó fejlődni. Azonban függetlenül attól, hogy a férj melyik ösvényt választja, megtanultam, hogy a tanács, mely szerint szolgáljuk a feleségeket, sugalmazott. Remélem, hogy egyik hasonló helyzetben lévő nőtestvér sem fogja soha úgy érezni, hogy a püspöke nem törődik vele, rosszul ítéli meg vagy félreérti őt. A püspök szolgálata kulcsfontosságú csatorna, melyen keresztül a Szabadító kinyilvánítja a hatalmát arra, hogy teljesen meggyógyítson minden szívet – még azokat is, melyek „mély sebekből [vannak] áthatva” (Jákób 2:35). ■

TANÁCS ÉS VIGASZ A HÁZASPÁROKNAK

„Vezetőkként aggódunk a pornográfia függőségétől szenvedők házastársaiért és családjaiért is. Richard G. Scott elder e szavakkal esedezett: »[Ha ti magatok mentesek vagytok a komoly bűnöktől], ne szenvedjétek feleslegesen mások bűneinek következményei miatt. ...könyörületet érezhettek... De azért ne vegyétek magatokra [az] e cselekedetek miatti felelősség érzetét!« Tudnotok kell, hogy nem vagytok egyedül! Van segítség! Léteznek a függőségről való leszokást célzó összejövetelek a házastársak számára, köztük olyan megbeszélések is, amelyeken a házastársak telefon segítségével a saját otthonukból tudnak részt venni.”

Linda S. Reeves, második tanácsos a Segítőegylet általános elnökségében: Védelem a pornográfia ellen: a Krisztusra összpontosító otthon. *Liahóna*, 2014. máj. 16.

Őrállók A TORNYPON

„Kőfalaidra, Jeruzsálem, őrizőket állattam, egész nap és egész éjjel szüntelen nem hallgatnak; ti, kik az Urat emlékeztetitek, ne nyugodjatok!”

Ésaiás 62:6

Őrállók

Az őrállók olyan őrszemek voltak, akiket egy falra vagy toronyba állítottak, hogy figyeljék a messziről közelgő veszélyt és figyelmeztessenek rá. Arra alkalmazták őket, hogy megvédjék a városokat, a szőlőültetvényeket, mezőket vagy legelőket.

A tornyok fajtái

A város falán lévő tornyokat általában a kapuk fölé vagy a sarkakba építették (lásd 2 Krónika 26:9). Mind a kapu-, mind pedig a saroktoronyok olyan magas helyek voltak, ahonnan láthatták a közelgő veszélyt és elháríthatták az ellenség támadását (lásd 2 Krónika 26:15).

Az erőd- vagy citadella-tornyok általában önálló építmények voltak, melyeket valamilyen magaslatra vagy más, stratégiaileg fontos helyre építettek. Ezek néha elég tágasak voltak ahhoz, hogy egy egész város lakosságának menedéket biztosítsanak, ha támadás érte a települést (lásd Bírák 9:46–52).

A szőlőkertekben, mezőkön vagy legelőkön lévő tornyok kis építmények voltak, és azért építették őket, hogy megvédjék a termést és a jószágot a tolvajoktól és a vadállatoktól (lásd 2 Krónika 26:10; Ésaiás 5:2; 27:3). Az alsóbb szinten gyakran szerszámkamra volt.

AZ ŐRKÖDÉS FELADATA

„Az évszázadok során a próféták teljesítették kötelességüket,

amikor figyelmeztették az embereket az előttük álló veszélyekre. Az Úr apostolainak az a kötelesség adatott, hogy figyeljenek, figyelmeztessenek, és segítő kezet nyújtsanak mindazoknak, akik az élet kérdéseire keresik a választ.”

M. Russell Ballard elder a Tizenkét Apostol Kvórumából: Isten áll a kormányruznál.
Liahóna, 2015. nov. 25.

BIBLIAI TÉNYEK

Az Ószövetségben néha az Urat egy védelmet nyújtó erős toronyhoz hasonlítják (lásd Zsoltárok 18:2; 61:4; Példabeszédek 18:10; 2 Sámuel 22:3), a prófétákat pedig a torony őrállóihoz (lásd Ésaías 62:6; Jeremiás 6:17; Ezékiel 3:17; 33:7; Hóseás 9:8; Mikeás 7:4).

„Embernek fia! Őrállóul adtalak én téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben” (Ezékiel 3:17; lásd még Ezékiel 33:1-7).

„Embernek fia! Őrállóul adtalak én téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben” (Ezékiel 3:17; lásd még Ezékiel 33:1-7).

Az őrállók a tornyokon:

Magasabb rálátással rendelkeznek. Isten elhívott és felhatalmazott szolgálóiként a próféták elkülönülnek a világtól, közelebb kerülnek Őhozzá, és lehetőséget kapnak, hogy egy sokkal mennyebb nézőpontból lássák a dolgokat.

Olyan dolgokat látnak, amiket a többiek nem. „...a látnok tudhat az elmúlt dolgokról, és az eljövendő dolgokról is, és minden dolog általuk lesz kinyilatkoztatva, vagyis inkább jelentetnek ki a titkos dolgok, és jönnek napvilágra a rejtett dolgok, és ezek tudatják majd azokat a dolgokat, melyek nem ismertek, és azokat a dolgokat is ők tudatják majd, melyeket egyébként nem lehetne megismerni” (Móziás 8:17).

Éberek. A próféták komoly kötelessége, hogy figyelmeztessenek bennünket a közelgő veszélyre, és ennek továbbra is eleget fognak tenni, tekintet nélkül a közvéleményre vagy a társadalmi irányzatokra.

Figyelmeztetnek a veszélyre, amikor az még messze van.

„A próféta a bűn ellen beszél, és megjövendöli annak következményeit. Az igazlelkűség prédikátora ő. Esetenként a próféták ihletet kaphatnak a jövő megjövendölésére, az emberiség javára” (Kalauz a szentírásokhoz: próféta; lds.org/scriptures/gs).

Biztonságot és védelmet nyújtanak. Amikor hallgatunk a próféták figyelmeztetéseire, biztonságra lelhetünk és elkerülhetjük az esetleges csapásokat, melyek személy szerint vagy együttesen érhetnek bennünket, amennyiben nem engedelmességek. ■

EGY MÁSODIK ESÉLY

Hegedűvel a kezemben találkoztam először azzal a fiúval.

Felém csoszogott, míg én éppen az ebédlőbe tartottam, a hegedűtok pedig közben finoman a lábamnak csapódott.

– Hegedű! – mondta, ahogy odaért.

– Igen – nyugtáztam.

Soha nem beszélgettem azelőtt fogyatékkal élő személlyel, és nem tudtam, mi mást mondjak. Követett az asztalomig és leült mellém, a hegedűtokra mutatva közben.

– Hegedű – ismételte.

Felnyitottam a hegedű tokját, amitől felcsillant a tekintete. Elkezdte pengetni a hegedű húrjait – a kelleténél jóval erősebben. A szívem hevesen verni kezdett, ahogy elképzeltem, hogy elpattan egy húr a hegedűmön, és inkább óvatosan becsuktam a hangszertokot. Mielőtt távozott volna, magához ölelt.

Ezután gyakran láttam őt.

Hegedű!” – mondta William, „ahogy odaért.

Mindig, mikor megpillantott, átkarolta a vállamat, és pusztit nyomott a fejem búbjára.

A gimnázium végéig mindig igyekeztem elkerülni őt, mikor láttam közeledni. Amikor rám talált és szinte megfojtott az öleléseivel és nyálás puszijaival, néhány másodpercig erőltetett mosollyal túrtem, aztán szó nélkül gyorsan odébbálltam.

„Jaj, ne!” – morogtam, mikor megláttam őt a legutolsó gimnáziumi koncertemen. Az előadás után felém somfordált az előadóterem bejáratához, ahol a barátaimmal ácsorogtam.

A barátaim hátraleptek, mikor odaért hozzám és vigyorogva ölelésre tárta a karját.

– William!

Megfordultam a hang hallatán, és egy nőt láttam felénk szaladni.

– Elnézést kérek! – szabadkozott, és belekarolt a fiúba. – William imádja a hegedűt. Könörgött, hogy hozzam el erre a ma esti koncertre. Menjünk, szívem.

Addig a pillanatig fel sem tűnt, hogy még a nevét sem tudtam. Két éve

találkoztam Williammel először, de olyan sok időt töltöttem azzal, hogy próbáljam elkerülni, hogy nem is próbáltam őt jobban megismerni. Miközben néztem, ahogy William távozik az édesanyjával, elöntött a szégyen.

Évekkel később, miután férjhez mentem, egy gyönyörű

kisfiúnak adtam életet, akinek Down-kórja van. Spencernek neveztük el. Sokszor, mikor a fiamat néztem, a gondolataim William körül forogtak, és azon tűnődtem, vajon Spencer is ilyesmit tapasztal-e majd meg. Vajon az emberek majd kerülik őt, mert túl sokat puszilgat vagy túl szorosan ölelget? A kortársai vajon kellemetlenül érzik majd magukat a korlátai miatt?

Amikor Spencer négy hónapos volt, elvittem őt a helyi kórházunkba, ellenőrzésre. Ahogy kivettem az autóból, két személyt láttam a kórházból kilépni. Alig akartam elhinni, hogy William és az anyukája az.

– William! – kiáltottam neki, mikor közelebb értünk; a szívem hangosan vert.

– Szia! – Átbaktatott a parkolón, arcán széles vigyor sugárzott. Kinyújtotta a kezét, és megragadva az enyémet, lelkesen kezét rázott velem.

– Hogy vagy? – kérdeztem tőle.

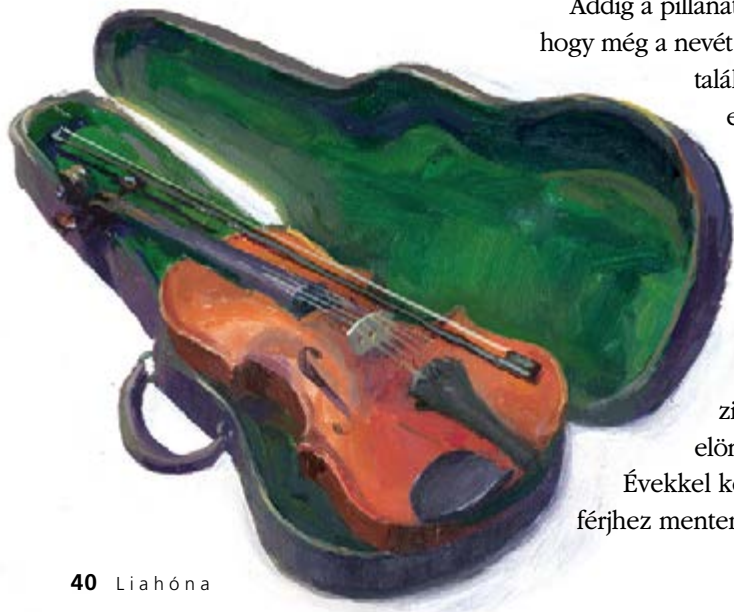
– Hegedű! – mondta, miközben ragyogott a szeme az izgatottságtól.

Hegedű. Ő is emlékezett rám.

– Igen – tört fel belőlem egy könnyes nevetés –, én játszottam a hegedűn.

Miközben beszélünk, a szívemben hálátelt imát mondtam szerető Mennyei Atyámnak, aki tudta, mennyire kívántam, hogy újra találkozhassak Williammel. Hálás vagyok, hogy Isten látott engem – egy küszködő fiatal édesanyját, akin erőt vettek a fia egészségügyi gondjai, és az ő jövője miatt aggódott –, és olyan élményben részesített, amely emlékeztetett rá, hogy Ő mindig figyel ránk. ■

Kaylee Baldwin, USA, Arizona

Hallottam, ahogy az asszony temérdek mennyiségű aprópénzt helyez a pultra, hogy kifizesse a számláját.

MENJ, SEGÍTS NEKI!

Épp sorban álltam egy benzinkút pénztáránál. Egy édesanya állt előttem két kisgyermekével, és 3 dollárért kért benzint, meg két tölcséres vaníliafagyaltot.

Első ránézésre láttam, hogy nagyon szegények. A gyerekek mezítláb és rongyos ruhákban voltak.

Hallottam, ahogy az asszony temérdek mennyiségű aprópénzt helyez a pultra, hogy kifizesse a számláját.

Miután kifizettem a saját üzemenyagomat, kísértáltam és vettem egy pillantást az édesanya autójára. Egy régebbi modell volt, és valószínűleg nagyon sokat fogyasztott.

Átfutott rajtam valamiféle együttérzés a kétgyermekes anyuka iránt, de beindítottam a motorkerékpáromat, és tovább folytattam az utamat.

Alig mentem egy perce az autópályán, egy hang szólt hozzám: „Menj, segíts neki!” A késztetést még kétszer éreztem.

Megráztam a fejem, azt gondolván, hogy valószínűleg már úgyis elment. Különbösen is, mit mondjak majd neki?

A hangot harmadszor már nagyon tisztán hallottam: „Menj, segíts neki!”

Visszafordultam a benzinkút felé, és közben próbáltam kitalálni, hogy mit mondjak neki, ha még mindig ott lesz.

Mikor megérkeztem, láttam, hogy az autó ajtajai nyitva vannak. Ő ott ült a vezetőüléson, a két pici gyerek pedig a hátsó ülésen nyalogatta élvezettel a fagyaltot.

Mondtam egy gyors imát, azt kérdezve Mennyei Atyámtól, hogy mit mondjak. A hang újra szólt, és ezt

mondta: „Mutatkozz be neki és kérdezd meg, nincs-e szüksége segítségre!” Odamentem az autójához, és bemutatkoztam neki. Elmondtam, hogy úgy éreztem, meg kellene kérdeznem, hogy szüksége van-e segítségre.

Sírni kezdett, és azt mondta: „Épp most mondtam egy imát Jézushoz, és azt kértem, küldjön valakit a segítségemre.”

Mennyei Atyánk megválaszolta az imáját! Teletankoltattam az autóját, kifizettem, majd megadtam neki az elderek kvórumából valakinek a számát, aki épp munkaerőt keresett. Nem tudom, ezek után mi történt ezzel a fiatal édesanyával, de hálás vagyok, hogy hallgattam a sugalmazásra, hogy segítsék neki. ■

Thomas Robbins, USA, Kalifornia

NE LŐJ!

Bob és én a rendőrautónkban ültünk, és vártuk, hogy valamiféle mozgást lássunk az úton. Két órával korábban kezdtük a megfigyelést, miután kiszúrtuk a kocsit, melyről a rendőrségi diszpécser tájékoztatót egy riasztásban.

„Bűncselekmény folyamatban – szólt a riasztás. – Két férfi, mindkettőnél fegyver van. Az imént látták

őket egy narancssárga gépjárműben. A szemtanúk szerint a két férfi veszélyes, és bármikor kész használni a fegyverét.”

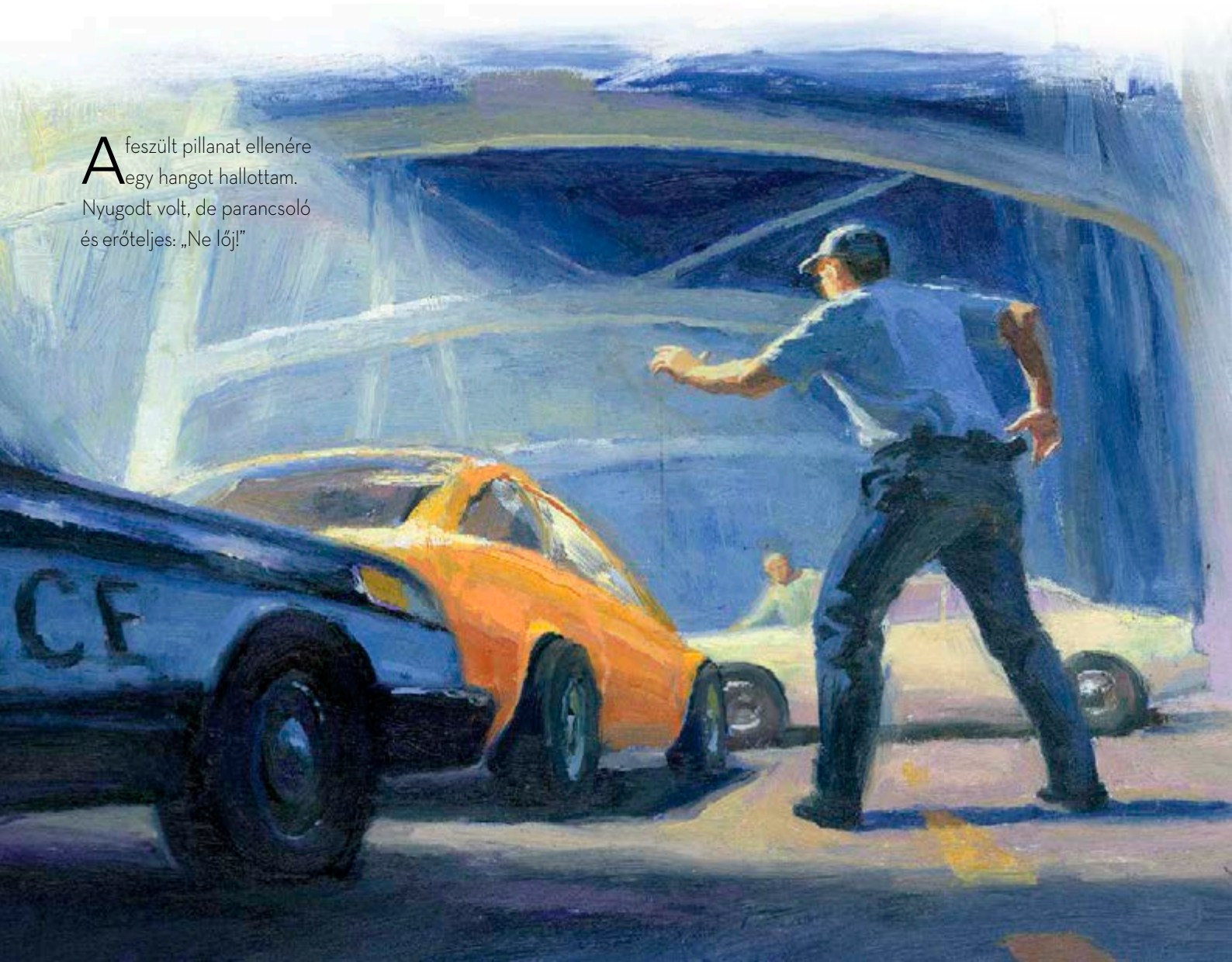
A környéken sorozatos fegyveres rablások voltak, de a legjobb erőfeszítéseink ellenére is a rablók mindig elmenekültek. E gondolatok jártak a fejemben, mikor megpillantottam két alakot, amint kijöttek egy házból a sötét

utcán, és beszálltak a narancsszínű autóba. Most már felénk tartottak.

„Erősítést kérek – mondtam. A gyanúsítottak a helyszínről észak felé tartanak.”

Az erősítésünk két civil ruhás nyomozó volt egy megkülönböztető jelzés nélküli gépjárműben, akik megelőzték a gyanúsítottakat, Bob és én pedig hátul haladtunk. Ahogy a három jármű

Afeszült pillanat ellenére egy hangot hallottam. Nyugodt volt, de parancsoló és erőteljes: „Ne lőj!”

egy hídra ért, az erősítésünk hirtelen lefékezett és keresztben útját állta a narancssárga autónak, mi pedig mögé álltunk, így kerítve be a gyanúsítottakat. A narancssárga autó is azonnal fékezett, és mindkét alak lebukott az autóban, így nem láttuk őket.

„Szálljanak ki az autóból, tarkóra tett kézzel!” – parancsoltam nekik, miután kiszálltam az autóból. Semmi reakció.

Feszülten, tüzelésre készen újra azt parancsoltam: „Szálljanak ki az autóból, tarkóra tett kézzel! Most rögtön!”

Az autó sofőrje hirtelen felegyenesedett és felém fordult. Egy fémtárgyat láttam felvillanni a kezében.

A rendőri kiképzésem és a józan ész azt diktálta, hogy húzzam meg a ravaszt, és mentsem az életem. De a feszült pillanat ellenére egy hangot hallottam. Nyugodt volt, de parancsoló és erőteljes: „Ne lőj!”

Arra számítottam, hogy bármelyik pillanatban lelőhetnek, de mégis vártam, hogy az autóból lőjenek először. Ehelyett azonban a sofőr felemelte a kezét, átemelte a fején a tárgyat, ami pisztolynak tűnt, és a kezét az ölébe ejtette.

„Ne mozdulj!” – mondtam, miközben az autóhoz siettem. – Meg ne mozdulj!”

Az a pillanat úgy tűnt, mintha valami filmet néznék: amíg észre nem vettem, hogy a két dörzsölt bűnöző az autóban valójában két rettegő fiatal lány volt. Amire azt hittem, hogy fegyver, csak a biztonsági öv kapcsa volt.

A lányok, mint hamarosan megtudtuk, kölcsönadták az autót a

barátaiknak. Nem tudták, hogy miféle férfiak.

„Azt hittem, halott vagy, Cal! – mondta később Bob. – Majdnem tüzet nyitottam. Nem tudom, miért nem tettem.”

A két nyomozó a jelöletlen autóban ugyanezt mondta, habár a hangot csak én hallottam. Tudtam, hogy csak a menny hatalma menthette meg azt a két lányt a haláltól, és a négy rendőrt attól, hogy tragikus hibát kövessenek el. Ez után az élmény után biztosan tudtam, hogy Mennyei Atyánk képes rá, hogy közbelépjen a mi érdekünkben, és meg is fogja azt tenni. ■
Név a szerkesztőségben

TANÍTSD NEKIK, HOGY OLVASSÁK A MORMON KÖNYVÉT!

A Genf Svájc Misszióban végzett és elválasztottak gyülekezeti elnöknek, a feleségemet pedig a Segítőegylet elnökének. Együtt minden erőnkkel azon dolgoztunk, hogy új életet vigyünk a küszködő kis gyülekezetbe. Habár a gyülekezetet 1960-ban alapították, már sok éve nem volt egyetlen keresztelés sem, és 15 éve nem küldtek saját misszionáriust misszióba.

Nyilvánvaló volt, hogy az Úr segítségére lesz szükségünk ahhoz, hogy megoldásokat találjunk arra a sok nehézségre, mellyel a gyülekezet küszködött. Miután imádkoztam a gyülekezet kihívásairól, az Úr Lelke azt mondta nekem: „Tanítsd az egyháztagoknak, hogy olvassák a Mormon könyvét, és akkor sikerrel jársz majd!”

Azonnal elterveztük, hogy minden egyháztagot felkérünk, hogy kezdje el olvasni a Mormon könyvét.

Rendkívüli eredményeket láttunk ezután. A gyülekezetbe visszatért a béke és a Lélek. Új családok csatlakoztak az egyházhoz. A szolgálat iránti vágya által ösztökélve egy fiatal férfi misszióba ment. Több házassági problémával küszködő pár kapcsolata is megerősödött, és családok kerültek közelebb egymáshoz. Ez a gyülekezet a mai napig fejlődik.

Mi és a gyülekezet tagjai is tanúivá lettünk a Mormon könyve csodás hatalmának. Ez a könyv valóban vallásunk, valamint az evangéliumról és Jézus Krisztusról való bizonyosságunk záróköve. Teljes szívünkben szeretjük. A vég nélküli és változatlan tudás forrása.

Ez az élmény megtanította nekünk, hogy a Mormon könyve a legbiztosabb eszköz ahhoz, hogy segítsünk a testvéreinknek kimozdulni a földet beborító lelki sötétség árnyékából. Ez a könyv békét, örömet, boldogságot hoz, és erős vágyat ébreszt bennünk arra, hogy kövessük Szabadítónkat, Jézus Krisztust. ■

Emilien Rioux, Kanada, Quebec

Felismereni Sátán hamisítványait

Írta: Dennis C. Gaunt

Epp néhány dollárbankjegyet helyeztem vissza a tárcámba az üzletben, mikor figyelmes lettem az egyik papírpénzre. Úgy tűnt, mintha a zöld szín kicsit világosabb lenne, mint a többi esetében, ezért alaposabban szemügyre vettem. Aztán feltűnt, hogy George Washington elnök arcképe nem valami éles. Tapintásra sem stimmel a papír. Hamis volt! A pénztáros kicserélte egy valódi dollárbankjegyre, a hamis pénzt pedig átadta az üzletvezetőnek.

Azóta sokszor eszembe jut ez a hamisított bankjegy. Eltűnődtem, vajon mióta lehet használatban, és az évek során vajon hány embert tévesztett már meg. Sőt, ha nem figyeltem volna oda, engem is becsapott volna. De mivel a valódihoz hasonlítottam, és a különbségekre figyeltem, nem pedig a hasonlóságokra, meg tudtam állapítani, hogy hamisítvány.

A Mormon könyve tele van lelki hamisítók példáival, olyanokkal, akik Sátán módszerét használták: hazudtak és megtévesztettek másokat, hogy

hasznot húzzanak belőlük. A trükkjeiket és taktikájukat tanulmányozva észrevehetjük, hogy hol hibáztak és tévedtek – csakúgy, ahogy egy tapasztalt szempárnak is fokozatosan feltűnik a valódi és a hamis pénz közötti különbség. Minél inkább megedzük a szemünket a különbség felismerésére, annál felkészültebben tudjuk leleplezni napjaink hamisítóit és állhatunk ellen a hazugságaiknak.

Információt gyűjteni Sátán hamisítványairól

Sátán arra törekszik, hogy félrevezessen bennünket a saját típusú lelki hamisítványaival, és ha nem vagyunk óvatosak, át is ejt bennünket. Joseph F. Smith elnök (1838–1918) így figyelmeztetett: „Sátán tehetséges utánczó, és ahogy a valódi evangéliumi igazság egyre növekvő bőségben adatik a világnak, ő úgy terjeszti a téves tanok hamisított pénzerméjét. Óvakodjatok hamis pénznemétől! Semmi mást nem tudtok venni rajta, csak csalódást, gyötrelmet és lelki halált.”¹

Amikor lelki hamisítványokkal találkozunk, a Mormon könyve segíthet megállapítanunk, mi igazi és mi nem.

Legjobban úgy védekezhetünk az ellen, hogy becsapjanak bennünket Sátán hamisítványai, ha a lehető legalaposabban megismerjük az evangélium igazságait. Minél mélyebben ismerjük az igazságot, annál könnyebb kiszűrni a különbségeket, mikor Sátán elénk tárja a hamisítványait. Így, amikor ezt teszi, az eltéréseket kell keresnünk, nem pedig a hasonlóságokat, pont, ahogy a dollárbankjeggyel

tetem, mert mindig ezekben a különbségekben mutatkoznak meg a hazugságok.

Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) ezt tanította: „A Mormon könyve felfedi Krisztus ellenségeit. [...] Isten végtelen előrelátásában úgy formálta meg a Mormon könyvét, hogy láthassuk a tévedést, és tudhassuk, hogyan szálljunk szembe napjaink téves tudományos, politikai, vallási és filozófiai nézeteivel.”²

Ma háborút vívunk Sátánnal. Nekünk is, mint minden hadseregnek, tudnunk kell, mi az ellenség szándéka. Például felbecsülhetetlen információ, ha tudjuk, hogy mikor és hol szándékozik csapást mérni ránk az ellenség. Az információ ily módon való begyűjtését „hírszerzésnek” nevezzük. Ha megismerjük az ellenséget, okosabbakká válunk az ellenségénél. A Mormon könyve segíthet „hírt szerznünk” Sátán hamis módszereiről.

A hízelgő beszéd hamisítvány

A Mormon könyvében a hamisítók hízelgő beszédükkel és karizmatikus személyiségükkel érik el a céljaikat. Sérem például „tanult volt, így tökéletes tudással rendelkezett a nép nyelvét illetően; tehát sok hízelgést és igen meggyőző beszédet tudott használni, az ördög hatalma szerint” (Jákób 7:4). Noé király gonosz papjai „hiábavaló és hízelgő szavai[kkall]” (Móziás 11:7) bálványimádásra és

más gonoszságokra vették rá az embereket. Korihór hasonló eredményeket ért el a maga idejében, „sokak szívét vezetve félre” (Alma 30:18). Amalikiás és Gadianon mindketten hízelgő jellemükkel gyűjtötték maguk köré seregnyi gonosz követőjüket (lásd Alma 46:10; Hélamán 2:4).

Ez nem véletlen. A hízelgés sekélyes, színlelt, üres és túlzó. Nefi óva intett azoktól, „akik ily módon tanítanak hamis és hiábavaló és balga tanokat, és felfuvalkodnak a szívükben, és igyekeznek majd mélységesen elrejtetni tanácsaikat az Úrtól; és cselekedeteik a sötétben lesznek” (2 Nefi 28:9).

A hízelgést gyakran használják a megtévesztés eszközeként; általában valamilyen rejtett szándék vagy takargatnivaló áll a háttérben. A hízelgés lényege, hogy a mondanivaló stílusát a tartalom elé helyezik, és ez legyezgeti a bensőben rejlő természetes ember hiúságát és büszkeségét. Az Úr prófétái azonban azokat az egyszerű, de fontos igazságokat mondják nekünk, melyeket hallanunk *kell*.

A hízelgés Sátán nyelve. James E. Faust elnök (1920–2007), az Első Elnökség második tanácsosa ezt mondta: „[Sátán] hangja gyakran oly észszerűnek, az üzenete pedig oly könnyen kimagyarázható hangzik. Ez egy megnyerő, érdekfeszítő hang, melynek kellemes a hanglejtése. Nem kemény és nem is diszharmonikus. Senki sem hallgatna Sátán hangjára, ha az szigorúan vagy gorombán szólna”³

„[Sátán hangja] megnyerő, érdekfeszítő hang... Senki sem hallgatna Sátán hangjára, ha az szigorúan vagy gorombán szólna.”

Amikor a világ egy olyan eszmét, filozófiát vagy véleményt tár elénk, amely csupán a hiúságunkat vagy a büszkeségünket legyezgeti, vagy amely egész egyszerűen túl szépnek hangzik, hogy igaz legyen, az azonnali figyelmeztetőként kellene, hogy szolgáljon nekünk. Kezeljétek ezeket az eszméket hamisítványként! Vessétek össze őket azokkal az igazságokkal, melyeket az Úr prófétái tanítottak! Keressétek a kettő közötti különbségeket, nem pedig a hasonlóságokat, így a hamis eszmék nyilvánvalóvá válnak.

Nehór, a népszerű hamisító

Nehór nyugodt szívvel alkalmazta Sátán hízelkedő módszerét. Vizsgáljuk meg őt a lelki hamisítók egyik esettanulmányaként! Nehór, akinek a tana

látszólag magába foglalta a megváltó fogalmát, népszerű, karizmatikus prédikátor volt a nefiták között. Nehór számos követőt szerzett magának azzal a tanításával, hogy „az egész emberiség megszabadul az utolsó napon” és „minden embernek örök élete lesz” (Alma 1:4).

Látjuk, miért olyan vonzó Nehór üzenete? Egy engedékeny és nyugodt Istenről tanított. Egy olyan Istenről, aki – mivel mindenkit szeret – mindenkit megvált majd, mindentől függetlenül. Tehát csináljátok azt, amit csak szeretnétek, mert minden oké lesz! Ez egy nagyon csábító filozófia, melyet Nehór napjaiban ugyanúgy bevettek az emberek (lásd Alma 1:5), ahogy sokan ma is teszik. Ingyenjegy a mennybe – úgy tűnik, ezt akarják az emberek.

Tehát mi a baj Nehór üzenetével? Nézzük csak meg újra az érvelésének főbb pontjait:

- Isten teremtett minden embert: igaz.
- Isten minden embert szeret: igaz.
- Nem kell félnünk Istentől: igaz.
- Örvendezzünk a szabadítás gondolata felett: igaz.

Eddig nagyon sok a hasonlóság Nehór tanításai és az evangélium igazságai között. De ne feledjük: ahogy a hamis pénznél, itt is az eltéréseket kell keresnünk, nem a hasonlóságokat! Tehát nézzük meg Nehór utolsó állítását:

- Isten mindenkinek örök életet ad majd: hamis!

Nos, itt ez a lényegi különbség, mely azt mutatja, hogy Nehór lelki hamisító. A fizikai halálból való megszabadulás *valóban* mindenki számára garantálva van, de a lelki halálból való megszabadulás a bűnbánatra való hajlandóságunk függvénye. Ha megbánjuk bűneinket, akkor örök életet nyerünk (lásd Jákób 6:11). Ám az utazás nem ingyenes!

Gedeon és Alma felismerte a hamisítót

Nehór gonoszságára fény derült aznap, mikor Gedeonnal találkozott, aki Isten egyházának egyik igazlelkű tanítója volt. Gedeon évekkal korábban már kiállt Noé király ellen, így volt tapasztalata lelki hamisítókkal

(lásd Móziás 19:4–8). Nehór „elkezdett élesen vitatkozni vele, hogy félrevezethesse az egyház népét; de [Gedeon] ellenkezett vele, Isten szavával intve meg őt” (Alma 1:7). Gedeon felismerte, hogy Nehór egy hamisító. Miután lelepleződött, Nehór Sátán egy másik módszeréhez folyamodott: a gyilkossághoz. Ám Gedeon halála nem volt hiábavaló. A nép Nehórt, a hamisítót Alma elé vezette, hogy ő megítélje.

Alma felismerte, hogy nem elég, hogy Nehór vétkes volt a papi mesterkedésben és a gyilkosságban, de hogyha ezt büntetlenül hagyják, akkor a papi mesterkedés a nép között „a teljes pusztulásukhoz vezetne” (Alma 1:12). Így Nehórt halálra ítélték, és „szégyenteljes halált szenvedett” (Alma 1:15).

Gedeon és Alma a mi példaképeink. Mikor velünk van a Lélek, akkor úgy fogjuk látni és hallani a dolgokat, „ahogy azok valójában vannak” (Jákób 4:13). Sátán hamis terveit és módszereit olyan „tökéletes tudással [ismerhetjük fel], miként a nappali világosság különbözik a sötét éjszaktól” (Moróni 7:15).

A mi hamis ellenségünk okos, de Gedeonhoz és Almához hasonlóan mi még okosabbak lehetünk. Ahogy én is fokozatosan kezdtem felismerni a dollárbankjegyeim közti különbségeket, a szemünket, valamint az elménket és a lelkünket szintén fokozatosan hozzá tudjuk szoktatni, hogy felismerjük az igazság és a

SÁTÁN HAZUGSÁGOKAT TERJESZT

„Sátán – az ellenségünk – azt

akarja, hogy elbukjunk. Hazugságokat terjeszt azon erőfeszítése részeként, hogy lerombolja hitünket. Alattomosan azt sugallja, hogy a kételkedők, a szkeptikusok, a cinikusok kiműveltek és intelligensek, míg azok, akik hisznek Istenben és az Ő csodáiban, naivak, vakok és agymosottak. Sátán azt terjeszti, hogy menő dolog kételkedni a lelki ajándékokban és az igaz próféták tanításaiban.”

Dieter F. Uchtdorf elnök, második tanácsos az Első Elnökségben: *Ne félj, csak higgy!* *Liahóna*, 2015. nov. 78.

hazugságok közti különbséget. Ha így teszünk, fel fogjuk ismerni a hamisítókat, és ellen tudunk majd állni a hazugságaiknak. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utahban él.

JEGYZETEK

1. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 376.
2. *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014). 142.
3. James E. Faust: *Az erők, melyek megszabadítanak bennünket. Liahóna*, 2007. jan. 4.

Áldásokat mérve Madagaszkáron

Írta: Mindy Anne Selu

Egyházi folyóiratok

Miután a felesége szívszorító módon elvetélt az első terhessége alatt, Solofo Ravelojaona egy évvel később úgy érezte, hogy imái meghallgatásra találtak: felesége másodszor is várandós lett. Ő és a felesége, Hary Martine, a lányuk születésére a legnagyobb áldásukként tekintenek. Solofo elmondta: „Mivel kértük Istent, Ő pedig nekünk adta őt, olyan nevet adtunk neki, ami malgasul azt jelenti: »Isten válasza«.”

Solofo, aki egy madagaszkári fiatal felnőtt, szorosan kapaszkodik a tudásba, hogy Isten válaszol az imákra, és idővel megáldja a hithűeket. „Az élet nehéz – mondja Solofo –, és ha az emberek nem kapják meg, amit akarnak, elkezdik kérdezgetni: »Miért történt ez velem?« Még az is lehet, hogy elhagyják az egyházat, vagy megkérdőjelezzik az Istenbe vetett hitüket. De amikor az evangélium szerint élünk és olvassuk a szentírásokat, akkor könnyebb. Amikor valóban az evangélium szerint élsz, akkor valóban láthatod az áldásokat.”

Egy olyan országban, mely komoly kihívásokkal küzd – úgymint a

rendkívüli szegénység, az államvezetés belső instabilitása, a gyenge infrastruktúra és a természeti katasztrófák –, teljesen érthető, miért nehéz Solofo szerint az élet. De számára az evangélium szerinti életből fakadó áldások minden nehézséget ellensúlyoznak. „Meg sem tudom számlálni, annyi áldást kapok, ha az evangélium szerint élek” – mondja.

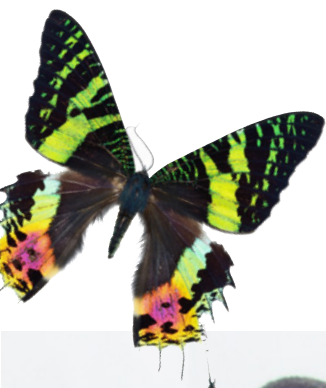
Mivel az egyház még viszonylag új Madagaszkáron (az első gyülekezetet 1990-ben szervezték meg), Solofo szerint az egyháztagság legnehezebb része az, hogy az emberek pletykálnak és téves elképzeléseket terjesztenek az egyházzal. Solofo megjegyzi, hogy csakúgy, ahogy Lehinek az élet fájáról való látomásában, az „emberek nem tudják teljesen befogadni az evangéliumot, mert szégyenkeznek a barátaik előtt, és félnek, hogy a családjuk elutasítja őket.” Ami Solofót saját bevallása szerint megkülönbözteti tőlük, az az, hogy „én soha nem szégyelltem, hogy az evangélium szerint élek. Mindig meg akarom osztani a munkatársaimmal is, bár vannak, akiket nem igazán érdekel.” Olyan gyakran osztja meg egyszerű

Az országában zajló politikai felfordulás és gazdasági nehézségek ellenére Solofo az evangélium szerinti életből fakadó áldásokra támaszkodik.

bizonyosságát, hogy a munkatársai elnevezték „lelkész úrnak”.

A gazdasági és politikai zűrzavar közepette Solofo és Hary Martine a templomi szövetségeik áldásaira támaszkodnak (a Dél-Afrikai Johannesburg templomban házasodtak össze egy évvel a missziójuk után. Solomo Ugandában, a felesége Madagaszkáron szolgált), valamint az Úrba vetett bizalmukra. „Rendelkezem az evangéliummal, és életemet Isten kezébe helyezem” – mondja Solofo. És valóban támaszkodhat is a szilárd bizonyosságára, mert már hisz „Isten válaszaiban”. ■

SOLOFÓRÓL BŐVEBBEN

Milyen ételeket szeretsz?

Általában rizst fogyasztunk, nagyon sok rizst. Az egyik kedvenc étel a *ravtoto*. Egy erre szolgáló eszközzel összezúzzuk a manióka levelét, és rizzsel és disznóhússal tálaljuk.

Mit csinálsz a szabadidődben?

Szeretek elektromos zongorán játszani, énekelni és olvasni. Mikor a gyülekezet tagja lettem és a gyülekezeti elnök megtudta, hogy szeretek énekelni és zongorázni, azt mondta: „á, akkor lesz, aki vezesse a kórust” – én pedig felajánlottam az időmet. Nem volt előtte kórusuk, de én elkezdtem taníttatni őket, és most már élvezik.

TÉNYEK MADAGASZKÁRRÓL

Nyelvek: Francia, malgas

Főváros: Antananarivo

AZ ORSZÁG SZÁMOKBAN

Lakosság: 22 005 222 fő (2012-es becslés)

A Madagaszkáron fellelhető állatfajok 80%-a nem él sehol máshol a földön

A 4. legnagyobb sziget a világon
A világon található vanília 60%-át Madagaszkár exportálja

AZ EGYHÁZ MADAGASZKÁRON

9 190 utolsó napi szent

37 egyházközség és gyülekezet

2 cövek

1 misszió

Írta: Dale G.
Renlund elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

LELKI STABILITÁS: EGY ELSÜLLYESZTHETETLEN HAJÓ ÉPÍTÉSE

Elegendő lelki stabilitással kell rendelkezünk ahhoz, hogy sikeresen átkelhessünk halandó életünkön, és biztonságban visszatérhessünk mennyei otthonukba.

A 17. század elején a svéd király, II. Gusztáv Adolf megrendelt egy csatahajót, melyet a *Vasa* névre kereszteltek. A hajó építéséhez jelentős mennyiségű nyersanyagot használtak fel, különösen pedig sok tölgyet a hajótesthez. Gusztáv Adolf közelről felügyelte az építési folyamatokat, mert meg akart győződni arról, hogy a *Vasa* teljes mértékben megfelel az elvárásainak.

Már javában folyt az építése, mikor Gusztáv Adolf elrendelte, hogy a *Vasa* hosszabbra készüljön. Mivel a hajógerinc már megépült a drága tölgyfából, a király arra utasította az építőket, hogy növeljék meg a hajó hosszát anélkül, hogy a szélességén változtatnának. Bár a hajóácsok tudták, hogy ha így tesznek, kérdésessé válik a *Vasa* úszóképessége, de nem nagyon akaródzott nekik olyat mondani a királynak, amiről tudták, hogy nem akarja hallani. Ezért engedtek a kérésnek. Gusztáv Adolf ahhoz is ragaszkodott, hogy a hajón ne csupán a szokásos egy ágyúfedélzet legyen, hanem három fedélzetre kerüljenek ágyúk, ezek közül is a legnehezebbeket a legfelső fedélzetre helyezve. És a hajóácsok, bár tudták, hogy nem lesz úgy jó, megint fejet hajtottak az akarata előtt.

1628. augusztus 10-én a *Vasa* elindult első útjára. Miután a *Vasa* elhagyta a kikötőt, egy erős széláramlat belekapaszkodott a vitorláiba, és a hajó dőlni kezdett. Nem sokkal ezután „teljesen az oldalára borult, a víz az ágyúnyílásokon át elkezdett beömleni, míg el nem süllyedt a tengerfenékre vitorlástul, árbocszalagostul, meg mindennel együtt.”¹ A *Vasa* első útja 1280 méteren át tartott.

Gusztáv Adolf azon vágya, hogy extravagáns státusszimbólumot hozzon létre, tönkretette ama fönséges hajónak, a maga idejében a legtekintélyesebb csatahajónak a tervét. A hajóépítészek – félvén a király nemtetszésétől – vonakodtak felszólalni, így megfosztották a királyt a tudásuktól és éleslátásuktól. Minden résztvevő szem elől tévesztette a vállalkozás eredeti céljait: hogy megvédjék Svédországot és érvényesítsék az érdekeit külföldön. Egy hajó, mely megpróbál ellenszegülni

a fizika törvényeinek, olyan hajó, mely egyszerűen nem fog tudni megmaradni a víz felszínén.

Ahhoz, hogy sikeresen áthajózzunk a halandó életünk tengerén, megfelelő lelki stabilitással kell rendelkezniünk, hogy szembe tudjunk szállni az oldalszelekkel és keresztáramlatokkal, a megfelelő irányba tudjunk fordulni, és biztonságban hazatérhessünk mennyei otthonunkba. Van néhány dolog, melyet megtehetünk, hogy fokozzuk a lelki stabilitásunkat; ezek közül négyet érintenék.

✦ **Engedelmeskedni Isten parancsolatainak**

Az első, hogy engedelmeskedjünk Isten parancsolatainak. Ahogy a *Vasa* is ki volt téve a fizika törvényeinek, mindannyian ki vagyunk téve bizonyos lelki törvényeknek. Ez alól senki sem kivétel. Engedelmeskedniük kell ezeknek a lelki törvényeknek, melyekre Isten parancsolataiként utalunk.

Gusztáv Adolf számára talán korlátozónak tűnt, hogy a fizika törvényei szerint építsék meg a hajót, de ha a *Vasa* megfelelt volna ezeknek a törvényeknek, akkor nem süllyedt volna el még azelőtt, hogy elkezdődött volna a küldetése. Sőt, meglett volna a szabadsága és a rugalmassága, hogy megtegye, amire tervezték.

Ezért az Isten parancsolatainak való engedelmesség is a bennünk rejlő lehetőségek eléréséhez szükséges szabadságot, rugalmasságot és képességet biztosítja. A parancsolatok nem korlátozni szándékoznak bennünket. Sőt, az engedelmesség nagyobb lelki stabilitáshoz és tartós boldogsághoz vezet.

Az engedelmesség a mi döntésünk. Jézus ezt parancsolta: „Íme, megadtam nektek a parancsolatokat; tartsátok be tehát a parancsolataimat” (3 Nefi 15:10). Ez ilyen egyszerű. Határozzátok el! Döntsétek el most, hogy tökéletesen engedelmesek lesztek! Semmi nem növeli ennél jobban a lelki stabilitást. Semmi nem ad nagyobb szabadságot ahhoz, hogy elvégezzük életünk küldetését.

✦ **Megfogadni a tanácsokat és élethossziglani tanulókká válni**

Másodszor, figyelniük kell a megbízható forrásból érkező tanácsokra és meg kell fogadnunk azokat, valamint el kell köteleznünk magunkat amellest, hogy életünk végéig tanulni fogunk.

A tudásszerzés egyik csapdája az önteltség, mely abból fakad, hogy azt hisszük, már olyan sokat tudunk, hogy nincs mit tanulnunk. Mindannyian láttunk már ilyen olyan személyeknél, akik túl biztosak a saját élelművéségükben. Nagyon nehéz az okoskodókat tanítani.

Ezt észben tartva és vágyva az egész életen át tartó tanulásra, Henry B. Eyring elnök az Első Elnökség első tanácsosa ezt mondta: „Még mindig gyermek vagyok, akinek sok a tanulnivalója. A legtöbb ember tud nekem újat tanítani.”² Amikor elhívott általános felhatalmazottnak, Eyring elnök fontos leckét tanított nekem. Azt mondta, hogy ha valaki olyan történetet mesél neki, melyet már hallott, vagy olyan szentírást használ, melyet jól ismer, azt kérdezi magától: „Miért akarja ezt az Úr kihangsúlyozni nekem?” és „Mit tanulhatnék még ebből a történetből vagy szentírásból?” Ha növelni szeretnénk lelki stabilitásunkat, akkor hajlandóak leszünk tanulni, és elég alázatosak leszünk ahhoz, hogy elfogadjuk az útmutatást a korunktól és a tapasztalatainktól függetlenül.

Ez valóban a mi döntésünk. Az egyházi vezetőink – főleg, akiket prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatunk –, a szüleink és a bizalmas barátaink tanácsait meghallgathatjuk és megfogadhatjuk – vagy nem. Törekedhetünk rá, hogy életünk végéig tanuljunk – vagy nem. Növelhetjük lelki stabilitásunkat – vagy nem. Ha nem növeljük a lelki stabilitásunkat, olyanná válunk, mint a *Vasa*: egy hajóvá, amely nem marad meg a víz színén.

✦ *Jézus Krisztust tenni az alapunkká*

A negyedik és legfontosabb: a lelki stabilitásunk annak függvényében nő, hogy mennyire tesszük meg Jézus Krisztust az alapunknak.

Krisztus nélkül ide-oda hanyódnunk, mint a hajó, melyet a tenger hullámai taszigálnak. Ilyenkor erőtlenekek vagyunk, mert nincs vitorlánk. Nincs meg a stabilitásunk, különösen vihar idején, mert nincs horgonyunk. Nincs útirányunk vagy célunk, mert nincs semmink, amivel kormányozhatnánk. Krisztust kell megtennünk az alapunknak!

Ahhoz, hogy szembe tudjunk szállni az élet oldal-szeleivel és keresztáramlataival, hogy fel tudjunk rájuk készülni és le tudjuk győzni őket, engedelmessé válnunk kell Isten parancsolatainak; alázatos, készséges és elszánt élethossziglani tanulókká kell válnunk; szolgálunk kell másokat; és Jézus Krisztust kell megtennünk az életünk alapjának. Ha így teszünk, növeljük a lelki stabilitásunkat. A *Vasa* hajóval ellentétben mi képesek leszünk visszatérni a biztos kikötőbe, betöltve rendeltetésünket. ■

A Brigham Young Egyetem 2014. szeptember 16-i áhítatán elhangzott beszéd alapján. A teljes angol nyelvű szöveg a speeches.byu.edu oldalon található.

JEGYZETEK

1. Levél a svéd birodalmi tanácstól II. Gusztáv Adolf királyhoz; az angol fordítást idézi: Richard O. Mason, "The *Vasa* Capsizes," virtualschool.edu/mon/CaseStudies/Vasa/vasa.html. A *Vasáról* számos beszámoló készült; történelmi adatokért lásd a vasamuseet.se/en honlapot vagy egyéb linkeket.
2. Henry B. Eyring idézet: Robert I. Eaton and Henry J. Eyring, *I Will Lead You Along: The Life of Henry B. Eyring* (2013), 409.

✦ *Másokat szolgálni*

Harmadszor, a külvilágra való odafigyelés, a másokról való gondoskodás és szolgálat mind növelik a lelki stabilitásunkat.

Az örökkévalóság élesebben rajzolódik ki előttünk, mikor másokra összpontosítunk, mikor igyekszünk Mennyei Atyánk gyermekeit segíteni. Rájöttem, hogy sokkal könnyebben kapok sugalmazást, amikor azért imádkozom, hogy kiderítsem, miképpen segíthetnék valaki másnak, mint amikor egyszerűen csak önmagamért imádkozom.

Talán azt gondoljuk, hogy várunk kell, amíg jobb helyzetben leszünk ahhoz, hogy segíthessünk. Valójában most van itt az ideje! Tévedünk, ha azt gondoljuk, hogy sokkal kényelmesebb lesz számunkra másokat szolgálni, ha több időnk, több pénzünk vagy több bármi egyébünk lesz. A körülményeinktől függetlenül van választásunk: Segítünk másoknak vagy sem? A halandóság egyik legfontosabb próbatételén bukunk meg, ha úgy döntünk, nem segítünk a szükségét látóknak. Ha pedig segítünk, azzal a saját lelki stabilitásunkat növeljük.

TANULJ MEG LEJÁTSZANI EGY HIMNUSZT *10 perc alatt!*

Összegyűjtötte és átdolgozta: Daniel Carter

Egyházi Zenei és Kulturális Művészeti Részleg

Ha soha nem zongoráztál még, de mindig is meg akartál tanulni, itt a lehetőség. Csak egy klaviatúrára lesz szükséged. Ha otthon nincs, magaddal viheted ezt a cikket valahova, ahol van zongora vagy szintetizátor, és el is kezdhetsz tanulni.

Ez a lecke olyan egyszerű és könnyű, hogy a végére el tudsz majd játszani egy himnuszt. Sőt, az is lehet, hogy a leckében található himnusz dallamát 10 perc alatt el tudod majd játszani!

Készen állsz? Akkor kezdjük!

Előkészületek a zongorázáshoz

1. Amikor leülsz a zongora elé és ráhelyezed az ujjaidat a billentyűkre, olyan távolságra helyezd a padot, hogy a könyököd enyhén hajlítva legyen.
2. A pad közepére ülj, közvetlenül a billentyűzet közepével szemben.
3. Ülj a pad elülső szélé felé, egyenes háttal és a súlyodat előre helyezve.
4. A talpad legyen a padlón.
5. Ülj kényelmesen, jó testtartással.
6. Gondoskodj kellő megvilágításról ahhoz, hogy lásd a kottát és a klaviatúrát.

7. Állj fel. Engedd le a kezdet magad mellé, és lazítsd el. Figyeld meg, hogy az ujjaid természetes módon enyhén hajlítva vannak, mintha labdát tartanál. Amikor újra helyet foglalsz és az ujjaidat a billentyűzetre helyezed, tartsd meg ugyanezt a természetes ívet.
8. Helyezd a kezidet a klaviatúrára úgy, hogy az ujjaid a nagy

- szabad felületük közepe táján érintsék a fehér billentyűket. A tenyeredet tarts a billentyűzet felett, de ne nehezedjen rá a billentyűkre vagy a billentyűzet alatti fa lécre.
9. Üsd le a billentyűt az ujjbegyeddél. Minden ujjadat tartsd hajlítva, és a kézfejed felől, az ujjpercből mozgasd azokat. Amikor leütöd a billentyűt, az ujjzületeid maradjanak behajlítva.

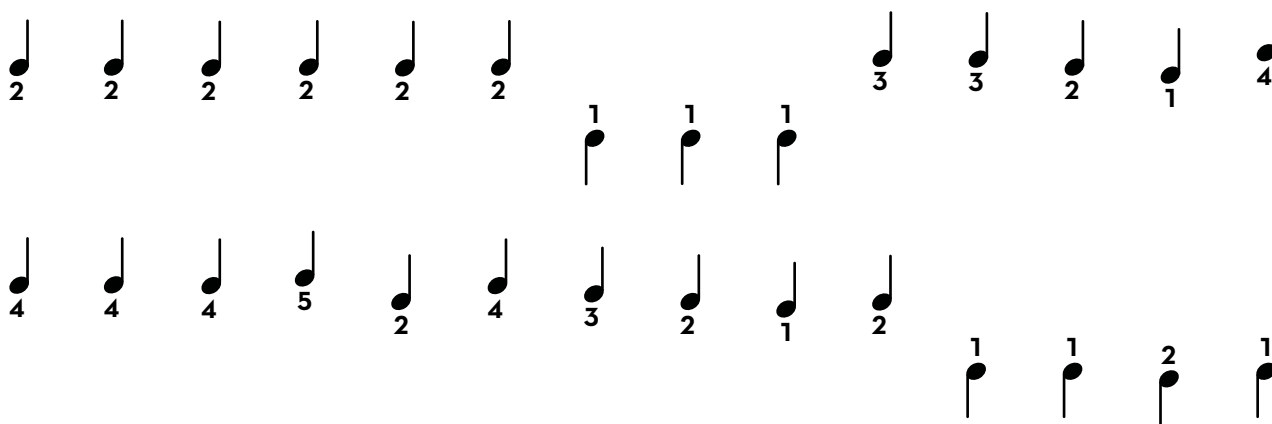

Játék ujjszámolás alapján

Hogy könnyebb legyen a megfelelő ujjadat helyezni az egyes billentyűkre, az ujjak be vannak számozva, ahogyan itt látható. A kottán a hangjegyek mellé vannak írva az ujjszámok.

Helyezd a kezed bármelyik ötös billentyűcsoport fölé úgy, hogy mindegyik ujjad egy-egy billentyűre kerüljön. Gyakorold az ujjszámokat azáltal, hogy a jelölés szerint a megfelelő ujjaddal ütöd le a billentyűket. Azok a hangjegyek,

melyeknek a szára felfelé áll, a jobb kézhez tartoznak. Azok a hangjegyek, melyeknek a szára lefelé áll, a bal kézhez tartoznak.

A „Kívül a város nagy falán” lejátszása

Helyezd a kezed a billentyűzetre a lenti ábra szerint.

A kettes vagy hármas csoportban álló fekete billentyűk segítenek megtalálni a helyes kiindulópontot.

Játszd el a himnuszt az ujjszámok követésével a fenti ábra alapján. A felfelé álló szárú hangjegyek a jobb kézhez tartoznak, a lefelé álló szárú hangjegyek a bal kézhez. Gyakorold a himnuszt, amíg magabiztosan el nem tudod játszani. Használd a megfelelő ujjmódszer alapelveit, melyet a kilenc pontból álló listán soroltunk fel.

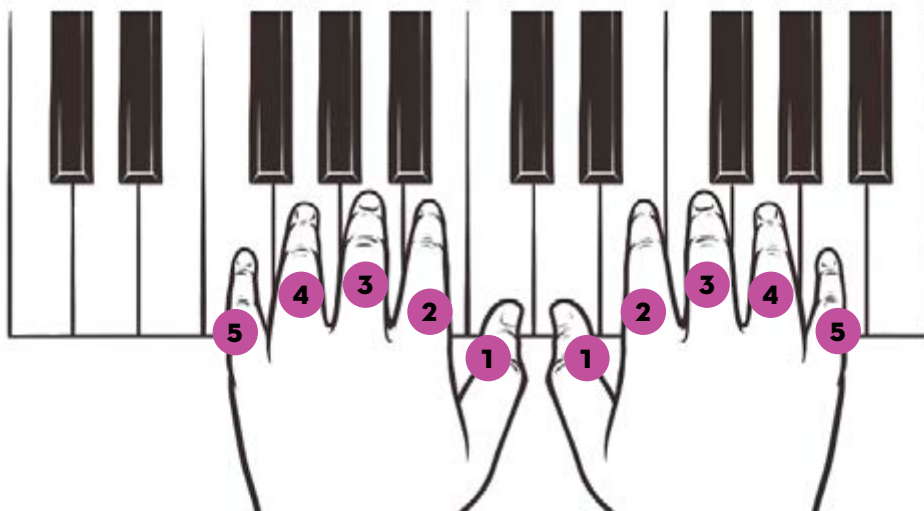
Most kaptál egy kis ízelítőt abból, hogyan kell zongorázni, és megtanultad egy egyszerű himnusz dallamát. Ahhoz, hogy más himnuszokat is megtanulj eljátszani, meg kell tanulnod néhány alapelvet az ütemről, a ritmusról és a hangjegyekről.

És most jön a legjobb rész: az a lecke, amelyet most megtanultál, az egyházi Keyboard Course [Zongoratanfolyam] című könyv első leckéje, amely az egyházi elosztóközpontból szerezhető be, hat nyelven.¹ A könnyen követhető utasítások segítenek magadtól vagy csoportban tanulni. Akár még az

egész családot is bevonhatod abba, hogy együtt tanuljatok zongorázni egy családi est tevékenység keretében. A tanfolyam hat hét alatt elvégezhető.

Számos tanulmány bizonyítja, hogy a zenei magánórák segítenek fejleszteni a tanulók figyelmét, iskolai teljesítményét és érvelési készségét.²

A zenei készségek elsajátításával az Úrtól kapott tehetségeinket fejlesztjük, növeljük a tudásunkat, és megtanuljuk, milyen sokféleképpen használhatjuk a tudásunkat és a tehetségeinket az Ő királyságának építésére. ■

JEGYZETEK

1. A Keyboard Course csomag megrendeléséhez látogass el a store.lds.org oldalra.
2. Lásd Laura Lewis Brown, "The Benefits of Music Education," pbs.org; Jessica Velasco, "How the Arts Can Help Students Excel," the Science of Learning Blog, Dec. 11, 2012, scilearn.com/blog/how-arts-help-students-excel; "Music Helps Children Learn Maths," *The Telegraph*, Mar. 22, 2012, telegraph.co.uk.

ELHATÁROZTAM, HOGY **feladom**

A zongoratudásom egyszerűen nem fejlődött, pedig évek óta gyakoroltam. A szüleim azt mondták, egy feltétellel hagyhatom abba: meg kell tanulnom 50 himnuszt.

Írta: Gretchen Blackburn

Beviharzottam a házunkba, a szemem könnyben úszott: túl voltam egy újabb elkese-
rítő zongoraleckén. Már negyedik éve tanultam zongorázni, és alig tudtam többet a „Boci, boci tarkánál”. A zongoratanárom igyekezett találni a szörnyű játékomban valamit, amit megdicsérhet, de ettől csak rosszabbul éreztem magam. A szüleim fizettek a zongoraoktatásomért, amit én eleve nem is akartam, és amúgy is reménytelennek tűnt.

Azt akartam, hogy a szüleim engedjék meg, hogy abbahagyjam. „Légyszíí – könyörögtem. – Cserébe bármit megteszek. Mi legyen az?”

Miután egymás között megbeszélték, ezt mondták nekem: „Ha megtanulsz 50 egyházi himnuszt, megengedjük, hogy abbahagyd.”

Azonnal elkezdtem gyakorolni. Annyira nagyon abba akartam hagyni, hogy hajlandó voltam plusz időt tölteni a zongorázással. A Prófétánkat köszönjük, Atyánk című himnusszal kezdtem (*Himnuszok*, 11. sz.), és majdnem egy hónapig tartott megtanulnom. Még mindig nagyon abba akartam hagyni, így folytattam a gyakorlást.

Érdekes dolog történt: a himnuszokat egyre könnyebb volt megtanulnom. Boldogabbnak éreztem magam a hét folyamán. Azon kaptam magam, hogy napközben himnuszo-
kat dúdolok és az úrvacsorai gyűlésen hangosabban éneklek.

Végül már nem is számoltam, hogy hány himnuszt tudok. Ahogy egyre ügyesebben zongoráztam, rájöttem, hogy egy-egy teljesen új himnuszt szinte tökéletesen meg tudok tanulni kevesebb mint 30 perc alatt.

Mikor egyszer mégis összeszámoltam, már jóval több mint 50 himnuszt tudtam. És semmiképp nem szándékoztam abbahagyni a zongorázást. Sokkal magabiztosabb lettem a zongorajátékomban, és éreztem az életemben a himnuszok erejét.

A himnuszok olyanok, mint a szentírások; az igazat szölik. Amikor himnuszokat játszom, úgy érzem, mintha elmerültem volna a szentírásokban. A himnuszok lejátszásának megtanulása adta meg a kezdő lökést ahhoz, hogy elkezdjem építeni a bizonyosságomat és az igazságról tanuljak. Fel szoktam idézni a különböző himnuszok szövegét, hogy segítsenek nekem a nap folyamán. A zongorázás megerősítette a bizonyosságomat, és ajtókat nyitott meg számomra, bárhová is megyek. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, New York-ban él.

SOKK, BÁNAT ÉS ISTEN TERVE

*Életem legtragikusabb eseménye idején éreztem, hogy
Mennyei Atyám velem volt végig az út során.*

Írta: Paola Çajupi

2008 egyik kora reggelén édesanyám keltett, hogy menjek iskolába. Nagyon boldog voltam aznap reggel, de nem tudtam, hogy ez lesz életem legborzalmasabb napja, és azt sem, hogy ez az utolsó alkalom, amikor vele lehetek. Aznap előbb jöttem el az iskolából: a családnk egyik barátjának el kellett jönnie értem, hogy felvegyen és megmondja, hogy az édesanyám öngyilkos lett. Még csak 12 éves voltam.

Azt gondoltam: „Hogyan élhetek az anyukám nélkül?” Ő volt a legjobb barátom.

Hónapokon át sírtam. Nem szerettem iskolába menni, mert a többi gyerek másként kezelte, és sajnáltak. Fogalmam sem volt, mit kéne tennem; csak azt tudtam, hogy mindenki más előtt erősnek kell lennem.

Úgy fél évvel az anyukám halála után egy nap egyedül voltam a szobámban, az ablaknál álltam és sírtam. Próbáltam megérteni, miért vagyok itt. Hirtelen egy hangot hallottam a fejemben: „A lányom vagy; nem hagylak szenvedni.” Tudtam, hogy Isten az. De meglepett, mert addigra már nem hittem benne, különösen azért, mert úgy éreztem, hogy pont Isten volt az, aki elvette tőlem az anyukámat. Habár nem tudtam, hogy értette ezt, biztonságban éreztem magam.

Három évvel később Rómába utaztam, hogy meglátogassam a nagybátyámat. Folyton mesélt nekem arról az egyházzól, amelyikbe ő járt. Egy vasárnap magával vitt. Sosem

felejttem el, amikor először sétáltam a gyülekezeti ház ajtaja felé, és Mennyei Atyám szeretetét éreztem, amikor beléptem. Úgy éreztem, otthon vagyok.

Elkezdtem minden vasárnap istentiszteletre járni, és minden hétköznapi tevékenységre elmentem. Nagyon szerettem az egyház fiataljaival lenni. Boldogabbá tettek. Ugyanazt gondolták és ugyanazokban a dolgokban hittek, mint én. Aztán három hónappal később véget ért a nyári szünetem, és vissza kellett térnem Albániába.

Amikor hazaértem, meséltem apukámnak az érzéseimről, és hogy milyen vidámnak éreztem magam mindvégig, amíg ott voltam. Ő nem örült neki. Azt mondta, nem engedni, hogy eljárjak az egyházba, vagy hogy többet tanuljak róla. Így hát türelmesen kellett várnom a következő három évben, hogy betöltssem a 18. évemet. Tudtam, hogy akkor majd magam dönthetek, és megkeresztelkedem.

Ez alatt az idő alatt sok olyan emberrel áldattam meg, akik elmesélték, mi mindent tanultak vasárnaponként az egyházban. Az egyikük Stephanie volt. Ő Olaszországban élt, mikor a nagybátyám az egyház tagja lett, de aztán visszatért a hazájába, az Amerikai Egyesült Államokba. A nagybátyám úgy gondolta, jól tette nekünk, ha levelez-nénk, ezért felvettem ismerősnek a Facebookon.

Habár személyesen sosem találkoztunk, örökké hálás leszek neki, amiért segített nekem, hogy építsem a hitemet és

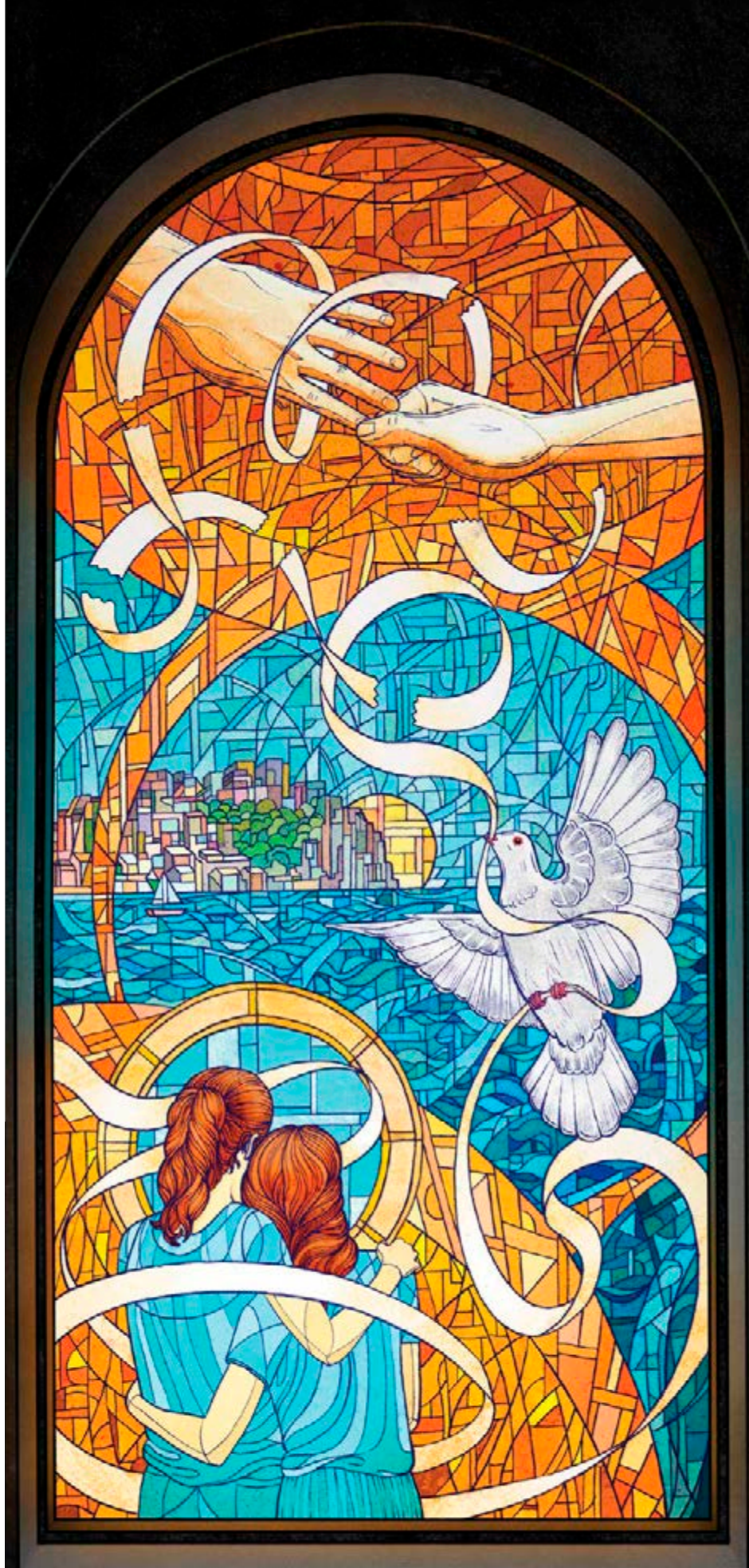

többet tanuljak Jézus Krisztus evangéliumáról. Majdnem minden vasárnap írt nekem, és mindent elmesélt, amit aznap az egyházban tanult, és aztán válaszolt a kérdéseimre. Nagyon jó barátom volt.

Aztán több évnyi türelmes várakozás után, csupán két nappal a 18. születésnapomat követően megkeresztelkedtem. És hamarosan az anyukámmal is megoszthatom azt a boldogságot, melyet aznap éreztem, mert meg fogok érte keresztelkedni. Tudom, hogy büszke lesz arra az életre, amelyet választottam magamnak.

Áldottnak érzem magam, mert Mennyei Atyám mindvégig velem volt az út során, számos formában. Csak várnom kellett és türelmesnek lennem, mert volt egy terve a számomra. Ő adott erőt ahhoz, hogy minden nehézséggel, mellyel szembekerültem, meg tudjak birkózni. Ő mindig ott volt mellettem, és segített, hogy boldogabb legyek. ■

A szerző Albániában él.

Írta: José A. Teixeira elder
a Hetvenektől

AKKOR IS, HA FÉLÉNK VAGY

Bízz az Úrban, és ő megáld majd az evangélium megosztására irányuló igyekezetedben.

Még új misszióelnök voltam Braziliában, amikor néhány elderrel interjút tartottam. Az egyiküket megkértem, hogy meséljen magáról.

„Nagyon félnék vagyok” – mondta. Azon aggódott, hogy a félnksége gátolja őt abban, hogy szolgálni tudjon.

Azt kérdeztem: „Gondolod, hogy az Úr képes segíteni neked, hogy ettől függetlenül jó misszionárius légy?”

„Hiszem, hogy az Úr bármire képes” – válaszolta.

„Akkor engedd, hogy segítsen neked! Mit gondolsz, menni fog?”

„Igen” – mondta.

Be kell vallanom, miközben távozott, azt gondoltam: „Hát, remélem, ez beválik!”

Teltek a hetek, és ismét eljöttek interjúra ugyanezek a misszionáriusok. Ezúttal a félnék elder társa azt mondta: „Elnök úr, nem tudom, mit mondott neki, de az biztos, hogy nagy változás történt. Nagyon ügyesen beszélget az emberekkel.” Így hát nagyon vártam, hogy a szóban forgó elderrel is újra beszélgetni tudjak.

Amikor az irodámba lépett, lesütötte a szemét.

ILLUSZTRÁCIÓ: DAVID MALAN

„Jó híreim vannak! – újságotla. – Még mindig félnék vagyok, de kértem az Urat, hogy segítsen nekem. Aztán szó-lásra nyitottam a számat, és beszélni kezdtem. És képzelje, azóta is mindig ezt teszem! Utána már nem is emlékszem, hogy mit mondtam. Az a hihetetlen, hogy az embereknek tetszik. Érzik a Lelket. Egyetértenek velem, és azzal, amit mondok nekik.”

Ámultan figyeltem, milyen változáson ment keresztül ez a misszionárius, mikor az Úrba vetette a bizalmát. Nagyszerű eszközzé vált abban, hogy boldoggá tegye az embereket.

„Még mindig félnék vagyok,
de kértem az Urat, hogy
segítsen nekem.”

A félelem legyőzése

Néha izgulunk, Amikor megosztjuk az evangéliumot. De ahogy ez a félnék misszionárius is megmutatta, az Úr vezetni fog bennünket, ha bízunk Őbenne. A Szentlélek segíteni fog, hogy tudjuk, mit kell mondanunk (lásd 2 Nefi 32:2–3), és amikor az emberek érzik a Lelket, gyakran pozitívan reagálnak. Sokakat érdekelni kezdi, miben hiszünk, és többet akarnak megtudni.

Nagy öröm

Bizonyosságom van arról, hogy Mennyei Atyánk minden, az evangélium megosztására irányuló erőfeszítésünkben vezetni fog bennünket, mely folyamán nagy örömet érzünk majd. Sőt, ez az öröm nem csupán most, hanem a következő világban is velünk marad. (Lásd T&Sz 18:16.) Ez jó ok arra, hogy kilépj a kényelmi zónádból, és tegyél valamit, még akkor is, ha félnék vagy. ■

HÁROM FÉLELEM, MELYET LEGYŐZHETSZ

A félelenség mellett ismerek még három olyan félelmet, mely miatt néhányan azt mondhatjuk, hogy „félek, hogy ha beszélek az evangéliumról, elveszítem a barátaimat”. Hála az égnek, hittel legyőzhetőek ezek a félelmek.

1. NEM TUDOK ELEGET.

Ha nincs elég tudásod az evangéliumról, a teljes idejű misszionáriusok segíthetnek. Ők megtaníthatják nekünk a visszaállítás üzenetét; segíthetnek megerősíteni a hitünket az Úr Jézus Krisztusban; segíthetnek megértenünk a bűnbánatot, és hogy miképpen alkalmazzuk azt az életünkben, valamint hogy miért fontos a keresztkedés és a Szentlélek ajándéka. A tudás másik nagyszerű forrása a *Prédikáljátok evangéliumomat!* Minden fiatal férfit és fiatal nőt arra buzdítok, hogy legyen belőle egy példánya, és hogy tegye azt a szentírások olvasásával együtt a napi szentírás-tanulmányozása részévé.

2. MÉG SOHA NEM CSINÁLTAM.

Ha nincs elég tapasztalatod, gyakorolj a misszionáriusokkal! Ők segíthetnek, hogy tudd, mit mondj vagy mit ne mondj egy bizonyos helyzetben. A misszionáriusokkal eltöltött idő során érezni fogod, milyen szeretettel viseltetnek az evangélium és az embertársaik iránt. Ők összeszedték a bátorságukat ahhoz, hogy megosszák az evangéliumot; neked is segíteni tudnak ebben!

3. FÉLEK MEGOSZTANI.

Mikor megosztjuk a bizonyosságunkat, segítünk a barátainknak meglátni a magasabb rendű dolgokat, ők pedig egy másfajta megvilágításból fognak tisztelni és szeretni bennünket. Szinte minden alkalommal ez történik. Nagyon sok fiatal azt mondja: „Féltem, de amikor őszintén beszéltem, a barátom elkezdett bízni bennem, és egyre több kérdést tett fel.” Nem kell félnünk megosztani azt, amink van! Értékes az, mert Istentől jön. És mi mással mutathatnánk ki jobban a szeretetünket a barátaink iránt, mint azzal, hogy megosztjuk velük, amiről tudjuk, hogy igaz?

A MI HELYÜNK

MINDEN DOLOGBAN BECSÜLETESNEK LENNI

Alivsi H., Mexikó, Jalisco

Minden iskolai félév elején kapunk egy ajándék termékcsomagot, amelyben van egy jegyzetfüzet, egy naptár és valamilyen egyéb termék-minta. Egyik évben sorba álltam a csomagomért, és láttam, hogy a kapott mintadarab különösen hasznos a számomra.

A nap végén azt láttam, hogy másodsorra is osztják ugyanazt a termék-mintát. Könnyű lett volna újra beállni a sorba egy második csomagért, és úgy döntöttem, ezt is fogom tenni. „Hiszen úgymint ingyen vannak, és szükségem van erre a termékre” – gondoltam.

Egy gyors kitérőt tettem a mosdóba, ahol megláttam egy mobiltelefont.

Valamelyik lány hagyhatta ott véletlenül. Az egyik legújabb modell volt, én pedig épp az előző héten vesztettem el a saját telefonomat. De meg sem fordult a fejemben, hogy megtartsam. „Az lopás lenne” – mondtam magamban.

Aztán útban a második ingyenes termékcsomag átvétele felé rájöttem, hogy ez ugyanolyan becsületes lenne, mint megtartani a telefont, mert hazudnom kellene, és azt mondanom, hogy még nem kaptam egyet sem.

Hálás vagyok ezért az apró élményért, amely egy nagy leckét tanított

meg nekem. Leadtam a talált telefont, és hazamentem – csupán egy jegyzetfüzettel, egy naplóval és egy termék-mintával, de azzal a jó érzéssel, hogy minden dologban igaz vagyok, nem számít, milyen apróságnak tűnik is. ■

ÁLDOTTAK A TIZED TÖRVÉNYÉNEK BETARTÁSA MIATT

Sabrina T., Brazília, São Paulo

Amikor kicsi voltam, a családom sok anyagi nehézséggel küszködött, ami úgy tízéves koromig tartott. Apukám utcai árusként dolgozott, mert nem talált másmilyen munkát, és így nagyon keveset keresett. Anyukám otthon maradt, hogy gondoskodjon rólam és az öcsémről.

De még így is, hogy oly sok megpróbáltatás ért bennünket, bizottságunk volt a tized és más felajánlások fizetéséről. Minden hónapban hithűen fizettük a tizedünket, és soha nem szenvedtünk hiányt semmi-ben. Biztosan tudtuk, hogy folyamatosan áldásokban részesülünk az Úr végtelen kedvessége miatt, és mert

Ő megtartja az ígéretét, ha mi engedelmesek vagyunk az Ő parancsolatai iránt.

Egyszer aztán véget ért az anyagi megpróbáltatásaink időszaka. Az Úr bámulatos áldásokban részesített bennünket az utóbbi néhány évben.

Tudom, hogy azok, akik hithűen fizetik a tizedüket és szeretettel fizetnek felajánlást azzal a céllal, hogy megáldják mások életét, semmi-ben nem szenvednek majd hiányt, és még valami jobb is történik majd velük, ahogyan az velem és a családommal történt. Gyarapodni fognak az áldásaik. Ezt tudom, mert megéltem. ■

JÓLNÉZKI?

Nézd meg jobban! Sátán azt szeretné, ha a valódi örömet a boldogság pusztá illúziójára cserélnénk, ami pedig soha nem elégíthet ki. Egy falatot se egyél belőle!

(Lásd Dieter F. Uchtdorf: Most már menni fog! Lichóna, 2013. nov. 56.)

„Gúnyolnak az iskolában, mert utolsó napi szent vagyok. Tudom, hogy ki kell állnom azért, amiben hiszek, de ez annyira nehéz! Hogyan lehetek elég bátor?”

Igazad van. Bátorságra van szükséged ahhoz, hogy szembenézhess ezzel a helyzettel, hiszen Jézus ezt parancsolta: „Keljete fel és ragyogjatok, hogy világosságotok zászló lehessen a nemzetek számára” (T&Sz 115:5). Ám az, hogy megvan a bátorságod hozzá, hogy hagyd a világosságodat ragyogni, nem feltétlenül jelenti azt, hogy fel is kell szólalnod azok ellen, akik gúnyolnak – bár néha lehet.

Akárhogy is legyen, az ellenállás ösztönözhet arra, hogy jobb legyél. Miközben keményen dolgozol azon, hogy megerősítsd a bizonyosságodat, kifejleszthetsz egy olyanfajta csendes bátorságot, mely segít, hogy ki tudd mondani a véleményedet, vagy egyszerűen csak azt tedd továbbra is, ami helyes, még akkor is, ha mások gúnyolnak érte.

A pizskálódás elkésérítő tud lenni, de ne felejtsd el, hogy imádkozhatsz azért, hogy eltöltsön a jószívűség, hogy mások is érezhessék rajtad keresztül Krisztus szeretetét (lásd Moróni 7:48). Mivel minden helyzet egyedi, törekedj a Lélek útmutatására, hogy megtudd, hogyan reagálj krisztusi módon minden egyes esetben.

Helyzettől függően talán az a legjobb, ha négy szemkört beszélsz azokkal, akik kigúnyoltak, vagy ha egyszerűen figyelmen kívül hagyod a barátságtalan csipkelődést, miközben továbbra is a hited szerint élsz. Ha mások nem akarják meghallgatni, amit mondani szeretnél, kedves példád, megbocsátásod és őszinteséged a legjobb üzenet lehet, amit küldhetsz.

Tanúsíts valódi bátorságot!

Azok, akik kigúnyolnak, talán nem fogják abbahagyni, amit tesznek, csupán azért, mert te elég bátor voltál, hogy megkérd őket, hagyják abba; lehet azonban, hogy abbahagyják, ha bátorságot gyakorolsz azzal, hogy akként élsz, ami vagy: utolsó napi szentként. Mielőtt észrevennéd, Mennyei Atyánk jóváhagyása ragyog majd rád, ami remélhetőleg felnyitja a szemüket a visszaállított evangéliumra az életedben.

Bright U., 17 éves, Imo állam, Nigéria

Meríts erőt az alapokból!

Az imádkozás és a böjtölés fontosak, mert segítenek majd szembenézni az iskolában folyó hecceléssel és kihívásokkal, ahogyan Jézus Krisztus is szembenézett a gúnyolódással, amikor itt a földön élt. Az ima és a böjt segítenek majd nagyobb szeretetet és türelmet kifejlesztened az emberek iránt.

Walter C., 15 éves, Peru, Jaén

Az ima által jövő útmutatás

Sokáig én voltam az egyetlen egyháztag az iskolámban. A legközelebbi barátaim úgy tűnt, megértettek engem, de a tágabb baráti körömből többen is kigúnyoltak. Egyik nap imádkoztam, és úgy éreztem, beszélnem kell az egyikükkel. Ő volt az, aki a többieket bujtogatta ellenem. Elmagyaráztam neki, hogy nem haragszom rá, de megkértem, hogy adja

meg nekem ugyanazt a tiszteletet, amelyet ő is szeretne megkapni. Az egyik tanárom meghallotta a beszélgetésünket, és ezután mindig megvédtett, mikor látta, hogy valami történik. Tudom, hogy az Úr veled lesz, amikor beszélsz az ilyen emberekkel.

Shanela S., 14 éves, Fülöp-szigetek, Pangasinan

Építsd a biznyságod!

Először is, szerezz valódi biznyságot azokról az igazságokról, melyeket szeretnél másokkal megosztani. Aztán fordulj szeretettel azok felé, akik gúnyolnak, de ne szállj vitába velük, mert a viszálykodást Isten sohasem támogatja (lásd 3 Nefi 11:29). Az a legfontosabb, hogy igyekezz, hogy mindig veled legyen a Lélek. A Lélek segít majd, hogy jobban tudj szeretni és bátrabb legyél, és hatásossá teszi a szavaidat is.

Julia F., 19 éves, Németország, Hesse

Szeresd az ellenségeidet!

Én is voltam hasonló helyzetekben. Ha van hited és megalázkodsz, akkor megáldatsz azzal, hogy lesz erőd és hited szeretni az ellenségeidet, áldani azokat, akik téged átkoznak, és imádkozni értük (lásd Máté 5:44). Arra buzdítalak, hogy kutatd a szentírásokat válaszként, hogy hogyan legyél erős. Imádkozz, ha magányosnak érzed magad a hitedben. A Rómabeliek 8:31-ben ez áll: „Mit monddunk azért ezekre? Ha az Isten velünk,

kicsoda ellenünk?” Isten melletted áll! Így bármi lehetséges.

Reagan T., 15 éves, Amerikai Egyesült Államok, Utah

Ne félj!

Beszélg gyakrabban a vallásodról, vagy szándékosan csinálj olyan dolgokat, amiktől szöba kerül. Én is hasonló cipőben jártam, ezért kiírtam a hátizsákomra, hogy „Szeretek mormon lenni”. Ezzel megnyitottam az ajtót számos misszionáriusi lehetőség előtt, és megmutattam az embereknek, hogy nem félek tudatni velük, hogy utolsó napi szent vagyok. Bármit is csinálsz, ne hagyd, hogy felidegesítsenek. Imádkozz értük és magadért is. Hamarosan meglátod, hogy ha mások lelkének megmentésére összpontosítasz, akkor nem fogsz félni attól, hogy megismertesd velük Atyánk evangéliumának igazságát.

Savanna P., 14 éves, Amerikai Egyesült Államok, Texas

MEGGYŐZŐDÉSÜNK BÁTORSÁGA

„Gyakran nehéz másnak lenni és egyedül állni a tömegben. Természetes, hogy tartunk attól, hogy mások esetleg mit gondolnak vagy mondanak. A zoltár szavai vigaszt nyújtanak: »Az Úr az én világosságom és üdvösségem: kitől félek? Az Úr az én életemnek erőssége: kitől remegjek?« [Zsoltárok 27:1]. Amikor Krisztust helyezük életünk középpontjába, akkor félelmeinket felváltja meggyőződésünk bátorsága.

Thomas S. Monson elnök: Legyetek példa és világosság! Liahóna. 2015. nov. 88.

KÖVETKEZŐ KÉRDÉS

„Honnan tudhatom, hogy Isten meghallgatja az imáimat?”

Válaszokat és – ha szeretnétek – nagy felbontású fényképeket 2016. május 1-ig adhatjátok le a liahona.lds.org oldalon, vagy küldhetitek el e-mailben a liahona@ldschurch.org e-mail címre, vagy postán (a levelezési cím a 3. oldalon található).

Az e-mail üzenetekben vagy leveletekben mellékeljétek az alábbi információkat és engedélyt: (1) teljes nevetek, (2) születési dátumotok, (3) egyházközségetek vagy gyülekezetetek neve, (4) cöveketek vagy kerületetek neve, (5) írásos engedélyetek, valamint ha 18 éven aluliak vagytok, akkor szüleitek írásos engedélye (ez lehet e-mail is), mely szerint közzétehetjük a válaszokat, illetve a fényképeket.

A válaszok átszerkesztésre kerülhetnek terjedelem, illetve érthetőség szempontjából.

Írta: David A. Bednar elder
A Tizenkét Apostol
Kvórumából

Mit csinálnak az apostolok?

Az apostolok az Úr szolgálói. Sokat utaznak, hogy meglátogassák az egyház tagjait világszerte. Az első alkalommal, mikor apostolként utaztam, találkoztam egy férfival, akinek nehezeire esett a Bölcsesség szava szerint élni. Azt mondtam neki: „Az Úr küldött engem, hogy átadjak egy nagyon egyszerű üzenetet: »Képes vagy rá. Megígérem, hogy Ő segíteni fog neked szembeszállni ezzel a kihívással.«

Vajon az Úr elküldené a Tizenkét Apostolának egyikét a világ másik felére, hogy csupán egyetlen embernek segítsen? A válasz: *igen!* Állandóan ezt teszi. ■

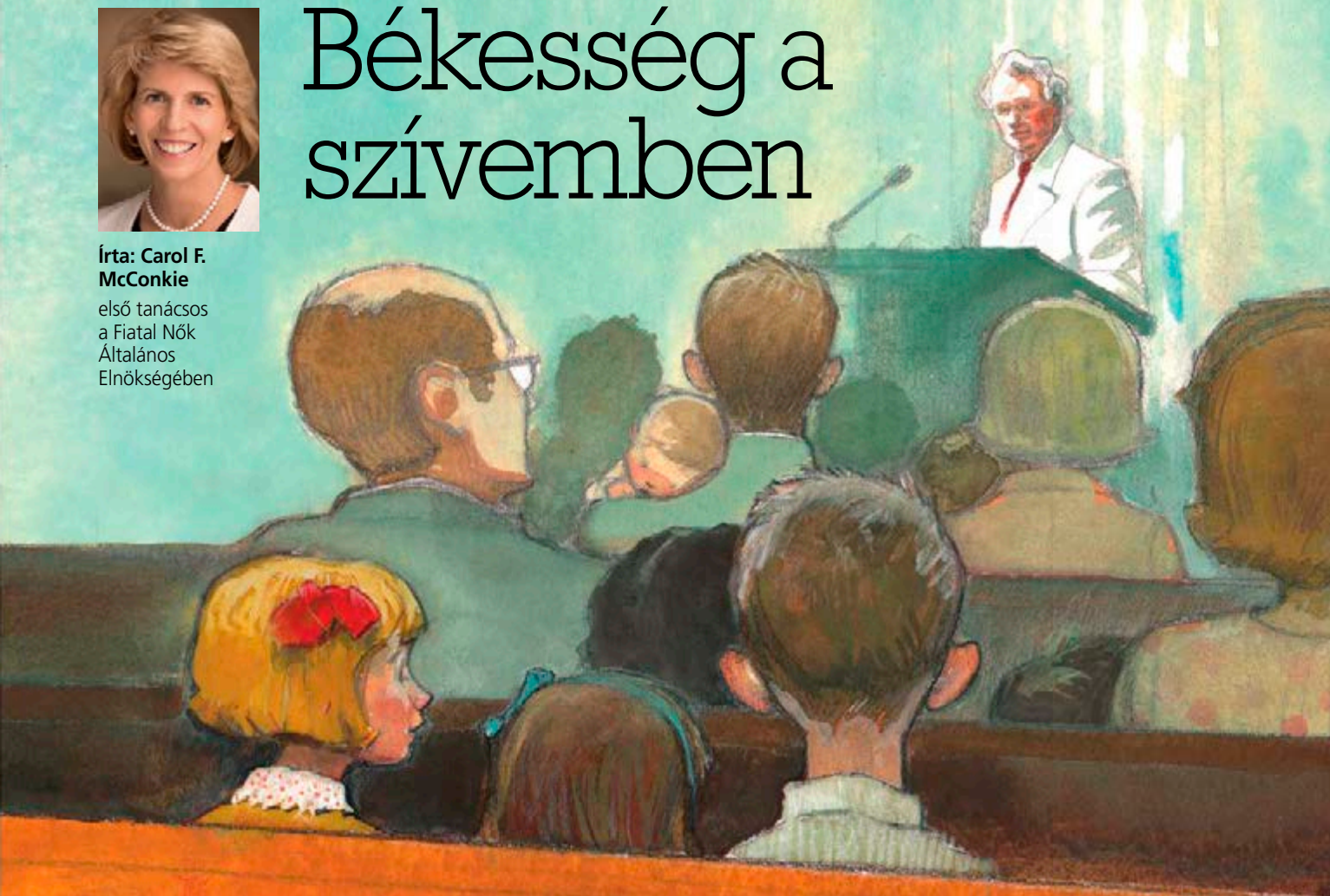
Bednar elder és Bednar nőtestvér Szentől szembe című adásának világméretű közvetítéséből.

Írta: Carol F. McConkie
első tanácsos
a Fiatal Nők
Általános
Elnökségében

Békesség a szívemben

Nyolcéves koromban láttam a prófétát, David O. McKay elnököt (1873–1970). Azért jött, hogy a New York állambeli Palmyrában felszenteljen egy új egyházi épületet. A családom elment a felszentelésre. Egy csomó másik ember is eljött. Mind nagyon izgatottak voltunk, hogy láthatjuk a prófétát!

Én még elég kicsi voltam, ezért nem nagyon láttam ki a többi ember mögül. De attól még éreztem McKay elnök szeretetét. Csak egy percre láthattam ősz haját és kedves arcát. Azt gondoltam: „Szóval így néz ki Isten egy prófétája.” Már olvastam a prófétákról a szentírásokban, de ez volt az

első alkalom, hogy személyesen is láthattam egy prófétát vagy általános felhatalmazottat. Ekkor döbbsentem rá, hogy a próféták valós emberek. És szeretnek bennünket! Mindig emlékezni fogok arra a szeretetre és békére, melyet aznap éreztem.

Mikor 11 éves voltam, volt egy másik élményem is, amely segített békét éreznem a szívemben. Közeledett a cövekkonferencia, és a cövekkórusban énekelhettem. Annyira izgatott voltam! Egy szép fehér blúzt viseltem, és olyan különlegesnek éreztem magam. A dal, melyet énekelünk a János 14:27 szövegén alapul: „Békességet

hagyok néktek; az én békességet adom néktek: nem úgy adom én néktek, a mint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!”

Azok a szavak igazán megérintették a szívemet, és azóta is emlékszem rájuk. Amikor énekeltem e szavakat, tudtam, hogy igazak. Éreztem, hogy a Szentlélek azt mondja, hogy Jézus Krisztus követése segít békét éreznünk. Azóta, ha kihívásokkal küzdök, eszembe jut ez a szentírás, és békét ad nekem. Az az igazság, melyet fiatal koromban megtanultam, az egész életemet megáldotta. ■

Erik BIZONYYSÁGA

Írta: Larry Hiller

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„Hallgasd, hallgasd a Szentlélek mit
súg majd! Hallgass, hallgass a szelíd
hangra! (Children's Songbook, 106).

Erik ott ült a közös foglalkozá-
son, és figyelte, ahogy a legjobb
barátja, Soma, éppen a bizonyosságát
tette. A másik barátja, Sára, azt várta,
hogy sor kerüljön rá. Soma egy szol-
gálati projektről beszélt, melyet
nemrég fejezett be. Azt mondta,
bizonyossága van a szolgálatról.
Sára pedig a családkról tett
tanúbizonyosságot. Erik taní-
tója is a bizonyosságát tette. A
templomi munkáról beszélt.
Mindannyian bizonyosságukat
tették arról, hogy az egyház
igaz. Úgy tűnt, mindenki-
nek van bizonyossága, csak
Eriknek nincs.

„Nekem vajon miről van bizonyos-
ságom?” – tűnődött Erik.

Visszagondolt pár évvel korábbra,
mikor a barátaival megkeresztelked-
tek. Az elemis tanítója, Klára néni a
Szentlélekről beszélt.

„A Szentlélek égető érzést kelthet a
szívetekben. Ő segít megtudnotok,
hogy mi igaz – mondta. – És így
kaphattok bizonyosságot arról, ami-
ben hisztek.”

Erik megpróbálta azt tenni,
ami helyes, hogy érezhesse a
Szentlelket. Olvasta a
szentírásokat és imád-
kozott. De soha nem

*Úgy tűnt, mindenkinek
van bizonyossága, csak
Eriknek nincs.*

tapasztalta meg azt az égető érzést, amelyről az emberek beszéltek. Ez vajon azt jelenti, hogy nincs is bizonyosága?

Ez a kérdés még másnap sem hagyta nyugodni Eriket. Még akkor is erre gondolt, mikor Somával gördeszkáztak a sulis után. Törte a fejét, hogyan kérdezze meg a dolgról Somát.

„Figyu, Soma – kérdezte végül Erik –, féltél, mikor tegnap bizonyoságot tettél?”

Soma leugrott a deszkájáról és odasétált a gyephez. „Nem igazán – mondta, miközben letelepedett a fűre. – Előző este megosztottam a bizonyoságomat a családi estén.”

Erik csatlakozott hozzá, és a gördeszkáját az ölébe vette. „De honnan tudtad, hogy van bizonyoságod?” – tudakolta.

„Hát, imádkoztam, és jó érzésem volt ezzel kapcsolatban.”

Erik lassan bólintott, miközben pördítette egyet a deszka egyik kerékén. Valahogy ő is szeretett volna így érezni.

Aznap este, mikor a ház már elcsöndesült és elsötétült, Erik letért imádkozni az ágya mellé.

„Mennyei Atyám – mondta –, kérek, segíts, hogy legyen bizonyoságom. Segíts tudnom, hogy az egyház igaz. Hogy Joseph Smith próféta volt. És hogy a Mormon könyve igaz.”

Az imája közben Erik megállt. Egy percreg gondolkodott, majd azt kérdezte magától: „Nos, tudok már valamit?”

És akkor egy nyugodt, békés érzés töltötte el. Nem egy erőteljes égető érzés volt, de Erik tudta, hogy ez a Szentlélek.

Egy gondolat ötlött Erik eszébe: „Tudom, hogy tudom.” És miközben erre gondolt, rájött, hogy már azelőtt is érezte ezt a békés érzést.

Amikor csak olvasta a Mormon könyvét, az jó és helyes érzés volt. Most már tudta, hogy ez az érzés a Szentlélek volt, aki bizonyoságot tett neki. Amikor elment istentiszteletre és úgy érezte, hogy jó és helyes, hogy ott van, az is a Szentlélek volt. Már előtte is folyamatosan kapott bizonyoságot!

Nem kell, hogy mindent azonnal tudjon. De azt tudta, hogy a Szentlélek valóságos, és segíthet neki továbbra is építeni a bizonyosságát.

Erik újra imádkozott – ám ezúttal csak azért, hogy köszönetet mondjon. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utahban él.

Pesókat a Mennyei Atyának

Írta: Angela Peña Dahle

„Tartsd meg a törvényt, békét és nyugalmat ez ad” (Gyermekek énekeskönyve, 68.).

Ana lenyelte az utolsó falat tortillát is. Puha volt és fincsi. Ana szerette a nagyi tortilláját. Az volt a reggeli legjobb része.

Ana figyelte, ahogy a nagymamája, Abuela, elmossa az edényeket.

Olyan volt ez, mint a többi reggel. De egyvalami mégis más volt.

Abuela általában ilyenkor elment a piacra ételt venni. De ma nem. Ma nem volt rá pénz, hogy élelmet vegyen.

„Mit fogunk enni holnap?” – tűnődött Ana.

Aztán eszébe jutott! De hiszen tudja, hol van még egy kis pénz! Múlt este látta, ahogy Abuela néhány pesót tesz egy fehér kendőbe.

„Abuela, elfelejtetted? De hiszen van pénzed élelemre!”

„Milyen pénz?” – kérdezte Abuela.

Ana elszaladt a pénzért. Megrázta a kis fehér szütyőt a pénzermékkal. *Csing! Csing!*

Abuela elmosolyodott. „Az a tizedünk, Ana. Az az Ő pénze.”

„De akkor mit fogunk enni holnap?” – kérdezte Ana.

„Ne aggódj – mondta Abuela. – Hiszem, hogy Mennyei Atyánk segíteni fog nekünk.”

Másnap reggel Abuela az utolsó kukoricatortillát is odatette Ana elé. Aztán leült a székébe. Piros virágokat hímzett egy ruhára, és

történeteket mesélt kislány korából. Nem tűnt aggodalmasnak.

Ekkor Ana kopogást hallott. Rohant, hogy ajtót nyisson.

„Pedro bácsi!” – kiáltotta.

„Úgy éreztem, meg kell látogatnom titeket” – mondta Ana bácsikája. Három zacskót tett az asztalra. Az egyikben tortillának való kukoricaliszt volt, a másikban hús, a harmadikban pedig friss zöldségek a piacról.

„Ó, édes fiam! – mondta Abuela. – Megfőzöm neked a legfinomabb húsgombóclevesemet!”

„Te készíted a világ legfinomabb húsgombóclevesét” – mondta Pedro bácsi.

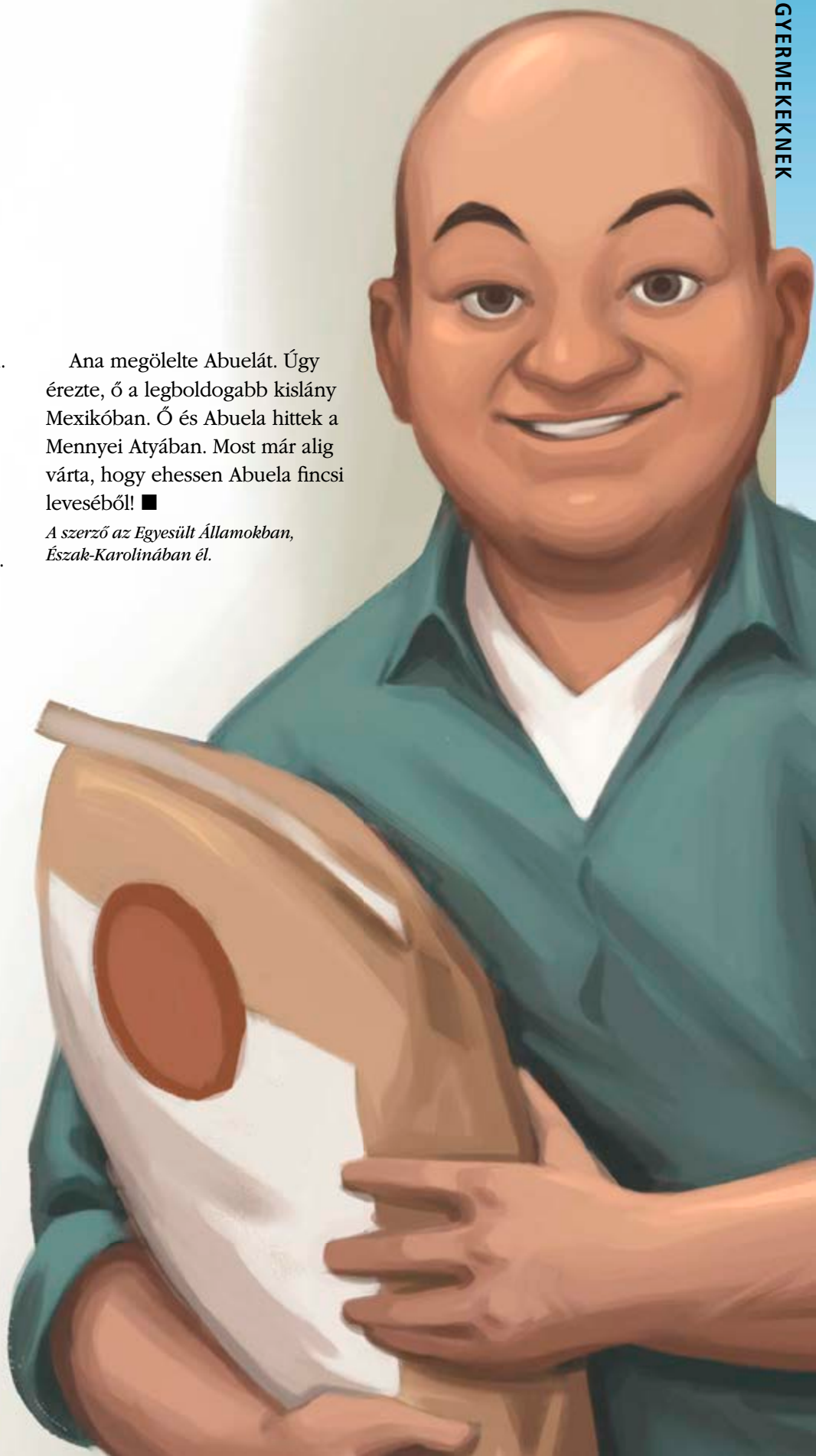
Ana felnevetett és örömeiben tapsolni kezdett.

Aztán hirtelen abbahagyta. Volt valami, amit tudni akart. „Abuela, te tudtad, hogy Pedro bácsi ma látogatóba jön? Ezért nem aggódtál?”

„Nem – mondta Abuela. – Amikor fizetem a tizedem, hiszem, hogy Mennyei Atyám megáld engem. És így is tett!”

Ana megölelte Abuelát. Úgy érezte, ő a legboldogabb kislány Mexikóban. Ő és Abuela hittek a Mennyei Atyában. Most már alig várta, hogy ehessen Abuela fincsi leveséből! ■

A szerző az Egyesült Államokban, Észak-Karolinában él.

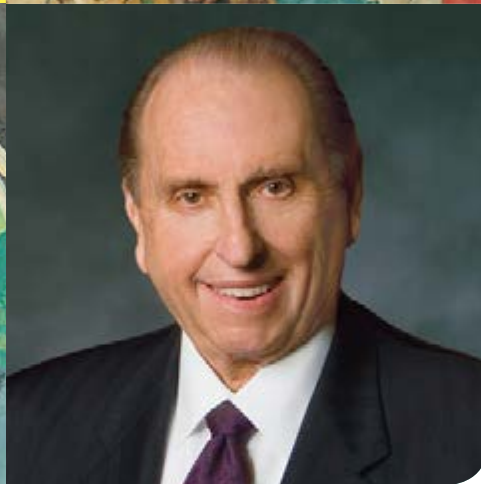
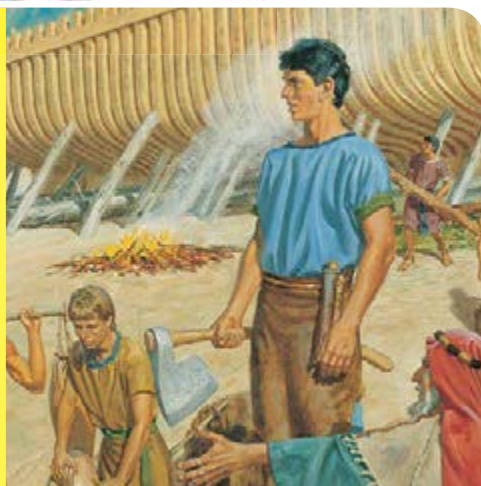

A próféták és az apostolok követése

Írta: Jenna Koford

Isten prófétákat és apostolokat hív el, hogy megtanítsák nekünk mindazt, amit Isten szeretne, hogy tudjunk. A szentírásokban olyan prófétákról olvashatunk, mint Noé, Nefi és Joseph Smith, és olyan apostolokról, mint Péter és Pál. Napjainkban is vannak próféták és apostolok!

AZ ÚR BETÖLTI MINDEN SZAVÁT: RÉSZLET, KÉSZÍTETTE: DANQUART. WEGGELAND. TÖRTÉNETEK AZ ÚJSZÖVEGSÉGŐL: RÉSZLET, KÉSZÍTETTE: PAUL MANN. NEFI ÉS LEHÍRÁNYÍTÁK A HALÓ ÉPÍTÉSE: RÉSZLET, KÉSZÍTETTE: JERRY THOMPSON. ILLUSZTRÁCIÓ: GARTH BRUNER

Mit jelent a „próféta, látnok és kinyilatkoztató”?

A **próféta** Isten nevében szól.

A **látnok** láthatja múltat, a jelent és a jövőt.

A **kinyilatkoztató** kinyilatkoztatja (vagy megmutatja) nekünk Isten akaratát.

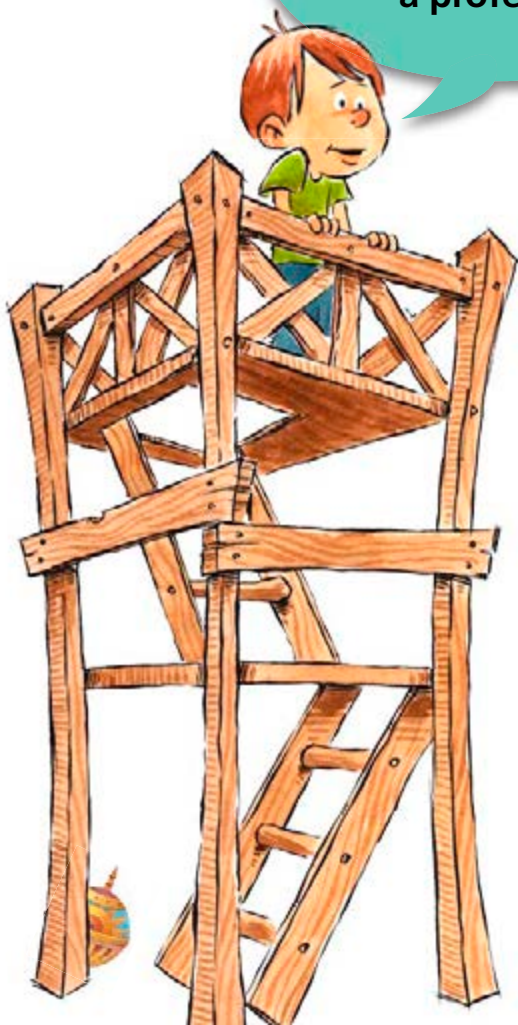
- Az Első Elnökség tagjai mind próféták, látnokok és kinyilatkoztatók. Ugyanígy az apostolok is.
- Csak az egyház elnökének van felhatalmazása Istentől arra, hogy az egész egyházat vezesse.
- Hány élő prófétánk, látnokunk és kinyilatkoztatónk van összesen?

12 15 3 1

Válasz: 15

Miért fontos követni a prófétát?

A próféta olyan, mint valaki, aki egy őrtoronyból figyel (lásd még a 38. oldalt). Ő látja a közelgő veszélyt, és megmondja, hogyan lehetünk biztonságban. Segít követnünk Jézus Krisztust.

Minek a megtételére kért a prófétánk?

Ma a prófétánk Thomas S. Monson elnök. Íme néhány dolog, melyre megkért bennünket:

- Kövessük Jézus példáját és szeressünk mindenkit.
- Fizessünk tizedet és adakozzunk a misszionáriusi alapba.
- Tartózkodjunk a helytelen filmekről és más médiától.
- Tegyük ki egy képet a templomról minden hálószobában.
- Tanulmányozzuk az általános konferenciai beszédeket.
- Látogassuk meg az időseket és legyünk jó szomszédok.

Válassz valamit a listáról, amit ebben a hónapban megtehetsz. Mit fogsz tenni? ■

Alma megbánta a bűneit

Alma a gonosz Noé király egyik papja volt. Meghallgatta Abinádi próféta szavait, aki a parancsolatokról tanított. Alma tudta, hogy változtatnia kell az életén és követnie kell Istent, ahelyett, hogy gonosz dolgokat cselekszik. Leírta mindazt, amit Abinádi tanított. Tanítani kezdte másoknak az evangéliumot. Később gyermekei lettek, és az egyik fiát Almának nevezte el.

Kapust játszottam éppen, és nagyon jó formában voltam. Aztán eszembe jutott, hogy előző nap valami csúnyát mondtam, és ezért bűnbánatot kell tartanom. Meg kellett tennem, de épp a focidzés közepén voltam. Aztán eszembe jutott valami: Bárhol imádkozhatok, ha kell! Miután imádkoztam, jó érzés volt, hogy bűnbánatot tartottam.

Peter G., 8 éves, Amerikai Egyesült Államok, Utah

Damon B., 8 éves, Amerikai Egyesült Államok, Utah

ILLUSZTRÁCIÓ: JARED BECKSTRAND

Vágjátok ki, hajtogassátok össze és tartsátok meg ezt a feladatkártyát!

Meg tudom bánni a bűnömet!

- Memorizáld a Móziás 18:9-et.
- Írj vagy rajzolj valamit, amit a próféta mondott az általános konferencián.
- Válassz ki valamit, ami által jobbá válhatsz. Próbáld meg ebben a hónapban megtenni azt.
- Azt a feladatot tűzöm ki magam elé, hogy...

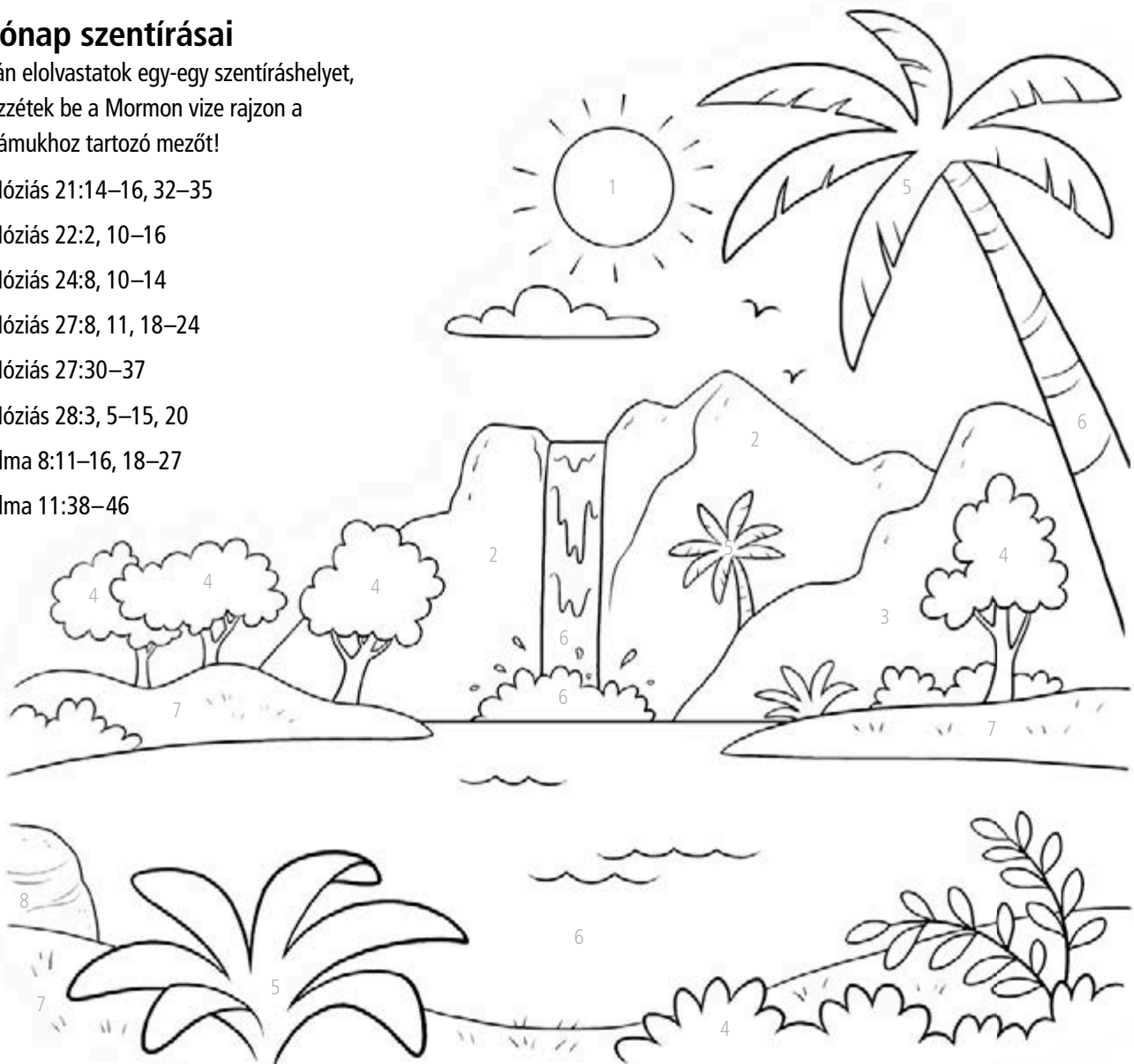
ALMA

A hónap szentírásai

Miután elolvastatok egy-egy szentíráshelyet, színezzétek be a Mormon vize rajzon a sorszámukhoz tartozó mezőt!

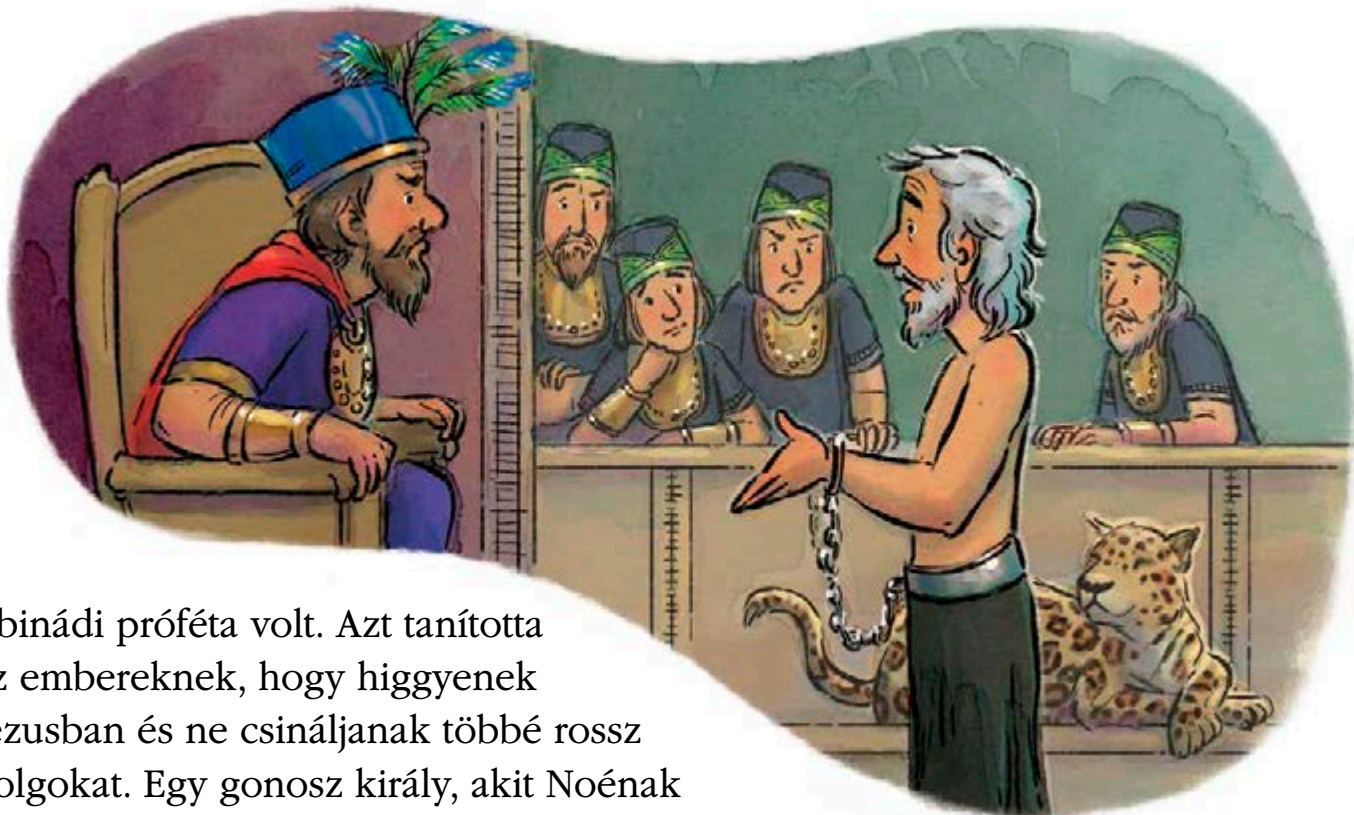
- 1 Móziás 21:14–16, 32–35
- 2 Móziás 22:2, 10–16
- 3 Móziás 24:8, 10–14
- 4 Móziás 27:8, 11, 18–24
- 5 Móziás 27:30–37
- 6 Móziás 28:3, 5–15, 20
- 7 Alma 8:11–16, 18–27
- 8 Alma 11:38–46

Mormon vize

Alma a gonosz Noé király elől egy Mormon vizének nevezett Abékés vidék közelében bújt el. Sok ember jött ide meghallgatni Almát, amint az evangéliumot tanítja. Meg akartak keresztelkedni. Amikor Alma megkeresztelte őket, az emberek ugyanazokat az ígéreteket tették – vagyis ugyanazokat a szövetségeket kötötték meg –, mint mi, amikor megkeresztelkedünk. A következő oldalon többet olvashatsz ezekről az ígéretekről. ■

Alma sok embert megkeresztel

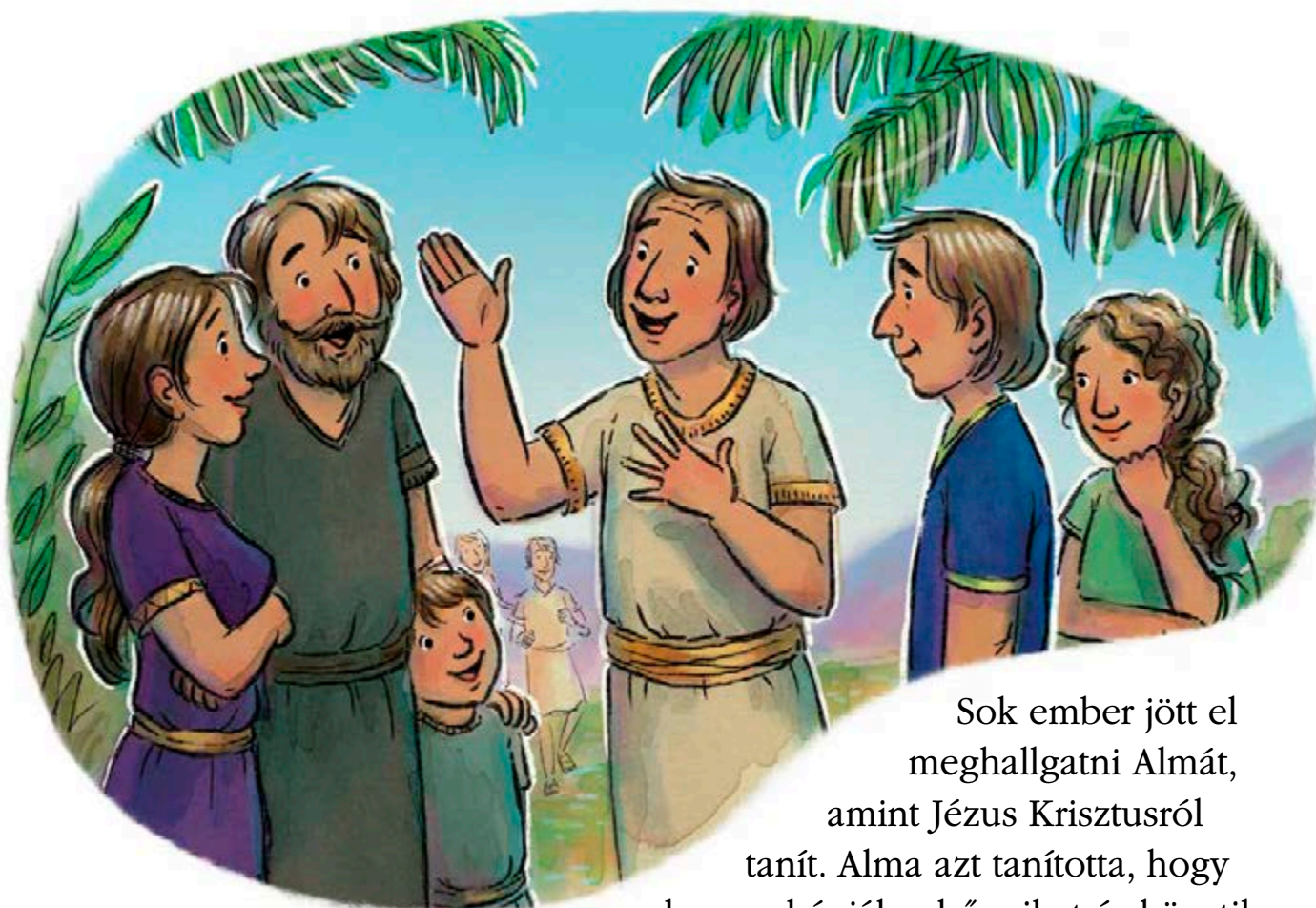

Abinádi próféta volt. Azt tanította az embereknek, hogy higgyenek Jézusban és ne csináljanak többé rossz dolgokat. Egy gonosz király, akit Noénak hívtak, haragudott Abinádira. Noé nem akarta megbánni a bűneit.

Egy Alma nevű férfi hitt Abinádinak. Elszökött, és elbújt a mérges király elől. Nagyon sajnálta, hogy korábban rossz dolgokat tett. Megbánta a bűneit, pont úgy, ahogy azt Abinádi tanította.

Sok ember jött el meghallgatni Almát, amint Jézus Krisztusról tanít. Alma azt tanította, hogy ha megbánják a bűneiket és követik Jézus Krisztust, megkeresztelkedhetnek.

Az emberek tapsoltak örömükben. Megígérték, hogy megvigasztalnak másokat. Megígérték, hogy szeretni fogják Istent, és másoknak is mesélnék Őróla. Készen álltak, hogy megkeresztelkedjenek.

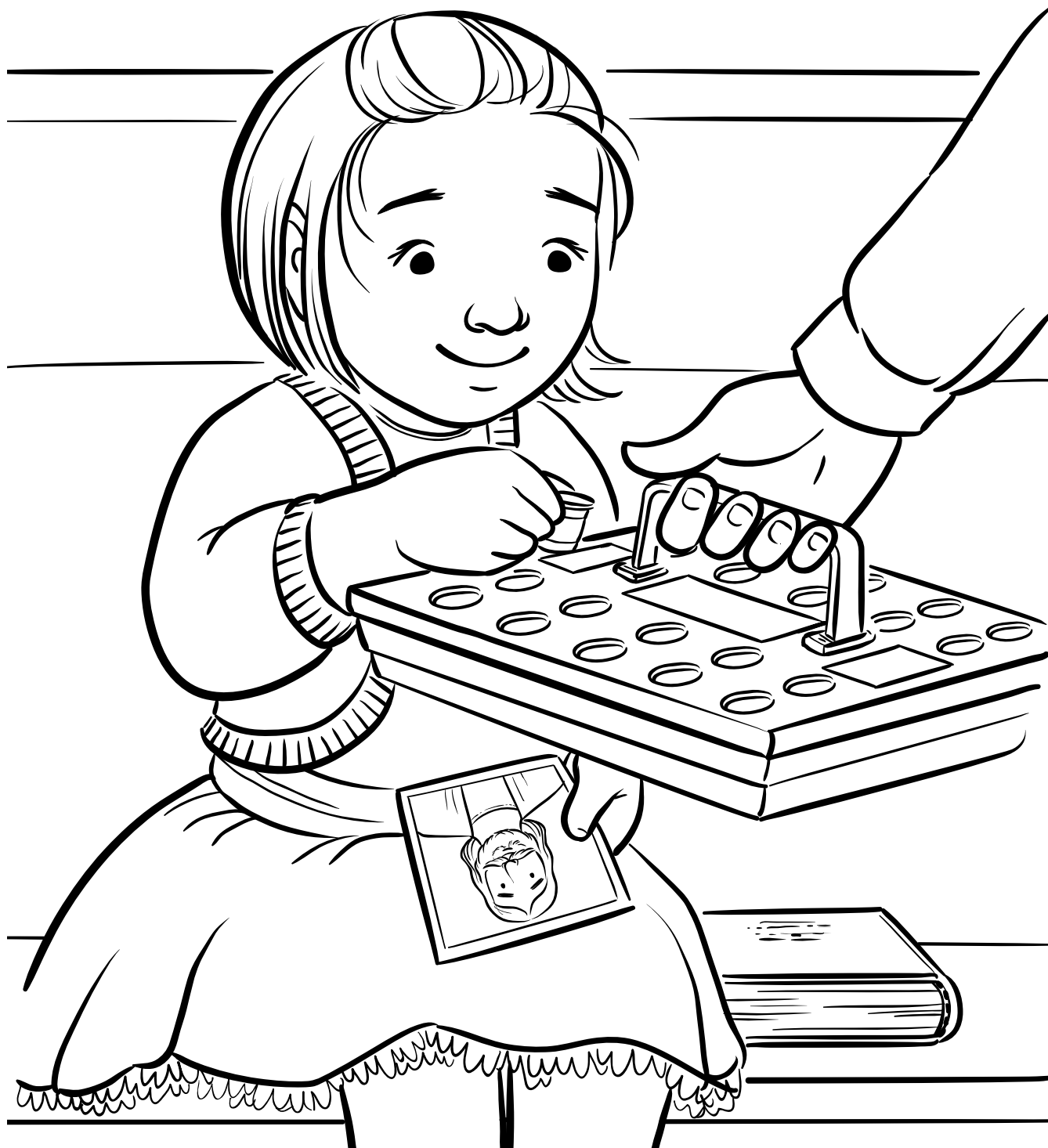
Alma egyenként megkeresztelte az embereket. Boldogak voltak, hogy Jézus egyházának része lettek.

Amikor megkeresztelkedünk, ugyanolyan ígéreteket teszünk, mint Alma népe. És mi is Jézus egyházának a részévé válunk! ■

A Móziás 16–18 alapján.

A szombat különleges nap

ILLUSZTRÁCIÓ: ARRYL STOTT

Írta:
George Q. Cannon
elnök (1827–1901)

első tanácsos az
Első Elnökségben

TÖREKEDNI A LELKI AJÁNDÉKOKRA

Közületek hányan törekednek ezekre az ajándékokra, amelyeket Isten megígért?

Krisztus egyházában minden férfi és nő rendelkezhet Isten Lelkének ajándékaival, melyek a hitük és Isten akarata szerint osztatnak szét nekik. [...]

Hányan törekednek közületek... ezekre az ajándékokra, amelyeket Isten megígért? Amikor fejet hajtotok Mennyei Atyátok előtt családotok körében vagy titkos helyeiteken, hányan könyörögtök azért, hogy ezek az ajándékok megadassanak nektek? Hányan kéritek az Atyát Jézus nevében, hogy nyilvánítsa ki Magát számotokra e hatalmakon és ajándékokon keresztül? Vagy tán úgy éltek napról napra, mint a zsanéron forduló ajtó, semmilyen érzést nem táplálva e kérdéssel kapcsolatban, semmilyen mértékben sem gyakorolva hitet – megelégedve azzal, hogy megkeresztelkedtetek és tagjai vagytok az egyháznak, és azzal megpihentek, azt gondolván, hogy szabadításotok biztosítva van, mivel mindezt már megtettétek? [...]

Tudom, hogy Isten hajlandó meggyógyítani a beteget, hajlandó megadni a lelkek megkülönböztetésének ajándékát, a bölcsesség ajándékát, a tudás és a prófétálás ajándékát, és más ajándékokat is szükség szerint. Ha valaki közülünk tökéletlen, akkor az a kötelességünk, hogy azért az ajándékért imádkozzunk, amely tökéletessé tesz majd. Hogy vannak-e tökéletlenségeim? Tele vagyok velük. Mi a kötelességem? Istenhez imádkozni, hogy adja meg nekem azokat az ajándékokat, melyek kijavítják ezeket a tökéletlenségeket. Ha dühös ember vagyok, akkor kötelességem jószívúságért imádkozni, amely hosszútűrő és kedves. Irigy vagyok? Akkor kötelességem

jószívúságért imádkozni, amely nem irigykedik. És így tovább, az evangélium minden ajándékával. Hiszen e célból adatnak. Senki se mondja ezt: „Ó, ezen nem tudok segíteni, ilyen a természetem!” Nincs igazolva ebben, hiszen Isten megígérte, hogy erőt ad e dolgok helyrehozatalához, és olyan ajándékokat fog biztosítani, amelyek gyökerestől felszámolják ezeket. Ha valakinek nincsen bölcsessége, akkor kötelessége bölcsességet kérni Istentől. Ugyanez a helyzet minden egyébbel. Ez Isten szándéka egyházát illetően. Azt akarja, hogy szentjei tökéletesedjenek az igazságban. Ebből a célból adja ezeket az ajándékokat, és ruházza rá azokra, akik törekszenek rájuk, annak érdekében, hogy tökéletes nép lehessenek a föld színén, számos gyengeségük ellenére, mivel Isten megígérte, hogy megadja a tökéletesedésükhöz szükséges ajándékokat. ■

Forrás: The Latter-day Saints Millennial Star, Apr. 23, 1894, 258–61.

MEGLÁTÁSOK

Hogyan érik a korai hit tudássá és tanúbizonysággá?

„Nem emlékszem olyan időszakra, amikor ne hittem volna Mennyei Atyánkban és Jézus Krisztusban. Szeretem Őket, amióta csak hallottam Róluk anyjali édesanyám ölében ülve, aki szentírásbeli és evangéliumi történeteket olvasott nekem. Az a kezdeti hit mostanra biztos tudássá és tanúbizonysággá érett arról a szerető Mennyei Atyáról, aki meghallja és megválaszolja az imáinkat.”

Ronald A. Rasband elder a Tizenkét Apostol Kvórumából: Ámulok Jézus szeretetén. *Liahóna*, 2015. nov. 90.

Témakörök ebben a számban

FIATAL FELNŐTTEKNEK

Felismerni **Sátán** hamisítványait

44

Íme, egy fontos módszere annak, hogy megkülönböztethessük Sátán hazugságait az Úr igazságaitól.

FIATALOKNAK

60

AKKOR IS, HA FÉLÉNK VAGY

Voltál-e már valaha túl félénk vagy rémült ahhoz, hogy megoszd az evangéliumot? Itt van három javaslat.

GYERMEKEKNEK

A próféták és az apostolok követése

72

Mi az az egy dolog, amit ebben a hónapban megtehetsz azért, hogy kövesd Thomas S. Monson elnököt, a prófétát?

HUNGARIAN

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA